ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 872

ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 13 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 36
ΤΥΦΛΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΛΕΛΑΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 28.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 18.2 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓ. ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤΩΔΗΣ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 755.6

Η ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒΟΥΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Η ΡΗΞΙΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

ΟΞΥΤΑΤΗ ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ

Ο κ. Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΔΕΝ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΧΘΕΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΗ

ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ.-ΔΕΝ ΥΠΟΚΥΠΤΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΚ ΠΗΓΩΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΣΦΑΛΩΝ

Ἡ ἀπὸ καιροῦ σοβοῦσα κρίσις, τῆς ὁποίας ἐκδηλώσεις ἐσημειώθησαν πολλαὶ τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρόν, ἐξεδηλώθη ὀξύτερον χθὲς διὰ τῆς συναντήσεως τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ρούσσου.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς κρίσεως, ἧς αἱ ἀρχαὶ ἀνάγονται εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἔχει, κατ' ἐξηκριβωμένας καὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Βενιζέλος, μόλις ἀφιχθεὶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, παρὰ πάσας τὰς διαβεβαιώσεις του ὅτι εἶχεν ἀπόφασιν ὅπως μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν τὸ παράπαν, ἐξεδήλωσε σαφῶς τὰς διαθέσεις του ὅπως κηδεμονεύῃ τὸν κ. Καφαντάρην ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας καὶ τῇ διακυβερνήσει τῆς Χώρας. Οὕτως ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς πρώτης ἐνταῦθα παραμονῆς του διετύπωσε πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην τὰς διαφωνίας του ἐπὶ πολλῶν σημείων τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ τὰς διετύπωσε κατὰ τρόπον ὑποσημαίνοντα ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης του. Κατὰ τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ κ. Καφαντάρης ἐξεδήλωσε σαφῶς τὴν δυσφορίαν του καὶ τὴν δυσαρέσκειάν του.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν προεκλήθη πρὸ καιροῦ, ὅταν ἀκόμη ὁ κ. Βενιζέλος διέμενεν εἰς τὸ «Πτὶ Παλαί», πρὸ τοῦ εἰς Κρήτην τελευταίου ταξειδίου του, ὀξεῖα συνομιλία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων μεταβὰς εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Βενιζέλου τὸν εὗρε κρατοῦντα εἰς χεῖράς του φύλλον χάρτου, ἐφ' οὗ εἶχε καταρτίσει ἠριθμημένον κατάλογον παρατηρήσεων καὶ ὑποδείξεων σχετικῶς μὲ λεπτομερείας τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου καὶ ζητήματα τοῦ κόμματος (35 ἐν ὅλῳ ὑποδείξεις).

Ὁ κ. Καφαντάρης, μετὰ τὰς πρώτας ὑποδείξεις ἐκνευρισθεὶς ἠγέρθη πρὸς ἀναχώρησιν καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν κ. Βενιζέλον μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ὁ τέως ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἠδύνατο ἂν ἤθελε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματός του, ὁπότε ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ρυθμίζῃ ὅλα κατὰ τὸ δοκοῦν, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ προβαίνῃ εἰς παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις.

Διὰ τῆς δηλώσεώς του ἐκείνης ὁ κ. Καφαντάρης, καθὼς καὶ διὰ τῆς ἐν γένει μετέπειτα στάσεώς του ἀπέναντι τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀφῆκε σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένος ν' ἀνεχθῇ ἀνεύθυνον καὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων ἀνάμιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀποφασισμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἐγκατάλειψιν τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος. Κατὰ τὴν συνάντησιν ἐκείνην ὁ κ. Βενιζέλος τόσον ἐταράχθη ὥστε ὑπέστη νευρικὴν κρίσιν.

Τὴν στάσιν ταύτην τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τὴν δυσφορίαν του κατὰ τῶν παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου συνεμερίζοντο καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, μὴ προβαίνοντες μὲν εἰς ἐμφανῆ ἀποδοκιμασίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλὰ δριμύτατα κατ' αὐτοῦ ἐκφραζόμενοι εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συνομιλίας.

Ὁ ἐκνευρισμὸς τοῦ κ. Καφαντάρη ἦτο τόσος ὥστε κατ' ἐπανάληψιν ἐξεδήλωσεν ἀπόφασιν ν' ἀποσυρθῇ, ἀναγκάζων οὕτω τὸν κ. Βενιζέλον νὰ προβῇ εἰς τὸ προσκήνιον, ἀλλὰ συνεκρατήθη ἀναλογιζόμενος ὅσα θὰ συνέβαινον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, φοβούμενος συγκεκριμένως ἐμφάνισιν τοῦ κ. Κονδύλη ἢ ἄλλων ὑποκαταστάτων τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Κατὰ τὰς ἀσφαλεῖς ταύτας πληροφορίας, ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε ἡ ἑξῆς: Νὰ μείνῃ προσωρινῶς ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀρχῇ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν φυσικὰ ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐδέχετο νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν του· νὰ παρατείνῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἐργασίας της μέχρις Ἰουλίου, ἵνα ψηφίσῃ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸ περὶ Γερουσίας νομοσχέδιον· καὶ τὸν Σεπτέμβριον νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ παραιτουμένης τῆς παρούσης Κυβερνήσεως νὰ ἔλθῃ ἄλλη, τῆς ἐμπιστοσύνης του φυσικά, ἥτις νὰ διενεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς τῆς νέας Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὴν ἐκλογήν του ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

ΠΙΚΡΟΧΟΛΟΙ ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑΙ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Καφαντάρην ὁ κ. Βενιζέλος τῷ ὑπέδειξε ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἀνάπαυσιν, ἧς τὸν κρίνει ἔχοντα ἀπόλυτον ἀνάγκην. Κατά τινας πληροφορίας, τὴν τοιαύτην σκέψιν του ὁ κ. Βενιζέλος διετύπωσε πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην κατὰ πρόσωπον, προσθέσας ὅτι διὰ τῶν φορολογιῶν καὶ λοιπῶν ἀντιδημοτικῶν μέτρων ὁ κ. Καφαντάρης ἔχει φθείρει τὸ παρὰ τῷ Λαῷ γόητρόν του ὥστε νὰ μὴ εἶνε φρόνιμον νὰ κατέλθῃ ὑπ' αὐτὸν τὸ κόμμα εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλο πρόσωπον ἐκ τοῦ Βενιζελικοῦ Ἐπιτελείου.

Αἱ αὐταὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ἀντιπαρετήρησε εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι τὸν κρίνει ἄκρως ἀκατάλληλον διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καθόσον τὸ ὄνομά του θὰ διήρει τὴν χώραν εἰς δύο ἀλληλομαχόμενα στρατόπεδα, θὰ ὑπεξέκαιε μίση καὶ πάθη κατευνασθέντα καὶ ἡ πτῶσίς του, ἀναπότρεπτος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, θὰ παρέσυρε καὶ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Εἰς ἀναλόγως ὀξὺ ὕφος καὶ ἐπὶ ποδὸς διημείφθη ἡ συνομιλία μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ρούσου συνάντησίν των, καθ' ἣν παρέστη καὶ ὁ τέως ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 κ. Πλαστήρας, ὅστις ἐν προκειμένῳ θέλει νὰ παίξῃ τὸν ρόλον συμβιβαστοῦ. Συγκεκριμένως ὁ κ. Πλαστήρας παρέστησεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν κ. Καφαντάρην ὅτι μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν ἐπικρατεῖ κάποια δυσφορία— ἣν χωρὶς νὰ συμμερίζεται διαβιβάζει—διότι ὁ κ. Καφαντάρης, εἴτε ἐκ λόγων ὑγείας εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν, δὲν ἐπέδειξεν ἀρκετὸν σθένος ἐν τῇ Βουλῇ, ὥστε νὰ ρυθμισθοῦν αἱ παραμένουσαι ἐκκρεμότητες, αἵτινες δίδουν λαβὴν εἰς διαφόρους αἰτιάσεις καὶ κινήσεις ἀνευθύνων παραγόντων. Φόβοι κινήματος στρατιωτικοῦ, κατὰ τὸν κ. Πλαστήραν, δὲν δικαιολογοῦνται, ἀνέλαβε μάλιστα οὗτος νὰ ἀποτρέψῃ πᾶσαν ἀπόπειραν. Ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι πρὸς καθησύχασιν τῶν πνευμάτων καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐπιτευχθῇ μεταξὺ τῶν Βενιζελικῶν τάξεων σύμπνοια καὶ νὰ εὑρεθῇ τρόπος ὁμαλῆς ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων.

Πληροφορίαι τινὲς παριστοῦν τὸν κ. Πλαστήραν ἀποκλίνοντα πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, καθόσον βλέπει παρὰ τὸν κ. Βενιζέλον τὸν κ. Κονδύλην, τὸ βεβαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ τέως ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, μὴ ἀναμιγνυόμενος εἰς τὴν μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη διαμάχην, περιορίζεται εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀντιλήπτορος τῆς βενιζελικῆς συνοχῆς καὶ τοῦ ὁμαλοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐνδοκομματικῶν ζητημάτων.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΥΣΦΟΡΙΑ

Ἐκ τῶν Βενιζελικῶν στελεχῶν ὀλίγοι ἐπιδοκιμάζουν κατὰ βάθος τὴν στάσιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ κ. Ι. Τσιριμῶκος, οἱ περὶ τὸν κ. Σῖμον, οἱ περὶ τὸν κ. Κονδύλην καὶ ἄλλοι τινές. Ὁ κ. Σοφούλης παραμένει ἀνεκδήλωτος, ἄγνωστον δὲ εἶνε ποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, δειχθεὶς λίαν ἐπιφυλακτικὸς ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς ἐν Πάτραις χθεσινὰς δηλώσεις του. Οἱ ὑπόλοιποι παρακολουθοῦν μετὰ κακῶς συγκρατουμένης δυσφορίας τὴν ἐξέλιξιν τῆς κρίσεως ἣν προεκάλεσεν ὁ κ. Βενιζέλος. Βεβαίως, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, δὲν πρόκειται οὗτοι νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ νὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν τέως ἀρχηγόν των, οὐδ' οἱ στενώτερον πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην συνδεόμενοι. Ἀλλ' εἶνε καταφανὴς ἡ δυσφορία ὅλων διὰ τὰ γενόμενα, τὰ ὁποῖα κρίνουν εἰς φιλικάς των συνομιλίας ἐπὶ τοσοῦτον θλιβερώτερα, καθόσον κατὰ βάθος ἀμφιβάλλουν ἂν ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀνθέξῃ νὰ διαχειρισθῇ μέχρι τέλους τὴν ὑπόθεσιν, φοβούμενοι μὴ καὶ πάλιν, ὡς εἰς τὸ παρελθόν, ἡ κατάστασις τῆς μὴ ἀπολύτως ἀσφαλοῦς ὑγείας του τῷ ἐπιβάλῃ ν' ἀποσυρθῇ ἀφίνων ὄπισθέν του τὸ κόμμα ἐν ἀποσυνθέσει καὶ ἐκτεθειμένον. Ἐπιπροσθέτως φρονοῦν ὅτι διὰ τῆς ἐπελθούσης ρήξεως τὸ γόητρον τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπερ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀνέπαφον, φθείρεται πολύ, ἐξ ὑπαιτιότητός του δέ.

ΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΗΔΗ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Μέχρι τῆς χθὲς νυκτὸς τὰ πράγματα παρέμενον εἰς ὀξὺ σημεῖον. Ὁ κ. Πλαστήρας κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τῆς οἰκίας Ρούσου δὲν κατώρθωσε νὰ συμβιβάσῃ τοὺς κ.κ. Βενιζέλον καὶ Καφαντάρην.

Καθ' ἃς δ' ἔχομεν ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, πλέον ἀδιάλλακτος ἐδείχθη καὶ δείκνυται ὁ κ. Καφαντάρης, μὴ ἐννοῶν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς περὶ κηδεμονίας ἀξιώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, λέγων ὅτι ἂν θέλῃ ὁ κ. Βενιζέλος ἂς ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κόμματος ἵνα ὑπευθύνως ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά του.

Δὲν εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ἂν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπιμείνῃ, δύσκολος δὲ θὰ ἦτο οἱαδήποτε πρόβλεψις, δεδομένου ὅτι οὗτος διέπεται ὑπὸ τοῦ ψυχορμήτου. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δεικνύεται στερρῶς ἀποφασισμένος νὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν του ἀπέναντι τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, θέλων, ὡς πικροχόλως ἐξέφρασε πρὸ καιροῦ κατά τινα συνομιλίαν του, νὰ μὴ λησμονῆται ὅτι «εἶνε καὶ αὐτὸς ἐδῶ». Κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ αὐτὰς κατέχεται ὑπὸ ἐκτάκτου δραστηριότητος, δεχόμενος φίλους καὶ παράγοντας, διαρκῶς δὲ διαβιβάζων τηλεφωνικὰς ἐντολὰς πρὸς τὰς φιλικάς του ἐφημερίδας. Κατὰ δεύτερον λόγον ἐπιδιώκει νὰ δεχθῇ ὁ κ. Καφαντάρης τὴν διὰ κοινοβουλευτικοῦ καὶ ὁμαλοῦ τρόπου διαρρύθμισιν τῆς καταστάσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του. Ὁ κ. Καφαντάρης ὅμως ἐμμένει ἀδιαλλάκτως εἰς τὴν ἄρνησίν του ὅπως δεχθῇ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ὁπωσδήποτε ἀναμένεται ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως μέχρι τῆς Τρίτης, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῆς συσκέψεως τῶν μελῶν τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ὁδηγηθῇ ὁ κ. Καφαντάρης περὶ τῆς περαιτέρω πορείας του.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξ ὅλων αὐτῶν προκύπτει ὡς ἀσφαλὲς εἶνε ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει ζήτημα ἐλαχίστων μηνῶν, βεβαία δὲ ἡ κατὰ τὸ φθινόπωρον διενέργεια νέων ἐκλογῶν.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΤΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
κ. ΡΑΜΣΑΫ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ προβάλωμεν τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ γῆ ἔχει σχεδὸν γεμίσει ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ὅτι διερχόμεθα τὸ κατώφλιον τοῦ ἀπαισιωτέρου καὶ πλέον ἐπιφόβου ἐξ ὅλων τῶν ἀγώνων, τοῦ ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως. Ἂν ὑπῆρχε ἀπολύτως ἐλευθέρα κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπάρχουν εἰσέτι ἄφθονοι κεναὶ ἐκτάσεις πρὸς πλήρωσιν. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐλευθέρα κίνησις δὲν ὑπάρχει καὶ οὐδέποτε ἠμπορεῖ, οὔτε πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, ἐκτὸς ἂν ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἀπουσίαν πάσης μορφῆς καθεστηκυίας τάξεως.

Ἀπέραντοι ἐκτάσεις διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν ὡρισμένων ἐθνῶν, ὅπως ἡ Αὐστραλία, καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα ἐπιβάλλουν νόμους περιορίζοντας τὴν εἰσροὴν τῶν ξένων, ὄχι διότι εἶνε ξένοι, ἀλλὰ διότι ἕνα ἀκανόνιστον ρεῦμα μεταναστεύσεως σημαίνει ὅτι αἱ ἀξίαι τοῦ πεπολιτισμένου βίου θὰ καταποντισθοῦν καὶ τὰ κέρδη μακρῶν γενεῶν ἀνθρωπίνης προσπαθείας θὰ σαρωθοῦν ὑπὸ τῆς ἐπιδρομῆς ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων τὰ ἐπίπεδα τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ δικαίου εἶνε χαμηλὰ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν πηγαίνουν διὰ νὰ δημιουργήσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστρέψουν.

Ἡ ὑδρόγειος δὲν εἶνε ἀνοικτὸς χῶρος, ὅπου ὁ καθεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐγκατασταθῇ· τὰ σύνορα τῶν ἰδιοκτητῶν τὴν διασχίζουν καὶ περικλείουν κάθε σχεδὸν τετραγωνικὸν μίλλιον τῆς ἐπιφανείας της. Ἔτσι πρέπει νὰ φανταζώμεθα τὸν κόσμον, ὅταν ἀντικρύζωμεν τὸ πρόβλημα τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ ὑπὸ τῶν Νόμων περὶ Μεταναστεύσεως κλείσιμον τῶν εἰσόδων αὐτῶν τῶν φραγμῶν εἶνε ἡ αἰτία τῆς πτώσεως τῆς ἐξ Εὐρώπης μεταναστεύσεως κατὰ τὸ ἓν τέταρτον καὶ πλέον καὶ ἡ ὁλοὲν περισσότερον αἰσθητὴ πίεσις τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς τῶν συνόρων μερικῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Μολονότι ἡ μετανάστευσις δὲν προκαλεῖται πάντοτε ὑπὸ τῆς πιέσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀγωνιζομένου διὰ τὴν ὕπαρξίν του, οὐσιωδέστατον μέρος αὐτῆς εἰς τοῦτο ὀφείλεται, πᾶς δὲ περιορισμὸς ἐπιβαλλόμενος εἰς τὴν μετανάστευσιν ὑπὸ τῶν χωρῶν αἵτινες ἔχουν ὑπὸ τὴν κατοχήν των τοὺς οἰκησίμους ἀνοικτοὺς χώρους τοῦ κόσμου, σημαίνει ὅτι κάπου ἀλλοῦ προκαλεῖται κάποιος συνωστισμός. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ κοινωνικαὶ δυσχέρειαι τῆς Γερμανίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐντείνονται λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς μεταναστεύσεως. Ἐκ τῶν ἀξιώσεων τὰς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς προβάλλει ἐπὶ τῶν πόρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐγείρεται τὸ ἐρώτημα: Ἕνα ἔθνος ἔχει πολιτικὸν ἢ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν εἴσοδον μεταναστῶν; Ἕνα ἁπλοῦν «Ναὶ» ἢ «Ὄχι» δὲν ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ἀπάντησιν. Οὐδεμία πολιτικὴ κοινότης δύναται νὰ κρατῇ ἔδαφος ἐν εἴδει ἀποθέματος καί, χωρὶς νὰ τὸ χρησιμοποιῇ ἡ ἰδία ἢ χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἠμπορέσῃ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ἐντὸς λογικοῦ χρόνου, νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔλθουν ἔξωθεν διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου οὐδεὶς λαὸς χαμηλοῦ ἐπιπέδου ζωῆς ἔχει δικαίωμα νὰ ξεφορτώνεται τὸν πλεονάζοντα πληθυσμόν του καὶ δι' αὐτοῦ νὰ κατακλύζῃ κοινότητας ἀνωτέρας κοινωνικῆς ὀργανώσεως. Τὸ κρισιμώτατον ζήτημα τῆς ἀναμίξεως τῶν διαφόρων φυλῶν συμπεριλαμβάνεται εἰς τοῦτο.

Ραμσαιη Μακ-Ντόναλντ

Φυσικά, φαντάζεται κανεὶς ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ θεσπισθῇ ἕνα σχέδιον διαιτησίας, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποφασίζεται κατὰ πόσον αἱ καθ' ἕκαστον ἀξιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν δύο ἀντιθέτων κατηγοριῶν. Εἶνε ὅμως ὁλοφάνερον ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν οὐδεμία ἔξωθεν διαιτησία θὰ ἐγίνετο δεκτή.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα).

Αὔριον Δευτέραν — *21 Μαΐου*

Η "ΠΡΩΪΑ,,

ἀρχίζει τὴν ἀποκλειστικὴν δημοσίευσιν

τῶν πολιτικῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου

> *«Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀφιεροῦται εἰς τὴν μνήμην τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὀνόματος ἀνθρώπου σκληρῶς πληγέντος, μεγάλου Βασιλέως, μεγάλου Εὐπατρίδου καὶ Στρατιώτου καὶ μεγάλου Ἕλληνος.»*
> ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τὸν πέρυσιν ἐκδοθέντα τόμον ἀναμνήσεών του «Τὰ Πενήντα Χρόνια μου» τὰ ὁποῖα ἦσαν χαρακτῆρος αὐτοβιογραφικοῦ μᾶλλον καὶ κοινωνικοῦ, συνέγραψεν ἤδη τὰς πολιτικὰς ἀναμνήσεις του. Πρόκειται περὶ ἔργου ὑψίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀνεκδότου, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν μετὰ πάροδον διμήνου περίπου ὑπὸ ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων οἴκων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

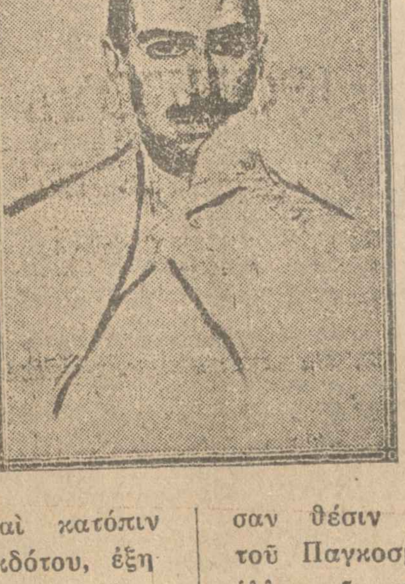

Ἡ «Πρωΐα», λαβοῦσα τὴν ἄδειαν τοῦ Ὑψηλοῦ συγγραφέως καὶ κατόπιν συμφωνίας μετὰ τοῦ ἐκδότου, ἐξησφάλισε τὴν ἀποκλειστικὴν δημοσίευσιν ὁλοκλήρου τοῦ σημαντικωτάτου διὰ τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἔργου ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ συγγραφέως. Αὐτόπτης μάρτυς τῶν δραματικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ἀφηγεῖται μὲ σπανίαν παραστατικότητα, ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος ἐξιστορεῖ ἐπὶ τῇ βάσει ἐντελῶς ἀγνώστων καὶ ἀποκαλυπτικῶν στοιχείων τὰς τραγικὰς περιπετείας τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως. Ἡ «Πρωΐα» λογίζεται εὐτυχὴς διότι παρέχει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ἔργον ἐξαιρετικῆς ἀξίας, προωρισμένον νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκοπιᾶς.

Ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας 21 Μαΐου

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΕΘΝΟΣΩΤΗΡ

Γνωρίζετε τὸν Ἐθνοσωτῆρα; Εἶνε ἡ κληρονομία, ποὺ ἄφησεν εἰς τὸν τόπον ἡ μακαρίτις ἐπανάστασις τοῦ Γουδί. Ὁ Ἐθνοσωτὴρ αὐτός, κατ' ἀρχὰς ἔφερε βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπολοχαγοῦ, ἢ τὸ πολὺ λοχαγοῦ. Βραδύτερον ὅμως ἔγινε μεγαλοπρεπέστερος, σήμερον δὲ κατὰ κανόνα εἶνε τὸ ὀλιγώτερον ὑποστράτηγος. Ποῖος εἶνε ὁ προορισμός του; Ἡ σωτηρία τῆς χώρας. Δὲν λέγει ἀκριβῶς ἀπὸ ποίους κινδυνεύει αὐτὴ καὶ πρόκειται νὰ τὴν σώσῃ. Οἱ φόβοι του εἶνε ἀόριστοι, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα σκέπτεται νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του. Εἷς ἐκ τῶν πρώτων ἐθνοσωτήρων εἰς τὰ 1909, ὁ μακαρίτης λοχαγὸς Κωνσταντῖνος Σάρρος, ἔσωζε τὴν Ἑλλάδα, ἀδειάζων μαζὶ μὲ τὸν μακαρίτην δικηγόρον Ἀντώνιον Βαλέτταν κάθε βράδυ εἰς τὸ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν οἰνοπωλεῖον τοῦ ἀδελφοῦ του μισὴ ντουζῖνα τουλάχιστον ὀκάδας ρετσινᾶτο μετὰ τοῦ σχετικοῦ μεζέ:

— Ἀντωνάκη, δὲν πᾶν καθόλου καλὰ τὰ πράγματα.

— Καὶ γὼ αὐτὸ βλέπω, λοχαγέ μου.

— Τί λές; Νὰ φέρῃ ἀκόμη μισὴ ὀκᾶ;

— Ἂς τὴν φέρῃ!

Εἰς τὴν ἐποχήν μας ὁ ἐθνοσωτὴρ ἀνῆλθεν εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα. Δὲν συχνάζει εἰς καφενεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα. Ἔχει πολιτικὸ σαλόνι, ὅπου συνέρχονται οἱ φίλοι καὶ ὀπαδοί του καὶ ἀνταλλάσσουν σκέψεις περὶ τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία κατὰ κανόνα εἶνε ἀθλιεστάτη καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ. Θὰ τὴν διορθώσῃ ὁ Ἐθνοσωτήρ. Πῶς; Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικόν του. Ἕνα λαϊκὸν αἴνιγμα λέγει: «Βασιλέας δὲν εἶνε, κορῶνα φορεῖ, ρολόϊ δὲν ἔχει, τὶς ὧρες μετρεῖ». Λοιπὸν ὁ Ἐθνοσωτὴρ εἶνε περίπου κάτι παρόμοιον. Πολιτικὸς δὲν εἶνε καὶ ὅμως ἔχει πρόγραμμα πολιτικόν. Κανεὶς ἀπολύτως δὲν τοῦ ἀνέθεσε νὰ παρακολουθῇ τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐν τούτοις αὐτὸς μᾶς εἰδοποιεῖ διαρκῶς περὶ τούτων, ὅπως ὁ κόκκορας τοῦ λαϊκοῦ αἰνίγματος ὁ ὁποῖος διαλαλεῖ τὶς ὧρες χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσουν! Εἶνε αὐτόκλητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἐθελοντής, μὲ ἄλλους λόγους, σωτὴρ τοῦ Ἔθνους.

Ἀλλὰ διατί τὸν ἐνεθυμήθην; Μοῦ τὸν ἐπανέφεραν εἰς τὴν μνήμην τὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Γιὰ κάμποσον καιρὸν ἦτο ξεχασμένος ὁ Ἐθνοσωτήρ. Τώρα ὅμως τελευταίως ἐπανῆλθεν ὁρμητικώτερος. Ἐννοεῖ νὰ σώσῃ τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος κινδυνεύει. Ἐκδίδει μανιφέστα, ἀπευθύνει τελεσίγραφα, τάσσει προθεσμίας μετανοίας εἰς τοὺς κυβερνῶντας, ἀπειλεῖ, σκορπίζει τριγύρω του κεραυνούς. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι κανεὶς ἀπολύτως δὲν γελᾷ μαζί του! Τοὐναντίον μάλιστα πολλοὶ τὸν ἐπῆραν στὰ σοβαρά, μερικοὶ δὲ καὶ ἤρχισαν νὰ δικαιολογοῦν τὴν ἀνάμιξίν του εἰς τὴν πολιτικήν:

— Δὲν πρέπει νὰ κατηγοροῦμε, μοῦ ἔλεγε κάποιος χθές, τὸν στρατηγὸν Κονδύλην διότι ἀναμιγνύεται ὡς σωτὴρ εἰς τὰ πράγματα τῆς χώρας. Μήπως αὐτὸς δὲν μᾶς ἔσωσε καὶ τὴν ἄλλην φορὰν ἀπὸ τὸν Πάγκαλον; Ἐὰν δὲν ἐπενέβαινε, ἀκόμη θὰ εἴχαμε δικτατορία.

Καὶ πράγματι! Τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνει κατὰ κόρον καὶ ὁ Ἐθνοσωτήρ. Δημοσιεύει μανιφέστα, σκορπίζει τελεσίγραφα καὶ ἀπειλὰς καὶ βροντὰς καὶ κεραυνοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περγαμηνῆς ἐκείνης: «Σᾶς ἔσωσα ἀπὸ τὸν Πάγκαλον», ἰδοὺ τὸ χαράκωμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον μάχεται ὁ Ἐθνοσωτὴρ τῶν ἡμερῶν τούτων. Δὲν θέλω νὰ ὑποτιμήσω μίαν καλὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε νὰ μειώσω τὴν ἀξίαν τοῦ τολμήματος τὸ ὁποῖον πέρυσιν ἀπήλλαξε τὸν τόπον ἀπὸ ἕνα πολιτικὸν αἶσχος. Ἀλλ' ὁ ὑποστράτηγος Κονδύλης μὲ τὸ νὰ μᾶς ἐπαναλαμβάνῃ διαρκῶς ὅτι μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὸν Πάγκαλον κινδυνεύει νὰ πάθῃ ὅ,τι καὶ ἕνας γιατρὸς ἄλλοτε εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Νεαπόλεως. Ὁ γιατρὸς αὐτὸς εἶχε κληθῇ ἐσπευσμένως κάποιο βράδυ εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς χασάπη, ὁ ὁποῖος ἔπαθεν ἀπὸ μόλυνσιν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, συνεπείᾳ ἀμυχῆς. Μὲ ἐσπευσμένην ἐνέργειαν καὶ ἐπιμελῆ θεραπείαν κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὴν χεῖρα τοῦ χασάπη, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του. Ἀλλὰ μετά τινας ἡμέρας ὁ σωτὴρ ἰατρὸς μετέβη εἰς τὸ κρεοπωλεῖον τοῦ πελάτου του νὰ ψωνίσῃ, ἐπειδὴ δὲ οὗτος τοῦ ἔβαλε εἰς τὸ κρέας καὶ κατιμᾶ, ὁ ἰατρὸς διεμαρτυρήθη λέγων:

— Ἐμένα ποῦ βάζεις κατιμάδες ποῦ σοὔσωσα τὸ χέρι;

— Μὲ συγχωρεῖς, γιατρέ μου, δὲν ἐπρόσεξα.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ γιατρὸς ἐπῆγε πάλι γιὰ ψώνιο, ἀλλ' ὁ χασάπης, ἀπησχολημένος ὅπως ἦτο, δὲν τὸν ἐπροτί-

---

Εἰς τὴν 3ην σελίδα

Ἀρχίζει σήμερον δημοσιευόμενον τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

"ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ,,

τοῦ γάλλου συγγραφέως
κ. Ζ. ΚΕΣΣΕΛ

μησε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμε ἔξω φρενῶν:

— Δὲν ντρέπεσαι, καϋμένε, νὰ μὴν προσέχῃς τὸν σωτῆρά σου;

— Γιατρέ μου! Λάθος ἔκανα, συγχώρησέ με.

Τὸ κακὸν ὅμως δὲν ἐσταμάτησε ἕως ἐδῶ. Εἰς κάθε περίστασιν, ὁ ἰατρὸς ἐννοοῦσε νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν χασάπην τὴν σωτηρίαν τῆς χειρός του:

— Ἐμένα νὰ μοῦ τὸ δώσῃς φθηνότερα τὸ κρέας, γιατὶ σοῦσωσα τὸ χέρι. Ἐμένα νὰ μοῦ δώσῃς τὸ καλύτερο μέρος, γιατὶ σοῦσωσα τὸ χέρι. Ἐμένα νὰ μὴ μοῦ βάζῃς ἐντόσθια, γιατὶ σοῦσωσα τὸ χέρι. Ἐμένα νὰ μοῦ δώσῃς πρῶτα, γιατὶ σοῦσωσα τὸ χέρι!.....

Ὁ χασάπης ἔχασε καμμιὰ φορὰ τὴν ὑπομονή. Καὶ ὅταν ὁ σωτήρ του ἰατρὸς ἦλθε ἕνα πρωῒ γιὰ νὰ ψωνίσῃ κατὰ τὸ σύνηθες, ἐγύμνωσε τὸ δεξί του μπράτσο, τὸ ἐτοποθέτησε ἐπάνω εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου ποὺ ἔκοβε τὰ κρέατα καὶ δίδων εἰς τὸν ἰατρὸν μίαν τεραστίαν χαντζάραν τοῦ εἶπε ἀποφασιστικῶς:

— Κόψτο, γιατρέ.

— Ποιὸ νὰ κόψω;

— Αὐτὸ τὸ ἄτιμο τὸ χέρι ποὺ μοῦ γιάτρεψες, γιὰ νὰ βρῶ ἐπὶ τέλους τὴν ἡσυχία μου!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἕνα ἔθνος ἀποκτῶν νέα ἐδάφη καὶ τὰ Ἔθνη τὰ ἔχοντα ἐντολὰς παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ δεχθοῦν κανόνας ὁρίζοντας τὰ τῆς μεταναστεύσεως εἰς τὰ ἐδάφη ταῦτα, ἀλλὰ ἡ ὑδρόγειος ἔχει ἤδη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν κατανεμηθῆ, ὥστε ἡ θέσπισις τοιούτων κανόνων σήμερον θὰ ὡμοίαζε πρὸς τὸ κλείδωμα τῆς θύρας τοῦ σταύλου μετὰ τὴν κλοπὴν τοῦ ἵππου.

Ἕτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ προβλήματος εἶνε ὅτι συμβαίνει, ὥστε οἱ μεγάλοι ἀνοικτοὶ χῶροι πρὸς τοὺς ὁποίους τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἠμποροῦν νὰ ἀποβλέψουν πρὸς ἀνακούφισιν ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς ἰδικῆς μας γενεᾶς. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι οὐδέποτε θὰ συγκατανεύσουν εἰς τὴν παρέμβασιν οἱασδήποτε διεθνοῦς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὸ ἴδιον καὶ αἱ αὐτοκυβερνώμεναι Κτήσεις μας τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Αὐστραλίας. Πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι αὗται εἶνε κύριαι ἐντὸς τοῦ οἴκου των. Τὸ πρόβλημα ἔγκειται ἐντὸς τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Αὐτοκρατορίας. Αἱ αὐτοκυβερνώμεναι αὗται Πολιτεῖαι ἐπιμένουν νὰ διευθύνουν στερρῶς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ θὰ ἀνοίξουν τὰς πύλας των μόνον εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων αἱ ἀστικαὶ ἰδιότητες εὑρίσκονται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς ἰδικάς των, καὶ εἰς ποσότητας τὰς ὁποίας δύνανται νὰ δεχθοῦν χωρὶς νὰ ἀνατρέψουν τοὺς βιομηχανικούς των ὅρους καὶ χωρὶς νὰ δημιουργήσουν δι' ἑαυτὰς τὸ πρόβλημα ἑνὸς πληθυσμοῦ πλεονάζοντος ἐν σχέσει μὲ τὴν ἱκανότητά των πρὸς ἄμεσον ἀφομοίωσιν.

Ἂν ὑποθέσωμεν, λοιπόν, ὅτι ἡ πίεσις τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς τῶν συνόρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν αὐξάνει καὶ ὅτι διέξοδοι ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς Ἰταλούς, ἡ Γερμανία εἰς τοὺς Πολωνοὺς καὶ ἡ Σκωτία εἰς τὴν Ἰρλανδίαν μέλλουν νὰ κλεισθοῦν, σοβαρωτάτη κατάστασις θὰ δημιουργηθῇ.

Ὅπου τὸ ἔθνος εἶνε ἰσχυρόν, διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τὰς δυσχερείας του, ἀσφαλῶς θέλει προβῆ εἰς τὴν προσάρτησιν ἐδάφους, ὅπως ὑπάρχουν ἴστε ὑπόνοιαι ὅτι σκοπεύει νὰ πράξῃ ἡ Ἰταλία εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τοῦτο θὰ προκαλέσει πόλεμον ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ποὺ θέλουν νὰ ἀποκτήσουν καὶ ἐκείνων ποὺ ἀνθίστανται, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν προηγουμένων καὶ ἐνδιαφερομένων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Ὅταν τὸ ὑπερκατῳκημένον Κράτος εἶνε μικρόν, τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικά του ἐπίπεδα θὰ τείνουν νὰ ὑποβιβασθοῦν ἢ θὰ καταβάλῃ τοῦτο προσπαθείας νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς πόρους του μὲ μεγαλειτέραν ἀποτελεσματικότητα, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν βιομηχανίαν διὰ τῆς ἐγέρσεως τελωνειακῶν τειχῶν. Εἰς τὸ τέλος θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ φαῦλον κύκλον δράσεων καὶ ἀντιδράσεων, ὅστις παρεμποδίζει τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Εὐρώπης, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὴν καὶ τῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλλως θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀπολαύσουν ζωὴν ὑψηλῶν ἐπιπέδων. Ἕνα χρονίως ὑπερκατῳκημένον Κράτος τῆς Εὐρώπης θέλει τείνει νὰ ὑποβιβάσῃ τὰ ἐπίπεδα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ζωῆς.

Ἐπανερχόμεθα, λοιπόν, ἀναγκαστικῶς εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ πληθυσμοῦ. Ἠμπορεῖ ἕνα Κράτος νὰ υἱοθετήσῃ μέτρα διατηρήσεως τοῦ πληθυσμοῦ του ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἰδίων αὐτοῦ οἰκονομικῶν δυνατοτήτων; Ἂν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο, ὄχι μόνον θὰ εἶλε δι' ἑαυτὸ τὰ προβλήματα τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, τῶν ἐπιπέδων τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑγιείας, ἴσως δὲ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν ἐξωτερικῶν πολέμων, ἀλλά, πρὸς ὄφελος ἑαυτοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, θὰ συνετέλει εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων κάτω τῶν λιμοκτονικῶν ἐπιπέδων καὶ θὰ καθίστα δυνατὴν μίαν συστηματικὴν διαρρύθμισιν τῶν ἀκατοικήτων ἐκείνων ἐκτάσεων, τῶν ὁποίων τὸ κλίμα καὶ οἱ ὅροι τὰς καθιστοῦν ἱκανὰς νὰ γίνουν ἑστίαι ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουν κληρονομήσει τὰ κέρδη ἑνὸς συγκρατημένου πληθυσμοῦ. Ἡ ἀνακούφισις λοιπὸν ἐκ τῆς πιέσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε ἐπήρχετο διὰ τῆς μεταναστεύσεως, πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ συγκαταλεχθῇ μεταξὺ τῶν εὐθυνῶν αὐτῶν τούτων τῶν Κρατῶν.

J. RAMSAY MACDONALD

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ 'ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΒΡΑΔΥΑ,

Οἱ ἐν Ἑλλάδι Δωδεκανήσιοι ἐπιδιώκουν διὰ τῆς Δωδεκανησιακῆς βραδυᾶς νὰ ἐπιδείξουν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν μερικὰς ἀπόψεις τῆς λαϊκῆς των τέχνης καὶ τῶν ἠθῶν των, χαρακτηριστικὰ τοῦ καθαρῶς ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ των.

Ὁ τόνος τῆς Δωδεκανησιακῆς μουσικῆς, ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ ἐμφάνισις χορῶν καὶ χορευτῶν, ὁ τύπος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν οἰκιῶν, τὰ λαϊκὰ ποιήματα καὶ τραγούδια, ὁμοιάζουν τὰ μέγιστα πρὸς τὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, μόλις διακρινόμενα ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους καὶ ἀποτελοῦν μαζὶ μὲ τὸ βαθὺ αἴσθημα τοὺς ἀρρήκτους ἐθνικοὺς δεσμοὺς τῶν ἁπανταχοῦ τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπή:

Κυρίαι: Ἐμμ. Μπενάκη, Κ. Βενιζέλου, Π. Ρούσσου, Α. Ἀλευρᾶ, Ι. Ἀντωνίου, Ἀγγελίδου, Παπαϊωάννου, Λ. Κυβετοῦ, Παρθενιάδου, Σταυρινοῦ, Χρ. Γεωργαντᾶ, Β. Μαυρολέοντος, Μ. Κατσαρᾶ, Θ. Μηταράκη, Ε. Γιανναρᾶ, Μιχαηλίδου, Κατριοῦ, Παπαμαντέλλου, Ὀλυμπίτου, Γ. Γαλανάκη, Ἀντ. Μπενάκη, Γ. Λεβίδη, Θρ. Ζαΐμη, Ζουρούδη, Μ. Παπανικολάου, Μοσχόβη, Μ. Γεωργαντᾶ, Καβουνίδου, δις Κουντουράκη, δις Παπαδάκη.

МΕΓΑΛΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Η ΔΙΤΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ
ΜΕ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΔΡΑΧΜΟΥΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

Διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ κανένα Ἕλληνα ἰατρὸν ἢ φοιτητὴν τῆς Ἰατρικῆς ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα δίτομος ἐξ 800 σελίδων, 600 εἰκόνων ἐγχρώμων καὶ μή, ἐπὶ χάρτου ἀρίστου ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ, ἀπεφασίσαμεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν μεγάλην καινοτομίαν: Νὰ χορηγήσωμεν ταύτην ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ μὲ εἰκοσιπενταδράχμους μηνιαίας δόσεις. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐν λόγῳ Ἀνατομικὴ δὲν περιορίζεται ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, εἰς τὴν ξηρὰν Ἀνατομικὴν περιγραφὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἐνδιατρίβει ἐν τῇ περιγραφῇ μᾶλλον εἰς τὰς σχέσεις τῶν διαφόρων ὀργάνων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ χρήσιμον ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, εἰς πάντα ἰατρὸν καὶ ἀπαραίτητον διὰ πάντα φοιτητὴν τῆς Ἰατρικῆς παρασκευαζόμενον διὰ τὰς ἐξετάσεις του καὶ τὴν ἐν γένει κατανόησιν τῆς Ἰατρικῆς. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα πλεονέκτημα τοῦ νέου τούτου βιβλίου, ὅπερ πρέπει ἀπαραιτήτως ἀντὶ πάσης θυσίας, νὰ ἀποκτήσωσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ἰατροὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς καὶ διὰ τοῦτο προβαίνομεν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν καινοτομίαν μὲ τὴν πλήρη πεποίθησιν ὅτι προσφέρομεν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν. Τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων ὡρίσθη δρχ. 450. Πᾶς ἰατρὸς ἢ φοιτητὴς ἀποστέλλων διὰ συστημένης ἐπιστολῆς δρχ. 50 ὡς πρώτην δόσιν καὶ δρχ. 25 κατὰ μῆνα μέχρις ἐξοφλήσεως λαμβάνει ΑΜΕΣΩΣ ἐλευθέραν ταχυδρομικῶν τελῶν τὴν Ἀνατομικήν. Εἰς τοὺς προπληρώνοντας ἀποστέλλονται καὶ οἱ δύο τόμοι ἀντὶ δρχ. 400. Διεύθυνσις κ. Ν. Π. Μιχαλακέαν ὁδὸς Μεταξᾶ 18 Ἀθήνας. Ἀποστολαὶ καθ' ἑκάστην.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΘΑ ΚΛΕΙΣΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΩΡΑΝ 9 Μ.Μ.
Εἰς τὰς 11 μ. μ. Πυροτέχνημα ἐν τῷ Κῆπῳ τοῦ Ζαππείου.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΘΕΟΞΕΝΙΑ,,
ΠΟΡΤΑΡΙΑ (Πηλίου ὕψος 700 μέτρων)
ΕΝΑΡΞΙΣ
Θερινῆς περιόδου ἀπὸ 1 Ἰουνίου. Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ τέρψιν. Ὀρχήστρα JAZZ-BAND. Τεΐα, Χοροί, Συναυλίαι, Ἐκδρομαί, Ἀναγνωστήριον, ΤΕΝΝΙΣ
Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Κυριῶν
Αὐτοκίνητα καὶ λέμβοι τοῦ Ξενοδοχείου
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «Θεοξένεια» Πορταριὰ

ΑΝΤΛΙΑΙ
ΚΕΝΤΡΟΦΥΓΕΣ — ΕΜΒΟΛΟΦΟΡΟΙ — ΒΑΘΕΩΝ ΦΡΕΑΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ
Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ & Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 38 ΑΘΗΝΑΙ ΦΙΛΩΝΟΣ 61 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Τὸ τελευταῖο ἄλογο

Κουτσό, μὲ γυρτὸ τὸ κεφάλι, κουρασμένο, πεινασμένο, ἀδύνατο, τὸ τελευταῖο ἄλογο τοῦ μονίππου, ἐπερίμενε ἐπὶ ματαίῳ τὸν μερακλῆ, ποὺ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ταξὶ καὶ τῆς μπενζίνας θὰ εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπιβῇ τοῦ ἀξιοθρηνήτου μονίππου.

Τὰ ἄλογα δὲν μιλοῦν συνήθως, ἀλλὰ τὰ θολωμένα μάτια του, ὅπως ἀνατίναξε τὸ κεφάλι του γιὰ μιὰ στιγμὴ ψηλά, διώχνοντας μιὰν ἐνοχλητικὴ μυῖγα καὶ κάνοντας νὰ κουδουνίσουν τὰ λουριά του, εἶπαν μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία, ἱστορία ὄχι ὅπως τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τελειώνει στὴν στιγμὴ τῆς διηγήσεως, ἀλλὰ ἱστορία ποὺ ἔλεγε καὶ τί θ' ἀπογίνῃ.

— Ἤμουν, μοῦ εἶπε ἡ ματιά, ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τ' ἄλογα ποὺ γνώρισες καὶ ἐσύ, ἄλογο, ὡραῖο, περιποιημένο, μὲ γυαλιστὴ τρίχα, μὲ χτενισμένη χαίτη, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς παληὲς βικτώριες, τὶς ἀναπαυτικές, μὲ τὰ φαρδυὰ λουριὰ ἀπὸ πίσω, τὶς νικελωμένες σκάλες καὶ τὰ σίδερα, ποὺ μ' ἕνα τάλληρο τὴν ὥρα, ἡ χρυσῆ νεολαία τῶν Ἀθηνῶν περιέφερε τὴν καρδιά της, μὲ στράκες, κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς σκληρᾶς καὶ τὰ ὄνειρά της, στοὺς ἐξοχικοὺς δρόμους καὶ τοὺς περιπάτους, τὰ Κυριακάτικα ἀπογεύματα.

Οἱ ἁμαξάδες μᾶς ἀγαποῦσαν τότε— καὶ τώρα βέβαια, γιατὶ εἴμαστε τὸ ψωμί τους—μᾶς στόλιζαν τὴν χαίτη μὲ κορδελλίτσες καὶ τὶς παρωπίδες μὲ κονκάρδες τὸ κριθάρι ἦταν φθηνὸ καὶ οἱ πελάτες μερακλῆδες. Τὸ μπαχτίσι, ὅσο κι' ἂν ἦταν τὰ χρήματα λίγα, δὲν ἦταν ποτὲ δοσμένο μὲ τσιγκουνιά. Ἔτσι ἔλεγα πὼς θὰ περνοῦσε ἡ ζωή, μὰ ἡ Τύχη δὲν τὸ θέλησε. Τὸ χρῆμα, τὸ καταραμένο χρῆμα ποὺ γέμισε ὁ πόλεμος τὸν κόσμο, ἔκανε τοὺς ἀνθρώπους δύσκολους, μὲ ἄλλες ἀπαιτήσεις. Ἡ βικτώρια δὲν τοὺς ἱκανοποιοῦσε πιά, ἦταν μέσο παληό, χωρὶς γοῦστο, ἀνάξιο τῶν νέων ἀνθρώπων, ποὺ ξεπετάχθηκαν μὲ μιᾶς, ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη, πλούσιοι καὶ μὲ δίψα ἀπολαύσεως. Ἡ βενζίνα, τὸ αὐτοκίνητο, ἡ ταχύτης, τὸ κλάξον, ἦταν τὰ νέα μέσα τῆς κατακτήσεως, κι' ἐμεῖς ἐπήγαμε στὴν πάντα. Τὰ δυὸ ἄλογα ἦταν πιὰ βάρος στὸν ἁμαξᾶ, ἡ βικτώρια εἶχε πεθάνει καὶ τὸ περιφρονημένο μόνιππο, τὸ «Μαρικάκι», ἐπῆρε τὴν θέσι της, μὰ ὄχι γιὰ λοῦσο. Γιὰ ἀνάγκη. Ἔτσι ἐξεύτηκα σὲ ἕνα μόνιππο, κι' ἔμεινα μέρες ὁλόκληρες, χωρὶς νὰ ἰδῶ ἀγῶϊ. Οἱ μόνοι μου περίπατοι ἦταν σὲ κανένα σταθμό, κουβαλῶντας διάφορα ἑτερόκλητα μπαγάγια τὰ ξημερώματα, καὶ τίποτε «τεθλιμμένους συγγενεῖς» σὲ καμμιὰ φτωχοκηδεία. Πέρασαν ἔτσι τὰ χρόνια στὴν μάταιη ἀναμονὴ τοῦ ἀγωγιοῦ, καὶ σήμερα νοιώθω πὼς λίγες ἀκόμη μέρες θὰ ξαναβγῶ. Ἕνα καλὸ πρωῒ τὸ μόνιππο δὲν θὰ βγῇ, ἐγὼ δὲν θ' ἀξίζω τίποτε, τίποτε πιά, ἴσως οὔτε γιὰ νὰ γυρίζω ἕνα μαγκανοπήγαδο σὲ κανένα περιβόλι.

Καὶ τὰ θολὰ μάτια ἔσκυψαν κάτω, θωρῶντας τὴν ἄσφαλτο γιὰ τελευταία ἴσως φορά.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν

Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἀπεστάλησαν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν αἱ κάτωθι εἰσφοραί:

Ἡ Νήαρ Ἦστ Ρέλιφ α' δόσις δολλάρια 3.000. Ἡ ἰδία β' δόσις δολλάρια 1.000. Ὁ Βελγικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Βέλγας 2.000 φρ. Ὁ Γαλλικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς 10.000 φράγκα. Ὁ κ. Οὐΐντμορ ἐξ Ἑλβετίας φρ. ἑλβετικὰ 200. Τὸ ἐν Ἐδέσσῃ τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δρ. 1.000. Ὁ κ. Ἰωάννης Ἑλληνικιώτης δολ. 10. Νέα Ἐμπορικὴ Ἑταιρεία δρ. 1.000.

Ἡ Δωδεκανησιακὴ βραδυὰ

Χθὲς ἔγιναν αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ διὰ τὴν «Δωδεκανησιακὴν βραδυάν». Περίπου 100 κυρίες καὶ δεσποινίδες καὶ 15 κύριοι μὲ ἐνδυμασίας Καλυμνίων, Συμαίων, Ροδίων, Λερίων, Κώων, Καρπαθίων κλπ. θὰ ἐμφανισθοῦν τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Ὁ Συμαϊκὸς χορός, ἡ Ροδιακὴ τελετὴ γάμου καὶ ἐν γένει οἱ Δωδεκανησιακοὶ χοροὶ προεκάλεσαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας.

Διεθνὴς καλλιτεχνικὸς διαγωνισμὸς

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ἰσπανικῆς πρεσβείας πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἡ ἐπιτροπὴ προπαγάνδας τῶν ἰσπανικῶν ἐλαιολάδων προεκήρυξε διεθνῆ καλλιτεχνικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν σύνθεσιν παραστάσεως προπαγάνδας τῶν ἐλαίων μὲ α' βραβεῖον 15.000 πεσετῶν καὶ δεύτερον τοιοῦτον 7.000 πεσετῶν ἑκάστη. Ἡ ὑποβολὴ τῶν συνθέσεων δέον νὰ γίνῃ μέχρι 31 Μαΐου τρέχ. ἔτους.

Ἐπίσης προεκηρύχθη διεθνὴς διαγωνισμὸς διὰ τὴν εὕρεσιν πρακτικοῦ τρόπου χημικῆς ἀναλύσεως τῶν ἐλαιολάδων μὲ α' βραβεῖον 20.000 πεσετῶν καὶ β' τοιοῦτον 5.000 πεσετῶν. Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν μονογραφιῶν λήγει τὴν 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορίου τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ ἑορτὴ τῆς «Ἐληᾶς»

Ὁ πολιτικὸς σύλλογος Βασιλοφρόνων «Ἡ ἐληὰ» (Ἄνω Πετράλωνα) θὰ ἑορτάσῃ αὔριον Δευτέραν τὴν ἑορτήν του μετ' ἀρτοκλασίας εἰς τὸν ναὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Συγκέντρωσις τὴν 9 1)2 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου.

Θεατρικὰ

Εἰς τὸ «Ἰντεάλ» συνεχίζονται μὲ ἐπιτυχίαν αἱ παραστάσεις τῆς ὀπερέττας «Τὰ δύο χαμίνια».

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἔχει ἡ κ. Κοντσέτα Μόσχου, δημιουργοῦσα ἕνα ρόλον δύσκολον καὶ εἰς φωνὴν καὶ εἰς ἠθοποιΐαν.

Ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνις χειροκροτεῖται μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰλικρίνειαν ἀπὸ τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον τοῦ θεάτρου.

—Αὔριον Δευτέραν θὰ παιχθῇ εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης (πρώην «Διονύσια») ἡ γνωστὴ ἀπὸ ἄλλοτε ξεκαρδιστικὴ φάρσα «Τὸ γαϊδοῦρι τοῦ Μπουριντάν».

Σήμερον εἰς δύο παραστάσεις τὸ «Χρυσό μου» μὲ τὴν κ. Κυβέλην.

«Νέα Ἐποχὴ»

Πλῆρες ἐκλεκτῶν περιεχομένων ἐξεδόθη τὸ 178ον τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἐξ αὐτῶν σημειοῦμεν δημοσίευμα τοῦ στρατηγοῦ κ. Ι. Τριλίβα διὰ τὸ ἐπεισόδιον Ἑλλήνων καὶ Γάλλων εἰς τὰ Μουδανιά, ἄρθρον περὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τὴν συνέχειαν τῆς νικηφόρου Μακεδονικῆς ἐκστρατείας, τὴν συνέχειαν τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἱστορικῶν σελίδων τοῦ Μάριο Καράτσιολο ἐπὶ τῶν τραγικῶν γεγονότων 1915—1917, τὴν συνέχειαν τῆς μελέτης περὶ ναυτικῆς ὑπεροπλίας, ἄρθρον διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Κορίνθου καὶ ἱστορικὴν μονογραφίαν περὶ τῶν Τούρκων Σουλτάνων. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἀπὸ τὸ τεῦχος τοῦτο ἄρχεται καὶ ἡ δημοσίευσις τῆς μονογραφίας τοῦ τοπογράφου μας «Ἀττικοῦ» περὶ τῆς νήσου Σερίφου μὲ εἰκόνας τῶν τοπείων αὐτῆς.

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία, ὥρα 3 μ.μ.— Ἔπαθλον Μαριοὺτ δρ. 15.000. Ἀπ. 1200 μέτρα. Ἵπποι ἀραβικοὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Μ. Νομικοῦ, Τζόκερ 60 κ. 2) Δ. Εὐσταθίου, Μπὲν 58 1)2 κ. 3) Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Δ. Κολοβοῦ, Ἀτρόμητος 56 1)2 κ. 4) Μ. Λεφέβρ, Καπρὶς 55 κ. 5) Κ. Τριγγᾶ, Κατσιμπρῆς 53 κ. 6) Ι. Καλαμάρη, Μπαναμπὰχ 53 κ. 7) Α. Καμπᾶ, Ἀρκάδι 52 κ. 8) Η. Ἐφεσσίου, Νίκης 49 1)2 κ. 9) Θ. Γιοκαλᾶ, Πρένς Ρουαγιὰλ 49 κ.

Δευτέρα ἱπποδρομία, ὥρα 3.45' μ.μ.—Ἔπαθλον Νάξου δρ. 20.000. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Α. Γιαννούκου, Ἄϊσμαν 60 κ. 2) Μ. Λεφέβρ, Περιουΐκλ 59 κ. 3) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λίντ 58 1)2 κ. 4) Μ. Λεφέβρ, Μαντοῦρα 58 κ. 5) Α. Καμπᾶ, Ἕκτωρ 57 1)2 κ. 6) Κας Ἰωαννίδη, Μ. Ρ. 57 κ. 7) Λ. Λούβαρη, Τρομπὲτ 54 κ. 8) Ε. Μπονισέλ, Στραδιβάριους 50 κ. 9) Τ. Ρῆς, Σιμπεριὰν 48 κ. 10) Ε. Μπονισέλ, Μὰξ 47 κ.

Τρίτη ἱπποδρομία, ὥρα 4.30' μ.μ.—Ἔπαθλον Καλλιθέας δρ. 15.000. Ἀπ. 1200 μ. Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Θ. Γιοκαλᾶ, Κάστωρ 60 κ. 2) Κας Γεωργίου Ἠρὼ 58 1)2 κ. 3) Κ. Μπότασῃ, Κατεργαράκος 57 1)2 κ. 4) Φ. Κουντουριώτη, Ἕλλη 56 1)2 κ. 5) Κ. Μπότασῃ, Κὴφ 56 κ. 6) Λ. Μπουρσάνωφ, Μπάμπης 55 κ. 7) Κας Φ. Σακελλαρίδη, Τριτσιμπίδας 55 κ. 8) Ι. Κολιανδρῆ, Μαρίτσα 54 1)2 κ. 9) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρι 52 κ. 10) Α. Ζαρίφη, Φάληρον 48 1)2 κ. 11) Κ. Τότσικα, Βέλος 46 κ.

Τετάρτη ἱπποδρομία, ὥρα 5 μ.μ.—Ἔπαθλον Τήνου δρ. 20,000. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἵπποι ἀγγλικοί. 1) Λ. Μπουρσάνωφ, Κασσίνα 60 κ. 2) Α. Γιαννούκου, Φρισσονάντ 55 κ. 3) Α. Καμπᾶ, Ἀνταμάντ Ἦβ 55 κ. 4) Ἀδ. Πετροπούλου, Μέρυ Ρόμπιν 55 κ. 5) Σὲρ Πέρσυ Λόραιν, Χέϊζελ Νὰτ 52 1)2 κ. 6) Μ. Λεφέβρ, Ντιούαρ 48 1)2 κ. 7) Δ. Ζαγοραίου, Φαῖρ-Φλαΐ 47 1)2 κ. 8) Ι. Καλαμάρη, Πρεσίζιον 47 1)2 κ.

Πέμπτη ἱπποδρομία, ὥρα 5.45' μ.μ.—Ἔπαθλον Πάρου δρ. 20.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Α. Γιαννούκου, Ἄϊσμαν 62 κ. 2) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λίντ 60 1)2 κ. 3) Ε. Μπονισέλ, Μπανάνα 56 1)2 κ. 4) Α. Γιαννούκου, Μορσὼ ντὲ Ρὲν 56 κ. 5) Δος Χατζηπαναγιώτη, Τσέλτιτσι 54 κ. 6) Λ. Λούβαρη, Ἀγνὲς Σορὲλ 53 κ. 7) Ε. Μπονισέλ, Στραδιβάριους 52 κ. 8) Η. Ἐφεσσίου, Ἀλμέρια 47 κ. 9) Γ. Σταματιάδη, Πυρόεις 46 1)2 κ. 10) Β. Βαλιόζογλου, Ζέφυρος 46 1)2 κ. 11) Α. Χίλλ, Μούλτων 45 κ. 12) Ι. Καλαμάρη, Πρίμα 45 κ.

Ἕκτη ἱπποδρομία, ὥρα 6.30' μ.μ.—Ἔπαθλον Παρθενῶνος δρ. 40.000 Ἀπ. 3,000 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Οὐΐλ. Ρῆς, Σλέϊντς 62 κ. 2) Οὐΐλ Ρῆς, Ἐσταφὲτ 60 κ. 3) Α. Καμπᾶ, Ἶρις 55 κ. 4) Δ. Ζαγοραίου, Ἰθάκη 54 κ. 5) Ε. Ντεμάρκο, Πεχὼ 52 κ. 6) Α. Γιαννούκου, Ἄϊσμαν 52 κ. 7) Μ. Νομικοῦ, Οὐέϊμαρ 51 1)2 κ. 8) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λίντ 51 κ. 9) Ε. Μπονισέλ, Μπανάνα 47 κ. 10) Α. Καμπᾶ, Λήδα 46 1)2 κ. 11) Λ. Λούβαρη, Ἔρως 45 κ. 12) Τ. Ρῆς, Σιμπεριὰν 45 κ.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία, ὥρα 7 μ.μ.— Ἔπαθλον Ὑεμένης δρ. 30.000. Ἀπόστ. 2200 μ. Ἵπποι ἀραβικοὶ ά κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Α. Γιαννούκου, Μπλὰκ Μπιόντα 61 κ. 2) Μ. Νομικοῦ, Ράνλαγκ 58 κ. 3) Δ. Κωστοπούλου, Μωρηᾶς 56 1)2 κ. 4) Λ. Λούβαρη, Σάμλακ 56 κ. 5) Δ. Εὐσταθίου, Ἀφοὺρ 54 1)2 κ. 6) Ε. Μπλέσσα, Ἄριον 49 1)2 κ. 7) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, Βουκέφαλος 45 κ.

Τὸ σύνθετον στοίχημα ὡρίσθη μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν τετάρτης καὶ πέμπτης.

Ἐκθέσεις

Εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς γίνονται σήμερον εἰς τὰ 6 1)2 μ. μ. τὰ ἐγκαίνια τῆς γελοιογραφικῆς ἐκθέσεως

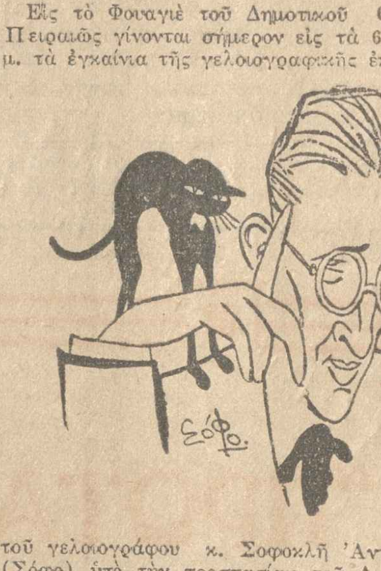

τοῦ γελοιογράφου κ. Σοφοκλῆ Ἀντωνιάδη (Σόφο) ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Τάκη Παναγιωτοπούλου.

Ἡ νῆσος Σέριφος

Εἰς τὸ νέον τεῦχος τοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Νέα Ἐποχὴ» ἀρχίζει δημοσιεύων ὁ συνάδελφος λόγιος τοπογράφος κ. Ἀττικὸς ἐκτενῆ καὶ πλήρη μονογραφίαν τῆς νήσου Σερίφου. Πρόκειται περὶ ἐπιμελημένης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, εἶναι δὲ αὕτη συμπλήρωμα τῆς ὅλης τοπογραφίας τῶν Κυκλάδων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀττικοῦ. Συνοδεύεται τὸ κείμενον μὲ ὡραίας φωτογραφίας.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - ἑσπεριναί)

ΒΑΡΙΕΤΕ (πρώην Κυβέλης). «Ὁ βλάμης μου».

ΕΘΝΙΚΟΝ. Ὥρα 6 1)2 μ.μ. ὁ «Κουρσάρος».

ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ δύο χαμίνια».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ὥρα 10 3)4 π.μ. 2α ἐπίδειξις ρυθμικῆς Ἑλληνικοῦ Ὠδείου. Ἑσπερ. «Μοῦ τάφαγε ἡ μαιτρέσσα μου».

ΚΥΒΕΛΗΣ (πρώην «Διονύσια»). «Χρυσό μου».

ΚΩΣΤΑΚΗ. «Τὰ μυστικὰ τῆς γειτονιᾶς». Ἐπιθεώρησις.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Φρύνη».

ΛΑΟΥ. (Μουσικὸς θίασος Εἰρήνης Βασιλάκη). Ἔναρξις τὴν προσεχῆ Παρασκευήν.

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».

ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). «Ριγολέττος».

ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. «Γυναῖκα μὲ τὰ οὔλα της».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μαῦρος Παράδεισος».

«ΑΙΓΛΗ» - ΖΑΠΠΕΙΟΝ. Ἔναρξις σήμερον. «Τρελλὴ Λόλα» μὲ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σφάλματα κοριτσιῶν».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τυφλὸς Παράδεισος».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Ὡς λέων».

ΑΛΣΟΣ. «Ἡ Κίκη».

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ὁ λέων τῆς Μογγολίας».

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Συζυγικαὶ παύσεις».

Λ.Ο.Δ.Ο. «Τὸ τελευταῖον βάλς».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Καλόγερος καὶ κοκόττα».

ΒΕΡΝΤΕΝ. «Νεανικὴ μέθη».

ΕΛΛΑΣ. «Κορῶνα ἢ γράμματα».

ΚΟΣΜΟΣ. «Ἀπάχηδες τῶν Παρισίων».

ΜΑΓΕΙΑ. «6 ἡμέραι ἔρωτος καὶ ἀγωνίας».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Τὸμ-Μίξ».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ὁ μυστηριώδης καθρέπτης».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. Νέον ἔργον.

Φαλήρου

[illegible] «Ἡ [illegible] Σουζάννα».

Ὁμιλίαι

Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐδοκία

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἐγένετο χθὲς ἡ 26η ὁμιλία τῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἑνώσεως μὲ ὁμιλήτριαν τὴν συγγραφέα κ. Εὐφρ. Λόντου—Δημητρακοπούλου καὶ θέμα «ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐδοκία ὡς φιλόσοφος καὶ ποιήτρια.»

«Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐδοκία, εἶπε, γόνος τῶν Ἀθηνῶν καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἀθηναίου σοφοῦ Λεοντίου, ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων φιλοσοφικῶν φυσιογνωμιῶν ἀπὸ τοῦ Ε' μ.Χ. μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἰδίως διεκρίθη εἰς τὴν ποίησιν μεταχειριζομένη τὸ ἡρωϊκὸν ἔπος καὶ ὁμηρικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἐχειρίζετο αὐτόχρημα ὡς μητρικήν. Μετέφρασε τὴν ὀκτάτευχον, τοὺς προφητικοὺς λόγους τοῦ Δανιὴλ καὶ τοῦ Ζαχαρίου καὶ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τοῦ μεγάλου Φωτίου, εἰς τὴν Μυριόβιβλον αὐτοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον κατέχει τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν ποιητικῶν ἔργων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος τῆς Εὐδοκίας μέχρι σήμερον εἶνε τὰ «Ὁμηρόκεντρα ἢ καὶ Κεντῶνες», τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν τὸν βίον τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου ἡ ἀθάνατος Εὐδοκία ἀναδεικνύεται εἰς τὸν θῆλυν Ὅμηρον τῶν μεταγενεστέρων χρόνων.

Ἐν τούτοις καὶ μεθ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρετὰς τῆς μεγάλης γυναικὸς χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ὁποίας καὶ τὴν δρᾶσιν της ὠνομάσθη τὸ Βυζαντινὸν κράτος Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου ὅλη της ἡ εὐγενὴς ὕπαρξις ἐξεχύθη εἰς ἕνα ἀλτρουϊσμὸν ἀνεπιτήδευτον. Ἵδρυσε ξενῶνας, πτωχεῖα, νοσοκομεῖα κλπ. ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐπίβλεψιν. Ἀπέθανε τῷ 460 μ.Χ.»

Ὁ ἀκροατὴς

* * *

Σήμερον καὶ ὥραν 11 π.μ. ὁ κ. Ι. Ἀρνέλλος θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Ἐθνικῷ θεάτρῳ μὲ θέμα: «Ἑλλάς, Ἀλήθεια, Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἀνθρωπότης». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 22 τρέχοντος καὶ ὥραν 6.45' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ὁ λοχαγὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Πισιμάνης, μὲ θέμα: «Ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἡ Λαϊκὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 27 τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Ν. Λάβδα τῇ συμμετοχῇ τῆς ὑψιφώνου κ. Ἀνθῆς Πάγκαλη—Κομποθέκρα, τοῦ κ. Μ. Κοντούγκον, σόλο μανδολίνον, καὶ τοῦ κουϊντέττου τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας.

Τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει συνθέσεις Ραμῶ, Τσιμαρόζα, Μένδελσον, Μασκάνι, Σαὶν-Σάνς, Ρουμπινστάϊν, Πεντρόττι, κλπ.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἀνθέων

Πλεῖστοι ἐπεσκέφθησαν καὶ χθὲς τὴν Ἔκθεσιν τῶν Ἀνθέων τοῦ «Παρνασσοῦ». Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα, ὅτε λήγει ἡ Ἔκθεσις.

Ρυθμικὴ ἐπίδειξις

Ὑπενθυμίζομεν τὴν σημερινὴν ἐπίδειξιν τῆς ρυθμικῆς γυμναστικῆς ἥτις δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» καὶ ὥραν 10 3)4 ὑπὸ ὁμάδος μαθητριῶν τῶν τάξεως Δος Ζορντάν, καθηγητρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

Ὁ «Κουρσάρος»

Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον Ἐθνικὸν δραματικὴ ἐπίδειξις ὑπὸ τοῦ δραματικοῦ τμήματος Δος Ξ. Κανελλοπούλου καθηγητρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου μὲ τὸ βυζαντινὸν δραματικὸν εἰδύλλιον ὁ «Κουρσάρος».

Ἐκθέσεις

Ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Ν. Χατζη-Κυριάκου Γκίκα καὶ τοῦ γλύπτου κ. Μ. Τόμπρου εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου ἐξακολουθεῖ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Μεταξὺ ἄλλων ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν ἡ κυρία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, οἱ κ.κ. Α. Παπαναστασίου, Γ. Σεχιώτης, Μ. Στελλάκης, ἐκφράσαντες τὴν ἱκανοποίησίν των ἐκ τῶν ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν. Ἔργα ἠγόρασαν οἱ κ.κ. Γ. Μανούσης, Δ. Λοβέρδος, Α. Μπρούμης, Ι. Παπαδάκης.

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ

Σήμερον εἰς τὰς 9.30' μ.μ. δίδεται εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ προαγγελθεῖσα παράστασις τῆς μελοδραματικῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ τὴν θαυμασίαν λυρικὴν τραγῳδίαν τοῦ Σακκίνι, «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ». Τὸν Οἰδίποδα θὰ ὑποδυθῇ ὁ ἴδιος ὁ κ. Νικολάου, θὰ συμμετάσχῃ δὲ ἡ μεγάλη ὀρχήστρα καὶ ἡ μικτὴ χορῳδία τοῦ Ὠδείου, ἤτοι 150 ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπούτνικοφ.

Ξένη βιβλιογραφία

1) G. Suarez—De Poincaré à Poincaré.
2(La vie de Fernand Cortès par Babelon.
3) Anita Loos—Les hommes préfèrent les blondes.
4) R. Dorgelès—La caravane sans chameaux.
5) Colette—La naissance du Jour.
6) Bienstock—Le magasin de frivolités.

(Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν, 24, ὁδὸς Σταδίου)

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Πολύζου ἐξεδόθη κριτικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν πολεμικῶν γεγονότων τῆς Βαλκανικῆς (1915—1918) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ δίνῃ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου».

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ο φύλλο τοῦ μοναδικοῦ λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Καινούργια Ζωή» ποὺ κατέκτησε τὸ φιλολογικὸ κόσμο μὲ τὴν πρώτη του ἐμφάνισι. Συνεργασία Γ. Καζαντζάκη, Κ. Παλαμᾶ, Ι. Στογιάνωφ, Ν. Σεγκὺρ Ἰακωβίδου, Δασκαλάκη, σημειώματα, βιβλιοκρισίες, εἰκόνες ἀπ' τὶς ἐκθέσεις κ.λ.π.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον Κυριακὴν 20 Μαΐου 9.30' μ. μ. ἀκριβῶς
Παράστασις τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Α. ΣΑΚΚΙΝΙ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ
Λυρικὴ τραγῳδία εἰς πράξεις τρεῖς
(Πρώτη ἐκτέλεσις)
Οἰδίπους: Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Ἡ μικτὴ ὀρχήστρα μαθητῶν τοῦ Ὠδείου
150 ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΩΦ
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 30, 40, 50, 60, 75, 100 πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν, εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη καὶ εἰς τὸ θέατρον Ὀλύμπια.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ πρωϊνοὶ λεμβοδρομικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ν. Φαλήρου, θὰ γίνουν σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ ἐτήσιοι κωπηλατικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος διοργανώνει ἡ Ἑλληνικὴ Ναυτικὴ Ὁμοσπονδία. Εἰς τοὺς ἀγῶνας λαμβάνουν μέρος ὅλα τὰ ναυτικὰ σωματεῖα τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχισθοῦν τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης.

—Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» παρὰ τὸ Ρούφ, θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ τελικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ὁμάδων πρώτης κατηγορίας «Ἀτρομήτου» καὶ «Γουδί». Ὁ ἀγὼν θὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Σταύρου Χατζοπούλου, προμηνύεται δὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρων.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ συναντηθοῦν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα, αἱ ὁμάδες «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Ἡ ὁμὰς τῆς «Ἑνώσεως» θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἐνισχυμένη μὲ τοὺς δύο νέους της παίκτας, Μίσσιον καὶ Βαλσαμάκην.

—Γυναικεῖοι ἀγῶνες βόλλεϋ

Τέλος σήμερον τὸ ἀπόγευμα, ἀρχίζουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ ἐτήσιοι γυναικεῖοι ἀγῶνες βόλλεϋ-μπώλ, τοὺς ὁποίους διοργανώνει ὁ «Πανιώνιος». Οἱ ἀγῶνες, ὅπως κάθε ἔτος, προμηνύονται καὶ ἐφέτος λίαν ἐνδιαφέροντες. Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχίζονται κατὰ Σάββατον.

—Μοτοσυκλεστικὸς Ὅμιλος

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τὴν ἵδρυσιν τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Μοτοσυκλεστικοῦ Συλλόγου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ νέου Σωματείου ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν ἑξῆς: Πρόεδρος Καρασεβδᾶς, ἀντιπρόεδρος Κόντης, γενικὸς γραμματεὺς Μαλαματιανός, εἰδικὸς γραμματεὺς Βαλάσης, ταμίας Ἀηδονόπουλος. Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Ραϊτζίδης, Ξηρός, Μανιάκης καὶ Ἀργυρόπουλος.

—Διεθνῆ νέα

Ὁ παγκοσμίου φήμης Γερμανὸς πρωταθλητὴς Ὄττο Πέλτζερ, κατόπιν ἀτυχήματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη εἰς τὸν πόδα, δὲν θὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερδαμ.

—Ἡ Ἀμερικανὶς πρωταθλήτρια τοῦ τέννις μὶς Ἔλεν Γουίλς, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν συμπατριῶτιδά της μὶς Ἄντερσον, ἔφθασεν εἰς Παρισίους, προκειμένου νὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς ἐκεῖ τελουμένους μεγάλους διεθνεῖς ἀγῶνας τέννις.

—Ἡ συνάντησις Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τοὺς σημερινοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας ὁ Σύλλογος «Ἡρακλῆς» τῆς Θεσσαλονίκης ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα» Ἀθηνῶν διὰ 5 τερμάτων ἔναντι 2.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ
τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἔκθεσις πλουσία εἰς ποικιλίαν ἀπὸ Τοῦρτες—Φοντὰν τσοκολατάκια εἰς φορμάκια τοῦ Γάλακτος καὶ Πραλινὲ—Φροῦτα καὶ Κάστανα γλασὲ—Πτὶ-φοὺρ —Μπιζέδες—Ἀμυγδαλωτὰ—Λικὲρ εἰς χῦμα καὶ φιάλας. Ὅλα εἰς ἀρίστην ποιότητα.
Παζάρ, Στοὰ Ἀρσακείου

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἡ Ἑταιρία
"ΘΡ. Θ. ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗΣ & ΣΙΑ,,
ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν ἀγουρέλαια ἐξαιρετικῆς ποιότητος εἰς φιάλας, γαλόνια καὶ δοχεῖα.
Ζητήσατέ τα
εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα καὶ τὸ πρατήριον τῆς Ἑταιρίας Σωκράτους 34Γ
(Παραπλεύρως Πολυκλινικῆς)

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ὁ κ. Ἰωσὴφ Σφακιανάκης διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, ἐπὶ 15ετίαν ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθείς, θεραπεύει ἅπαντα τὰ Γυναικολογικά. Μαιευτικά, Οὐρολογικά, Δερματικὰ καὶ μεταδοτικὰ νοσήματα. Τὴν ἀνικανότητα καὶ Στείρωσιν.
Ἀκτινοθεραπεία, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ραδιοθεραπεία κτλ. Πλήρης διάγνωσις τῆς φυματιώσεως.
Ἐγχειρήσεις Γυναικολογικαὶ ἐπιτυχέστατα. Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δέον τὰ ἀποτείνωνται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Θεραπευτηρίου κ. Ι. Σφακιανάκην.
Ἀγ. Κωνσταντίνου 28
10—12 π. μ. 4—7 μ. μ.

Η. ΠΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ ΥΙΟΣ Α.Ε.
Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΩΡΑΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΨΑΘΙΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΩΝ ΚΑΣΤΟΡΙΝΩΝ
ΕΙΣ ΗΥΞΗΜΕΝΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ
ΚΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΣ ΤΙΜΑΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΑ
Ἀθῆναι Αἰόλου 157 & 168
Πειραιεὺς Ἔναντι Βασ. Ἀποβάθρας
ΓΚΡΕΚΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ν. Μπάρδης καὶ ἡ δ. Εὐστρατία Δ. Παντελῆ ἠρραβωνίσθησαν.

—Ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνας των εἰς Λαγκάδια τῆς Γορτυνίας ὁ κ. Βασίλειος Ροῦτσης καθηγητὴς μετὰ τῆς δ. Ἄννας Λοΐζου. Εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν των.

Π. Παναγιωτόπουλος

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Ὁ κ. Κώστας Γ. Κετζιᾶς οὔτε ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

Ὁ κ. Κώστας Γ. Κορωναῖος, Πράκτωρ Δημοσιεύσεων - Διαφημίσεων ἑορτάζει αὔριον.

—Αὔριον ἑορτάζει ἡ δ. Ἑλένη Μωραΐτου. Χρόνια πολλά. Σ. Φ.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα αὔριον γυναικάδελφόν μου κ. Κωνσταντῖνον Παπαδάκην εὔχομαι χρόνια πολλά. Η. Α.

—Δὲν ἑορτάζει αὔριον ὁ Τμηματάρχης τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνστ. Οἰκονομίδης.

—Αὔριον δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ὁ κ. Κωνστ. Ι. Βογιατζῆς ἐκ Στεμνίτσης.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
"Ὅ,τι εἰς ἄνθος καὶ εἰς φυτόν, ὅ,τι εἰς δῶρον καλλιτεχνικὸν original, θὰ τὸ εὕρητε εἰς τοῦ Φλεριανοῦ μὲ πολὺ γοῦστο καὶ καλὴν τιμήν.

Καταστήματα

MON CAPRICE. Ἡ στερεωτέρα κάλτσα τοῦ κόσμου. Πωλεῖται εἰς τὰ ἐκλεκτότερα καταστήματα, παρελήφθησαν τὰ νεώτερα χρώματα. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα—χονδρικὴ πώλησις Θεόδ. Π. Πετρόπουλος, Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς γωνία. Τηλέφ. 7-75.

Ἰατροὶ

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς. Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Δημοσίᾳ ἐκφράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον Διοικητὴν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Ντέκον ὡς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς οἵτινες τιμοῦν τὸ Σῶμα εἰς ὃ ἀνήκουν. Χάρις εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ δραστηρίαν ἐπέμβασίν των ἀνευρέθη πολύτιμον κόσμημα ὅπερ εἶχον ἀπολέσει ἐσχάτως.

Ἄννα Ἀποστολίδου

Ὁ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ» θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην αὑτοῦ ὑποχρέωσιν ἵνα καὶ δημοσίᾳ διατρανώσῃ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν οἰκιστῶν Νέας Σμύρνης πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης κ.κ. Δροσόπουλον καὶ Ἰατροῦ, ὡς καὶ πρὸς τὸν Διευθυντὴν κ. Κορυζῆν διὰ τὴν ἄκραν εὐμένειαν μεθ' ἧς ἐπελήφθησαν αἰτήσεως ἡμῶν, περὶ παροχῆς δανείων πρὸς τὸν συνοικισμόν μας, ληφθείσης συνεπείᾳ τούτου τῆς ἀποφάσεως ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα χορηγῇ τοῦ λοιποῦ δάνεια πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκιῶν Νέας Σμύρνης. Οἱ πρόσφυγες Νέας Σμύρνης χαράττουσι εὐγνωμόνως εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὴν νέαν αὐτὴν ἐκδήλωσιν πρὸς αὐτοὺς τῆς στοργικῆς μερίμνης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἥτις ὑπὸ τὴν τόσον δεξιὰν Διοίκησιν αὐτῆς ἀνυψοῦται εἰς Ἵδρυμα ἀληθῶς Ἐθνικόν.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ὁ Πρόεδρος: Ἐμμ. Ι. Φαράντος. Ὁ Γραμματεύς: Ἡρ. Πλατωνίδης.

Ἡ κ. Τασία Κ. Σαρσέντη, ἡ κ. Μαρία Πετροπούλου καὶ αἱ οἰκογένειαι Μενελάου Οἰκονόμου, Ἰωάννου Κουτσαβίτου καὶ στρατηγοῦ Ἀναγνωστοπούλου, εὐχαριστοῦσι θερμῶς πάντας τοὺς εὐγενῶς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος αὐτῶν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀλησμονήτου συζύγου, ἀδελφοῦ καὶ ἐξαδέλφου αὐτῶν Κωστῆ Ἰω. Σαρσέντη.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριε,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσωμεν ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Μπίφης ἐφεξῆς δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν καὶ ὅτι διωρίσαμεν τὸν κ. Κ. Κατσάρην, Σταδίου 46, διευθυντὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι λάβετε γνῶσιν τῆς ὡς ἄνω μεταβολῆς καὶ διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Μαΐου 1928

Διὰ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν
ALLIANCE REGIONALE DE FRANCE
M. MODIANO

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κάτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ " 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ " 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περρινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ,, τῆς "ΠΡΩΪΑΣ,, παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Στὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων

Ἡ ἰαπωνικὴ φιλοξενία.—Τὰ διακριτικὰ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν Ἰαπωνίδων.—Ὁ οὐρανοξύστης τῆς «Χόχι».—Αἱ πρόοδοι τῆς συγχρόνου Ἰαπωνίας.

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

12ον

Ἡ Ἰαπωνία, ἡ ὁποία εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν εἶνε πλουσία, διατηρεῖ ἕνα στρατὸν καὶ ἕνα στόλον σημαντικώτατον διότι εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ διαθέτῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δυνάμεών της τὰ τρία τέταρτα τῶν ἐσόδων της. Τὰ μέσα τῆς ἐπιθέσεως καὶ τῆς ἀμύνης της τὴν ἐνδιαφέρουν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν πόλεών της. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ἰάπωνες δὲν φοβοῦνται τὴν ὑγρασίαν καθὼς οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὰ ξύλινα πέδιλα των τοὺς προφυλάσσουν ἀπὸ τὴν λάσπην. Ἐπάνω εἰς τὰ ἀσφαλτοστρωμένα πεζοδρόμια τὰ βήματα τῶν πεζῶν ἀντηχοῦν τόσον δυνατά, ὅσον καὶ τὰ βήματα πεταλωμένων ἀλόγων. Ὁ κρότος αὐτός, ἀνακατευόμενος μὲ τὸν θόρυβον ποὺ κάνουν τὰ τροχοφόρα καὶ τὶς φωνὲς τοῦ πλήθους, εἶνε κάτι πολὺ ἐκνευριστικὸ καὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν χρειάζονται καιρὸν διὰ νὰ συνειθίσουν τὸ σφυροκόπημα αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ὀνομάσῃ... ἐθνικόν. Ἀρχίζει ἀπὸ τὶς τρεῖς τὰ ξημερώματα καὶ δὲν παύει παρὰ τὴν μία μετὰ τὸ μεσάνυκτα. Μόνον εἰς τοὺς δρόμους, ποὺ δὲν εἶνε ἀσφαλτοστρωμένοι καὶ εἰς τὰ σπιτάκια τῶν ἀπομεμακρυσμένων συνοικιῶν δὲν σὲ ἐνοχλεῖ τόσον ὁ κρότος τῶν ξυλοπεδίλων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνυπόφορα εἰς τοὺς μοντέρνους δρόμους.

Ἡ κτενισιὰ τῶν Ἰαπωνίδων

Ὅταν δύο γυναῖκες τῆς μεσαίας τάξεως συναντῶνται εἰς τὸν δρόμον, ἡ πατροπαράδοτος ἰαπωνικὴ εὐγένεια ἐκδηλώνεται μὲ ὅλην τὴν ἔκτασίν της. Ἀρχίζουν καὶ αἱ δύο νὰ ὑποκλίνωνται ἐδαφιαίως μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα εἰς τὸ στῆθος. Προσέχουν νὰ ὑποκλίνωνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ... σκουντροῦν τὰ κεφάλια των καὶ ἀφοῦ κάμουν δέκα ἢ δώδεκα ἢ καὶ περισσότερες ὑποκλίσεις, τραβοῦν ἡ καθεμιὰ τὸν δρόμον της. Ἐξαφνικὰ ὅμως στρέφονται καὶ πάλιν καὶ ἀρχίζουν ἐξ ἀποστάσεως τὴν ἰδίαν δουλειά. Οἱ διαβάται περνοῦν ἀδιάφοροι ἀνάμεσά τους, διότι εἶνε συνειθισμένοι σὲ τέτοιες σκηνές.

Ἡ κοινωνικὴ θέσις τῶν γυναικῶν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὴν κτενισιά των. Ἡ ἰαπωνικὴ ἐθιμοτυπία ὥρισε πέντε κτενισιές, διὰ νὰ ξεύρουν οἱ ἄνδρες πρὸς ποίαν γυναῖκα ἀπευθύνονται ὅταν... κτυπήσῃ ἡ καρδιά τους. Ὑπάρχει ἡ κτενισιὰ τῶν μικρῶν κοριτσιῶν μεταξὺ πέντε καὶ ἑπτὰ ἐτῶν, ἡ κτενισιὰ τῶν νεανίδων μεταξὺ δέκα καὶ δεκαπέντε ἐτῶν, ἡ ὀνομαζομένη μόμο-βάρε, ἡ κτενισιὰ τῶν διανοουμένων γυναικῶν, ἡ σοκουχάστου, διὰ τὰς φοιτητρίας καὶ τὰς καλλιτέχνιδας ἀποκλειστικῶς, ἡ σχιμούδα, ἡ κτενισιὰ τῶν ἀνυπάνδρων γυναικῶν ἡλικίας ἄνω τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν καὶ τέλος ἡ μάρου-βάγκε, ἡ κτενισιὰ τῶν πανδρευμένων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ κυκλοφοροῦν περισσότερον εἰς τοὺς δρόμους.

Ἡ κτενισιὰ μιᾶς Ἰαπωνίδος εἶνε κάτι πολὺ δύσκολο, πολὺ περίπλοκο, πολύ... ἀρχιτεκτονικό, δι' αὐτὸ ἡ Ἰαπωνίδες δὲν κτενίζονται γιὰ καλὰ παρὰ μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα. Τὶς ἄλλες μέρες περιορίζονται ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ τὰ φτιάχνουν καὶ νὰ τὰ γυαλίζουν μὲ ἀρωματικὰ λάδια. Εἶδα μέσα σὲ τραῖνα Ἰαπωνίδες νὰ κοιμῶνται πρηνηδὸν καὶ μὲ ἀνοικτὰ χέρια μόνο καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ χαλάσουν τὴν κτενισιά των. Συνήθως κοιμοῦνται μεταχειριζόμενες γιὰ προσκέφαλο ἕνα ἡμικυκλικὸ ξύλινο στήριγμα, ποὺ ἀκουμποῦν ἐπάνω εἰς τὸν λαιμόν των, εἰς τρόπον ὥστε τὰ μαλλιά της νὰ μὴ ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τίποτε καὶ νὰ διατηροῦν τὸ σχῆμα των.

Ἕνα πρόγευμα στὸ Κογιάκαν

Ἡ πρώτη ἡμέρα ποὺ ἐπέρασα εἰς τὸ Τόκιο ἦτον ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Ἀλλ' εἰς ἕνα τόπον ποὺ δὲν κατοικεῖται ἀπὸ Χριστιανούς, ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἡμέρα εἶχεν αὐτὴν καὶ μόνην τὴν σημασίαν, ὅτι ἦτο μία ἀπὸ τὰ παραμονὰς τοῦ νέου ἔτους. Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ἡμέραν αὐτήν. Τὸ μεσημέρι παρετέθη ἕνα πρόγευμα πρὸς τιμήν μου εἰς τὸ ρεστωρὰν Κογιάκαν, ἕνα ἵδρυμα ὀνομαστὸν εἰς τὸ Τόκιο διὰ τὰς δεξιώσεις καὶ τὰς ἑορτὰς ποὺ διοργανοῦνται ἐκεῖ, ἑορτὰς εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκονται αἱ παλαιαὶ δαίμιος καὶ τὰ πολιτικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται διὰ τὴν παλαιὰν ἰαπωνικὴν παράδοσιν.

Τὸ Κογιάκαν εἶνε ἕνα συγκρότημα ξυλίνων σπιτιῶν μὲ ἐλαφρὰς στέγας καὶ χάρτινα διαχωρίσματα, τοποθετημένον εἰς τὸ κέντρον ἑνὸς ὡραίου κήπου. Εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα πωλοῦνται κάτι εἰδικὲς πέτρες διὰ τὴν διακόσμησιν τῶν κήπων, ποὺ εἶνε περιζήτητες καὶ πολὺ ἀκριβές. Ἀκόμη καὶ τὰ φανάρια ποὺ φωτίζουν τὶς νύκτες τὰς παλαιὰς λεωφόρους εἶνε πέτρινα, ἀπὸ τὸν εἰδικὸν ἐκεῖνον γρανίτην, ποὺ τὸν ὀνομάζουν «τόρο». Ἀλλ' ἐνῷ ὁ κῆπος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν τῶν σπιτιῶν εἶνε τόσον σύνθετα, τὸ ἐσωτερικὸν εἶνε ἁπλούστατον.

Οἱ Ἰάπωνες δὲν ζωγραφίζουν ποτὲ τὸ ξύλο. Τὸ ξύλο, διὰ νὰ ἔχῃ ἀξίαν, πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν φρεσκάδα του καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μόλις ἦλθεν ἀπὸ τὸν ξυλουργόν. Τὸ ἰδιαίτερον αὐτὸ χαρακτηριστικὸν συνδυαζόμενον μὲ τὴν μονοτονίαν τῶν αἰωνίως λευκῶν χωρισμάτων καὶ τῶν κιτρίνων ψαθῶν, ποὺ σκεπάζουν τὸ ἔδαφος, προξενοῦν τὴν ἐντύπωσι τῆς φτώχειας σὲ κάθε σπίτι, ποὺ εἶνε ἐπιπλωμένο σύμφωνα μὲ τὰς παλαιὰς ἰαπωνικὰς παραδόσεις. Τὸ Κογιάκαν ἀποτελεῖ μίαν ἐξαίρεσιν.

Ἀφοῦ ἀφήσω τὰ παπούτσια μου εἰς τὴν εἴσοδον, μπαίνω εἰς τὰς κομψὰς αἰθούσας τοῦ Κογιάκαν, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα συμπατριώτην μου, πολὺ γνωστὸν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, τὸν συνταγματάρχην Χερρέρα, στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς ἰσπανικῆς πρεσβείας. Ὁ συνταγματάρχης Χερρέρα ἐπέρασε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του εἰς τὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων, παρηκολούθησε τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸν ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον, οἱ δὲ Ἰάπωνες στρατιωτικοὶ τὸν θεωροῦν σὰν ἕνα πραγματικὸν σύντροφόν των.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ εὑρίσκω συγκεντρωμένα πολλὰ ἐπίσημα πρόσωπα, ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ γνωρίσουν τὴν ἰαπωνικὴν κουζίναν. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἔζησαν χρόνια εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἄλλοτε ἰσπανικὰς ἀποικίας, καὶ ὁμιλοῦν θαυμάσια τὰ ἰσπανικά.

Ὁ κυριώτερος ὀργανωτὴς τῆς ἑορτῆς αὐτῆς εἶνε ὁ φίλος μου Οὐτιγιάμα, ποὺ ἐπέρασε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του εἰς τὴν Εὐρώπην ὡς διπλωμάτης καὶ εἶνε τώρα γραμματεὺς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὐτὸς μοῦ ἐσύστησε τοὺς ὁμοτραπέζους μου, ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου, καθηγητάς, διπλωμάτας, διακεκριμένους δημοσιογράφους. Ἐξ αὐτῶν ὁ Ἀραγίρο Μιούρα, ἄλλοτε γραμματεὺς τῆς ἰαπωνικῆς πρεσβείας εἰς τὴν Μαδρίτην, ὁμιλεῖ τόσον ἀπταίστως καὶ εὐχερῶς τὰ ἰσπανικά, ποὺ μοῦ προξενεῖ κατάπληξιν!

Εἰς τὸ Κογιάκαν κάμνω καὶ μίαν ἄλλην διαπίστωσιν: οἱ κίτρινοι αὐτοὶ τζέντλεμαν εἶνε ὀλιγώτερον ἄσχημοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ντύνονται μὲ εὐρωπαϊκὸ πράγματι γοῦστο. Πολλοὶ δὲν θὰ ἐπρόδιδαν κἂν τὴν ἀσιατικὴν καταγωγήν των ἐὰν τὰ μάτια των δὲν ἦσαν κάπως τραβηγμένα καὶ τὸ δέρμα των τόσον τραχύ.

Ἡ Ἰαπωνικὴ Κουζίνα

Δὲν θὰ ἤθελα, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν γραφικότητα καὶ τὸν ἐξωτισμόν, νὰ εἴπω ἕνα χονδροειδὲς ψέμμα σὰν αὐτό: ὅτι ἡ γιαπωνέζικη κουζίνα μοῦ ἀρέσει. Ἐξ ἄλλου ὅταν κάθεται κανεὶς χάμω σταυροπόδι, ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται ἕνα μαρτύριον, ποὺ μεγαλώνει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ἐμπρὸς εἰς τὸν καθένα μας ἔχει τοποθετηθῆ ἕνα τραπεζάκι ὕψους 59, τὸ πολύ, ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Κάτι χαμογελαστὲς καὶ χαριτωμένες γατίσες μὲ σερβίρουν σὲ πιάτα μικρὰ σὰν τοῦ τζαγιοῦ. Καὶ ἡ μερίδες τοῦ φαγητοῦ εἶνε τόσο μικρές, ποὺ θαρρεῖ κανεὶς ὅτι τὸ συμπόσιόν μας εἶνε... γιὰ κούκλες.

Γιὰ μένα ὅμως εἶνε ὑπεραρκετὸ αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε πιάτο, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ γευθῶ ὠμὸ ψάρι ἢ ψύχες ἰνδοκαλάμου ποτισμένες στὸ ξύδι. Ἀσφαλῶς δὲ δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ κατανικήσω τὴν πεῖναν μου, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἄφθονο βραστὸ ρύζι, ποὺ ἐπέχει εἰς τὴν Ἰαπωνίαν θέσιν ψωμιοῦ. Ἀντίκρυ μας κάθεται καὶ ἀπὸ μιὰ «μουσμὲ» ποὺ μᾶς γεμίζει διαρκῶς τὰ ποτήρια μας μὲ «σακέ», ἕνα ριζόρακο, ποὺ τὸ πίνουν σὰν κρασί.

Ὁ Οὐτιγιάμα, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ διοργανωτοῦ τῆς ἑορτῆς, μὲ πλησιάζει εἰς τὸ μέσον τοῦ γεύματος καὶ κάθεται ἀντίκρυ μου, ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν, ποὺ ἐκάθητο ὀλίγον πρωτήτερα ἡ χαριτωμένη μουσμέ μου. Εἰς ὅλα τὰ ἰαπωνικὰ γεύματα, ὁ Ἀμφιτρύων, διὰ νὰ δείξῃ τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν προσκεκλημένον, κάθεται ἀπέναντί του καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ ποτῆρι του! Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁ Οὐτιγιάμα, ὁ πνευματώδης αὐτὸς κωζέρ, ποὺ ἔζησε τόσα χρόνια εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅταν ἐξετέλει τὸν τύπον αὐτὸν τῆς παλαιᾶς ἰαπωνικῆς φιλοξενίας, δὲν ἦτο πλέον ὁ πρόσχαρος κοσμικὸς τύπος, ἀλλ' ἕνας ἱερεύς, ποὺ ἐτελετούργει μὲ ὅλην τὴν ἐμπρέπουσαν αὐστηρότητα.

Μετὰ τὸν Οὐτιγιάμα, ἦλθαν ὅλοι οἱ ὁμοτράπεζοί μου νὰ πιοῦν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀπὸ τὸ ποτῆρι μου.

Καὶ ἡ ἀπαραίτητες γκέϊσσες

Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἐπετράπη νὰ δοθῇ γεῦμα μὲ μουσικὴν καὶ χορόν. Ἐπειδὴ ὅμως θὰ ἔμενα ὀλίγας μόνον ἡμέρας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, οἱ διοργανωταὶ τῆς ἑορτῆς ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ κάμουν μίαν μικρὰν διακοπὴν εἰς τὸ δημόσιον πένθος.

Καθὼς εἴπομεν, τὰ χωρίσματα τῶν ἰαπωνικῶν σπιτιῶν εἶνε χάρτινα καὶ κινητά. Ἔτσι, κάθε σπίτι ἠμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ ἐνδεχομένως εἰς μίαν μεγάλην αἴθουσαν ἢ καὶ ἕνα τεράστιον ὑπόστεγον, ἂν ἀγαπᾶτε. Αὐτὸ ἔγινε καὶ εἰς τὸ Κογιάκαν, προκειμένου νὰ μᾶς χορεύσουν ἕξη ἐκλεκτὲς γκέϊσες μὲ ὑπέροχα γαλάζια καὶ ἀνθοστόλιστα κιμονὸ ἀρχαίους χωροὺς τῆς πατρίδος των, ὑπὸ τοὺς ἤχους μιᾶς ὀρχήστρας, ἀποτελουμένης ἀπὸ κιθάρες μὲ τρεῖς χορδὲς καὶ κάτι μικρὰ τύμπανα, τοποθετημένα στὸ πάτωμα.

Ἡ γκέϊσες χορεύουν μὲ μιὰ κουκλίστικη χάρι διαφόρους ἐθνικοὺς χορούς, ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ μὲ κάμνει νὰ τὶς θαυμάζω περισσότερον εἶνε τὸ ἀνάστημά των. Τὶς βρίσκω πολὺ ὑψηλότερες ἀπὸ τὶς ἄλλες γιαπωνέζες, τὸ δὲ σῶμα των μοῦ θυμίζει εὐρωπαίες χορεύτριες. Ἐξαφνικὰ ὅμως ἀντιλαμβάνομαι ὅτι πρόκειται περὶ ὀφθαλμαπάτης, διότι κάθομαι χάμω σταυροπόδι καὶ εἶνε φυσικὸν νὰ μοῦ φαίνωνται ὑψηλότερες ἀπὸ ὅ,τι εἶνε εἰς τὴν πραγματικότητα.

Μετὰ τὸ πρόγευμα τοῦ Κογιάκαν μᾶς περιμένει ἄλλη δεξίωσις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ οὐρανοξύστου τῆς ἐφημερίδος «Χόχι», ἑνὸς ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Ἰαπωνίας. Ὁ οὐρανοξύστης αὐτὸς οὐδὲν ἀπολύτως ἔπαθε κατὰ τὴν καταστροφήν.

Ὁ καθηγητὴς Ναγκάτα ὡμίλησεν ἐπὶ δίωρον περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου μου καὶ γενικώτερον περὶ τοῦ ἰσπανικοῦ μυθιστορήματος. Μετὰ τὸν Ναγκάτα, ὁ ὁποῖος μετέφρασεν ἀρκετὰ ἔργα μου εἰς τὴν ἰαπωνικήν, ἦλθεν ἡ ἰδική μου σειρά. Ὡμίλησα, εἰς τὴν ἰσπανικὴν ὅμως, περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον γράφεται ἕνα μυθιστόρημα. Οἱ φοιτηταὶ καὶ ὅσοι Ἰάπωνες ἔζησαν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, μὲ παρηκολούθουν καὶ ἐχειροκρότουν κάθε περικοπήν μου. Ἀλλ' οἱ περισσότεροι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ μὲ ἐννοήσουν καὶ δι' αὐτὸ μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας μου ὁ καθηγητὴς Σχίσνο Καζάϊ, ἕνας ἄλλος μεταφραστὴς τῶν ἔργων μου, ἀνέλαβε νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν ἰαπωνικὴν ἐπὶ λέξει ὅσα εἶπον.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ διαρκοῦσεν ἄλλες δύο ὧρες καὶ δι' αὐτὸ ἐπροτίμησα νὰ τὸ σκάσω μὲ τὸν συνταγματάρχην Χερρέρα, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ μίαν ὡραιοτάτην βίλλαν, ποὺ ἔχει κοντὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Μέϊζι—Ζίνζου. Εἰς τὶς ἕξη ἐπιστρέψαμεν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Χόχι», ὅπου θὰ ἐδίδετο μία συναυλία πρὸς τιμήν μου. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε Βάγνερ, Ντεμπυσσὺ καὶ μερικὲς συνθέσεις τοῦ Γιαμάτα, τοῦ μεγαλυτέρου μουσουργοῦ τῆς σημερινῆς Ἰαπωνίας.

Εἰς τὴν συναυλίαν συναντῶ τοὺς ἰδίους ἀνθρώπους ποὺ ἤκουσαν τὰς διαλέξεις τοῦ ἀπογεύματος. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κάθονται εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐπὶ ἑπτὰ συνεχεῖς ὥρας!

Ἡ μουσικὴ στὴν Ἰαπωνία

Τὸ βράδυ ἐδόθη γεῦμα πρὸς τιμήν μου εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐφημερίδος «Χόχι» καὶ τῶν Ἰαπώνων δημοσιογράφων. Εἰς τὸ γεῦμα αὐτό, ποὺ εὐτυχῶς ἔφαγα εὐρωπαϊκὰ φαγιά, ἔκαμα καὶ τὴν γνωριμίαν τοῦ Συυσέϊ Τοκούντα, τοῦ μεγαλυτέρου μυθιστοριογράφου τῆς Ἰαπωνίας.

Ὡμιλήσαμεν πολὺ περὶ Εὐρώπης καὶ Ἰαπωνίας, ἀλλὰ μὲ τὴν περίσκεψιν ἐκείνην ποὺ ἐπιβάλλεται ὅταν ὁμιλῇ κανεὶς μὲ Ἰάπωνας, τῶν ὁποίων ἡ τυπικότης, κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μας, δὲν ἐπιτρέπει τὴν διατύπωσιν ἰδεῶν καὶ σκέψεων ἐπιπολαίων καὶ ἀβασανίστων. Ἐνῷ ἐτρώγαμεν, ἠκούαμεν ἀπ' ἔξω τὶς φωνὲς καὶ τὰ γέλια ἄλλων συμποσιαστῶν. Ἦσαν οἱ Εὐρωπαῖοι, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὸ Τόκιο, καὶ οἱ ὁποῖοι ἑώρταζαν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων.

Κοντά μου κάθεται ὁ μαέστρος Γιαμάτα. Πρὸ ὀλίγων ὡρῶν εἶδα τὸν νέον αὐτὸν συνθέτην νὰ διευθύνῃ μίαν συμφωνικὴν ὀρχήστραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὀγδόντα διακεκριμένοι καθηγηταί, μὲ μίαν δεξιότητα καὶ μίαν ἀκρίβειαν ἐνθυμίζουσαν τοὺς περιφήμους Γερμανοὺς ἀρχιμουσικούς.

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν ἐγνώριζε πρὸ πενήντα ἐτῶν τί εἶναι βιολὶ καὶ ὅτι δὲν ἐννοοῦσεν ἄλλην μουσικὴν ἐκτὸς ἐκείνης ποὺ ἤκουσα τὸ μεσημέρι νὰ συνοδεύῃ τὶς γκέϊσσες στὸν χορό τους!

V. BLASCO-IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἀγαποῦν στὴν Ἰαπωνία.

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ: ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

...ΕΙΣ ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΝ...

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΡΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ.—ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ.—Η ΝΕΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΛΟΫΔ ΤΖΩΡΤΖ — ΓΟΥΝΑΡΗ.—Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.—ΑΝΑΓΚΗ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΤΕ!

Τὴν 18 Μαρτίου 1921 ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἀνακοινῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπουργοὺς τὴν ἀναχώρησιν τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, τοὺς ἠρώτα ἂν ἔχουν νὰ προβοῦν εἰς καμμίαν δήλωσιν προκειμένου μὲ τὴν σειράν των νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Λονδῖνον.

Ὁ Γούναρης ἀπαντῶν, ἔλεγεν ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς προτάσεις τῆς Διασκέψεως, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποβάλῃ μερικὰς παρατηρήσεις σχετιζομένας μὲ τὴν κατάστασιν ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ, ἐλπίζουσα ὅτι ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς θὰ τὰς ἐξετάσῃ, δίδων τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης του. Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις, ἐσυνέχιζεν ὁ Γούναρης, ἔχει ἤδη γνῶσιν τῆς στάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν Σμύρνην σημεῖα τῆς συμμαχικῆς προτάσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία κατέστησε γνωστὰς τὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐθεώρει χρησίμους. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γίνεται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδοχῆς της ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, ὁ δὲ Γούναρης προσθέτει:

—Ἄλλος ὅρος ὑφ' ὃν ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασιν εἶνε νὰ μὴ ζητηθῇ νέα θυσία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀκολούθως παρατηρεῖ ὅτι ἐν ἀναμονῇ τῆς Τουρκικῆς ἀπαντήσεως, ἡ ὁποία δὲν θὰ δοθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως 24 ἡμερῶν, ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μάχεται ἀκόμη πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπεβλήθησαν συνεπείᾳ τῆς συμμαχικῆς ἐντολῆς μετεβλήθη, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σύναψις ἐκεχειρίας (trêve) χωριστῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Τουρκίας, ἐκεχειρίας ἡ ὁποία εἶνε τετελεσμένον γεγονὸς καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἡ Γαλλία δὲν ἔκαμε καμμίαν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καίτοι σύμμαχον, εἶνε σπουδαῖος συντελεστὴς τῆς μεταβολῆς ταύτης.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ διακόπτων, παρατηρεῖ ὅτι οὐδεμία ἐπίσης ἀνακοίνωσις τοιαύτης φύσεως ἔγινε πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης γνωρίζει ὅσα καὶ ὁ κ. Γούναρης. Προφανῶς πρόκειται περί τινος Γαλλοτουρκικῆς διευθετήσεως.

Ὁ παριστάμενος Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ρίζος Ραγκαβῆς παρατηρεῖ ὅτι ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἀνέγραψε σχετικὴν εἴδησιν.

Ὁ Γούναρης λέγει ὅτι ἡ Γαλλοκεμαλικὴ συμφωνία ἐπιτρέπει τὴν μεταφορὰν Κεμαλικῶν δυνάμεων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μέτωπον.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ παρατηρεῖ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι ξένη πρὸς τὴν Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν.

Ὁ Γούναρης προσθέτει ἀκόμη, ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων συντελεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Τουρκικοῦ μετώπου... Ἐχθρικαὶ συγκεντρώσεις ἤρχισαν ἤδη παρατηρούμεναι ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μετώπου. Συνεπῶς ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἐξ ἄλλου ἐλπίζει ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται θὰ ἐπιταχύνουν τὴν καθυπόταξιν τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ὡς ὑπεδείχθη ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ δὲν εἶνε πιθανὸν νὰ ὑποταχθοῦν κατ' ἄλλον τρόπον.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἐρωτᾷ ἂν αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται θὰ ἐπαναληφθοῦν συντόμως.

Ὁ Καλογερόπουλος, ἀπαντῶν, λέγει ὅτι θ' ἀρχίσουν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα... Ὁ Ἀρχιστράτηγος καὶ ὁ Ἐπιτελάρχης εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὸ μέτωπον.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ λέγει ὅτι ἐφοβεῖτο μήπως οἱ Τοῦρκοι κατηγορήσουν τὴν Διάσκεψιν ἐπὶ ἀθετήσει ὑποσχέσεως ἂν οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐπετίθεντο. Δι' αὐτὸ εἶπεν εἰς τὸν Τεουφὶκ πασᾶν καὶ τὸν Μπεκὴρ Σαμὴ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ προσβάλουν τοὺς Τούρκους καὶ ἀντιστρόφως, καὶ ὅτι ἀκόμη ἡ Διάσκεψις δὲν ἔλαβε μέτρον πρὸς ἀπόκρουσιν ἐπιθέσεως τοιούτου εἴδους.

Ὁ Γούναρης προβαίνει ἤδη εἰς δήλωσιν πολὺ σοβαρᾶς φύσεως ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ ἐκμαιεύσῃ μίαν σαφεστέραν Ἀγγλικὴν ἀπάντησιν:

—Ὅπως ἐξασφαλίσῃ μεγαλυτέραν βεβαιότητα ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ διὰ τῆς προσκλήσεως τριῶν νέων ἡλικιῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ἡ κινητοποίησις αὐτὴ θὰ λάβῃ χώραν εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ προσθέσῃ 45 χιλιάδας νέου στρατοῦ εἰς τὸν ὑπάρχοντα. Προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐπιστράτευσιν ταύτην διὰ προσωπικῆς προκηρύξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ σκέπτεται ἀκόμη ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ μέτωπον εἶνε ἐπιθυμητὴ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ στρατοῦ. Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιχειρήσεις, προσθέτει ὁ Γούναρης, ἡ Ἑλλὰς εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ κάμῃ οἰκονομικὰς θυσίας. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐπιτρέπει τὴν ἀνάληψιν τοῦ βάρους τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας θὰ ἀπαιτήσουν αἱ μέλλουσαι ἐπιχειρήσεις. Εἶνε ἐν τούτοις φυσικὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν διαθέτει αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλα τὰ κεφάλαια. Καὶ βραδύτερον θ' ἀναγκασθῇ νὰ ἐκδώσῃ χαρτονόμισμα. Ἂν ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐλέγχου δὲν δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἥτις δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκδώσῃ χαρτονόμισμα ἄνευ τῆς ἐν λόγῳ συγκαταθέσεως, θὰ ἐπρότεινε τὴν ἵδρυσιν νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἥτις θὰ ἐξέδιδε χαρτονόμισμα εἰς χρῆσιν τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου.

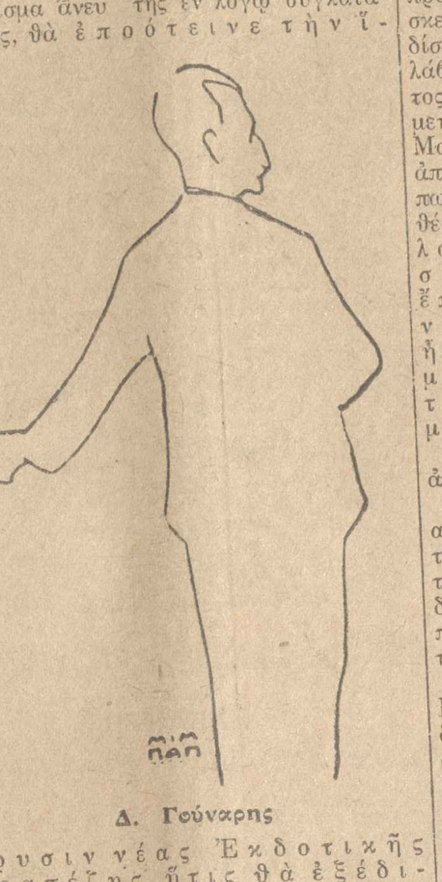

Δ. Γούναρης

—Ποῖαι εἶνε αὗται αἱ ἐπαρχίαι; ἐρωτᾷ ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ.

Ὁ Γούναρης ἐξηγεῖ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν νήσων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σμύρνην, αὐτὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἔχει εἰδικὴν δημοσιονομικὴν ὀργάνωσιν καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ Τουρκικὸν νόμισμα.

Ἀκολούθως ζητεῖ ὅπως μεταβῇ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μαξίμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς συζήτησιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως—καὶ ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ συγκατατίθεται.

—Τούτων οὕτως ἐχόντων, λέγει ὁ Γούναρης, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παραμείνω δι' ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας εἰς τὸ Λονδῖνον.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ συνιστᾷ εἰς τὸν Γούναρην νὰ ἰδῇ τὸν κ. Blackett, μεθ' ὃ λέγει:

—Ἐπιθυμῶ ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀντιληφθῇ καλῶς ὅτι ἡ Διάσκεψις εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἔκρινεν οὗτος ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀσφάλειάν του μετὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν δυνάμεων τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Οἱ συνάδελφοί μου ἀπεδέχθησαν τὴν ἄποψιν ταύτην. Ὁπωσδήποτε νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προσθέσω ἀπ' ἐμαυτοῦ ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τοῦτο: Ἂν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑφίστατο ἧτταν, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας διαπραγμάτευσις.

Ὁ Καλογερόπουλος καὶ ὁ Γούναρης ἀπαντοῦν ὅτι ἔλαβαν ὑπ' ὄψει τοῦτο.

Ὁ Γούναρης ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας διὰ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας δράσεως τῆς Ἑλλάδος, ὄχι μόνον δὲ ἀπέναντι τῶν Τούρκων, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν Συμμάχων(;).

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἀπαντῶν εἰς τὸν Γούναρην, ἐκδηλώνει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεσις θὰ ρυθμισθῇ κατὰ τρόπον ἀποκαθιστῶντα διαρκῆ εἰρήνην εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰσχυροποιοῦντα τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἔχει ζωηρὰ αἰσθήματα φιλίας διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τοῦ ὁποίου «ἠθέλησε πάντοτε τὸ καλὸν» καὶ ἀναμένει διὰ τὴν Ἑλλάδα «ὠφέλιμον μέλλον» καὶ «ἔνδοξον ἀναγέννησιν».

Belle parole.

Ὁ ἐκ Πατρῶν πολιτευτὴς εἶχεν ὑποστῆ μὲ τὴν σειράν του τὴν γοητείαν τοῦ Οὐαλοῦ μάγου. Καὶ εἶχεν ὡς ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύσει ὅτι ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ ἦτο καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως—τοῦ μᾶλλον ἑτεροκλήτου καὶ ἀνομοιογενοῦς κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον εἶχε ποτὲ ἴδῃ ἡ Μεγάλη Βρεττανία.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Αὔριον ἡ συνέχεια.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΜΕΛ

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τοῦ παρελθόντος ἐνεθυμήθη ἐσχάτως τὴν παλαιὰν φυσιογνωμίαν τοῦ Λέοντος Χάρμελ, καὶ ἀρκετὴν συζήτησιν ἐπροκάλεσεν εἰς τὸ Παρίσι ἡ κυκλοφορήσασα δίτομος βιογραφία τοῦ ἀνδρός. Ἀναμφισβητήτως τὸ παρελθὸν πρέπει νὰ τίθεται συνεχῶς ὑπὸ τὸν φακὸν τῆς μελέτης, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἐξάγονται συμπεράσματα διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐνθυμῆται τις τὸν Χάρμελ κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν, εἶνε ἴσως σημεῖον ἐνδεικτικὸν τοῦ πόσον τὰ νεώτερα κοινωνικὰ συστήματα δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐξαφανίσει τὴν ἐπίδρασιν τῶν παλαιοτέρων.

Ὁ Χάρμελ ἐν ἔτει 1889 ἐπέταξε μίαν δήλωσιν, μὲ πλήρη αὐτοπεποίθησιν ὅτι εὗρεν ἐπὶ τέλους τῆς κοινωνίας τὸ φάρμακον, καὶ ἡ δήλωσις ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν βλέπομεν πρὸς ἕνα μόνον μέσον θεραπείας, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ κυριαρχία τοῦ Πάπα ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, καὶ ἡ διεύθυνσίς του νὰ γίνῃ δεκτὴ παρ' ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς.»

Καὶ αὐτά, λεχθέντα ἀπὸ ἄνθρωπον ξένον ἐντελῶς πρὸς τὴν πολιτικήν, ἤσκησαν ἐπιρροὴν μεγίστην. Καὶ ὁ ἁπλοῦς αὐτὸς βιομήχανος καθίσταται τότε σημαιοφόρος μιᾶς ἰδέας, μὲ δόσιν σοσιαλιστικὴν καὶ μὲ πρόγραμμα τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας». Ἡ ἰδέα τοῦ κατέκτησεν ἔδαφος εἰς διάφορα κράτη. Καὶ ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶχεν ἔνθερμον ὑποστηρικτὴν τὸν Πάπαν Λέοντα 13ον καὶ ἐστρέφετο ἐναντίον τῆς πάλης τῶν τάξεων. Οἱ ἐργάται πρέπει νὰ ἀνυψωθοῦν καὶ νὰ καλυτερεύσῃ ἡ θέσις των. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς Χριστιανικῆς Δημοκρατίας.

Καὶ ἠκούσθησαν τότε οἱ ὅροι «χριστιανικὸς σοσιαλισμός» ἢ «καθολικὸς σοσιαλισμός», ἀλλὰ ὁ Πάπας ἀπέκρουσε αὐτὰς τὰς ἐκφράσεις καὶ παρέμεινεν ὁ ὅρος Χριστιανικὴ Δημοκρατία.

Ὁ Χάρμελ λοιπὸν ἤθελε τὴν εἰρήνην μέσα εἰς τὸ κοινωνικὸν πλαίσιον καὶ ὁ Λέων 13ος ἐτόνιζεν ὅτι σκοπὸς εἶνε ἡ καλυτέρευσις τῆς θέσεως καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ἡ πλήρης ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς των συνειδήσεως, ἡ πλήρης ἐξανθρώπισις αὐτῶν, ἡ ἐπικράτησις τοῦ συναισθήματος ὅτι εἶνε χριστιανοὶ καὶ ὡς τοιοῦτοι δέον νὰ ἔχουν ὡς ἀπώτερον ἰδανικὸν τὸ γενικὸν καλόν.»

Πρόκειται λοιπὸν περὶ μιᾶς Δημοκρατίας τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσε καὶ πρὸς τοὺς δύο τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ καὶ περὶ ἰδεῶν τὰς ὁποίας ὁ Χάρμελ δὲν ἠρκεῖτο εἰς τὸ νὰ τὰς ὑποστηρίζῃ διὰ τῆς γραφίδος. Ἀπεναντίας, βλέπων ὡς ἐργοστασιάρχης τὸ ἐργοστάσιον αὐτοῦ, ἤκουε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως του νὰ τοῦ ψιθυρίζῃ: «ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα.» Καὶ ὁ Χάρμελ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν μιᾶς «Χριστιανικῆς Ὀργανώσεως» τοῦ ἐργοστασίου. Οἱ ἐργάται του ἦσαν καθολικοί, καὶ ὁ Χάρμελ, διὰ νὰ καλυτερεύσῃ τὴν τύχην των κατέστη ὁ πατὴρ τῶν ἐργατῶν του. Ὑποβοηθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτοβουλίας τους καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τεχνικῆς τῶν μορφώσεως. Καὶ τοιουτοτρόπως ὁ ἐργάτης καλυτερεύει. Τὸ πρόγραμμά του εἶνε νὰ τοὺς βοηθήσῃ πρὸς καλυτέρευσιν τῆς τύχης των. Καὶ ἀπολογεῖται θαυμάσια ἐν ἔτει 1897:

«Ἔζησα, εἶπε, μὲ τοὺς ἐργάτας μου, ἐφυγομέτρησα τοὺς παλμούς των, διὰ νὰ ἀντιληφθῶ καλὰ πῶς αἰσθάνονται. Ἐπειδὴ ὅτι ἐὰν δὲν ἔχουν τὰς εὐθύνας τῆς ἐργασίας, δὲν ἐνδιαφέρονται δι' αὐτήν.»

Καὶ ἡ δημοτικότης τοῦ Χάρμελ ἐπεκτείνεται τότε τόσον πολὺ εἰς τὰς ἐργαζομένας τάξεις, ὥστε διασχίζει τὰ ὅρια τῆς Γαλλίας, οἱ δὲ ἁμαξηλάται τῆς Ρώμης τοῦ δίδουν τὸ δίπλωμα «ἐπιτίμου ἁμαξηλάτου»!

Θεωρεῖται—καὶ δικαίως—ὁ πρόδρομος τῆς νεωτέρας κοινωνικῆς νομοθεσίας, διότι προτοῦ ἡ διατροφὴ τοῦ ἐργάτου, ἡ ἐργατικὴ κατοικία, ἡ τήρησις κανόνων ὑγιεινῆς κατὰ τὴν ἐργασίαν, ἡ ἀναψυχὴ τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ περίθαλψις αὐτῶν γίνουν κρατικοὶ νόμοι, ἦσαν κανόνες ἐπικρατήσαντες εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Χάρμελ.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν, ὁ Χάρμελ ηὔξανε τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ οἰκογενειάρχου ἐργάτου.

Ἡ μετὰ τοῦ Πάπα συνεργασία του διηυκόλυνε τὴν ἐπιρροήν του εἰς τὰς τάξεις τῶν καθολικῶν ἐργατῶν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ποντίφηκος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτὸ παρέμεινεν ἔκφρασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐπέμεινε τόσον πολὺ ὁ Χάρμελ, ἀφοσιωθεὶς κυρίως εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τοῦ προγράμματός του.

Καὶ ἀκριβῶς τὸ πρακτικὸν πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐξυπηρέτησε τὰς ἰδέας του, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν διαιώνισιν τοῦ ὀνόματός του.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟ·Ι·ΑΤΡΕΙΟΝ ἐκ δύο αἰθουσῶν κεντρικώτατον, πολυτελές, ἰδεωδῶς διακοσμημένον πωλεῖται εἰς τιμὴν ἀπιστεύτου εὐκαιρίας λόγῳ ἀναχωρήσεως. Εὐκολίαι πληρωμῆς. Ἐνοίκιον 1300. Ἐνοικιάζεται καὶ διὰ γραφεῖα. Πληροφορίαι «Ἠχὼ» Σταδίου 8.

Ἐκείνη: Πώ! Πώ! μ' αὐτὸν τὸν φοβερὸν πονοκέφαλον δὲν μπορῶ νὰ πάω στὸ χορὸ ἀπόψε.
Ἐκεῖνος: Ἀγαπητή μου δὲν γνωρίζεις τὸ VERAMON? Νά, πάρε 2 δισκία καὶ μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ αἰσθανθῇς ὅτι ἀνεγεννήθης.
VERAMON SCHERING
Τὸ νέον τοῦτο φάρμακον διὰ τὴν κεφαλαλγίαν, ὀδονταλγίαν καὶ ἡμικρανίαν πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» — *J. Kessel*

Νύκτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ῥώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

I.

Εἶνε στὸ Πασσὺ ἕνας μικρὸς δρομάκος, ποὺ τὸ ὄνομά του ἄγνωστο σὲ ὅλους, σβύνεται στὴν πινακίδα ποὺ ἔχει χρόνια νὰ διορθωθῇ. Σφιγμένος ἀνάμεσα σὲ δύο ἀρτηρίες ποὺ κυκλοφορεῖ τὸ πυρετῶδες καὶ σφύζον αἷμα τοῦ Παρισιοῦ, κοιμᾶται ἕναν ἀσθενικὸν ὕπνο. Δὲν περνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ παρὰ τὰ τρίκυκλα ποδήλατα τῶν ψωμάδων τὸ πρωΐ, καὶ μέσα στὴν ἡμέρα περνάει καμμιὰ φορὰ κανένα χειραμάξι. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸ σπρώχνει, τὸ τοποθετεῖ στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου καὶ πηγαίνει μὲ κουρασμένο βῆμα στὸν καφετζῆ τῆς γωνίας, ἕνα μονόφθαλμο Ὠβερνιάτη ποὺ πουλεῖ καὶ κάρβουνα.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1924, στὸ νούμερο 12 τοῦ ἀνωνύμου αὐτοῦ δρόμου, ποὺ δὲν εἶχε χρῶμα οὔτε ζωή, βρισκόταν μιὰ οἰκογενειακὴ πανσιόν. Ἡ πρόσοψις ἦταν γκρίζα, μαυρισμένη ἀπὸ τὸν καιρό. Τὰ παραθυρόφυλλα εἶχαν χρόνια νὰ βαφτοῦν καὶ ἐσυγχίζονταν τόσο μὲ τοὺς τοίχους, ποὺ τὴν αὐγὴ τὸ σπίτι ἐφαινόταν σὰν τυφλὸ χωρὶς παράθυρα.

Μέσα ἦταν χαλιὰ ποὺ εἶχε σβυστῆ τὸ χρῶμα τους κι' εἶχαν χαθῆ τὰ σχέδιά τους, ἔπιπλα ταπετσαρισμένα μὲ βελοῦδο ξέθωρο, κι' ἔβγαινε μιὰ μυρωδιὰ ἀηδής, μυρωδιὰ ὑγρασίας καὶ παλαιότητος. Ἕνα θλιβερὸ κηπαράκι, ποὺ φαινόταν ἀπὸ τὴν τζαμωτὴ θύρα, μὲ ἕνα ξηρὸ ψηλόλιγνο δέντρο χωρὶς φύλλα καὶ κάτι ὑπολείμματα ἀπὸ βότσαλα, ἐσκόνταβαν ἐπάνω σ' ἕνα ψηλὸ χωματένιο τοῖχο. Ὅλα αὐτὰ ἐφαίνοντο τόσο πεθαμένα, ποὺ ἔβλεπε κανεὶς μὲ ἔκπληξι νὰ ἀντανακλῶνται στοὺς καθρέφτες τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα.

Στὴν πανσιὸν αὐτήν, παρὰ τὴν ἀκρίβεια ποὺ ἦταν τώρα, ἡ μαμζὲλ Ὑβέττα Μεζυρέ, ἰδιοκτήτρια τοῦ σπιτιοῦ, ἐξ(σφάλιζε γιὰ εἴκοσι τέσσαρα φράγκα τὴν ἡμέρα, τροφὴ καὶ κατοικία. Μὲ τὴν εὐσυνείδητη καρδιά της ἐπέβλεπε τὴν καθαριότητα τῶν κρεβατιῶν καὶ τὴν τάξι τῶν γευμάτων. Τῆς ἄρεσε νὰ γίνεται τὸ κομπλιμεντάρη κάποια γηραιὰ κυρία γιὰ τὸ γλύκισμα καὶ κάποιος γερο-δάσκαλος κουρασμένος ἀπὸ σαράντα χρόνια μαθήματα, γιὰ τὴν ἥσυχη νύχτα ποὺ εἶχε περάσει.

Δὲν ἐξεπλήττετο διόλου πὼς μόνον ἄνθρωποι γέροι, κοντὰ στὸν τάφο, ἤρχοντο νὰ καθίσουν ἐκεῖ. Δὲν ἦταν σὲ ἁρμονία μὲ τὰ ἄσπρα της μαλλιά, τὰ χτενισμένα σὲ πλεξοῦδες ἀπάνω στὸ μικρὸ κεφαλάκι της, τὰ μακρυὰ μαῦρα φουστάνια της, τὶς ταπετσαρίες τῶν δωματίων καὶ τὸ ξερὸ δέντρο μέσα στὸν κῆπο; Οἱ ἔνοικοί της ἐποίκιλλαν, βέβαια, ἐναλλασσόμενοι στὸν δρόμο τοῦ νεκροταφείου, μὰ ἦταν τόσο ὅμοιοι μὲ τὶς ἥσυχες κινήσεις τους, τὶς ἀδύνατες φωνές τους, τὴν δειλία τῶν βλεμμάτων τους καὶ τὴν πάστρα τῶν τριμμένων φορεμάτων τους, ὥστε ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ δὲν θυμῶταν νὰ εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ προσπαθήσῃ νὰ προσαρμοσθῇ στὶς σχέσεις μαζί τους, προσθέτοντας κάποια καινούργια φράσι στὸ λεξιλόγιον ποὺ ἐχρησιμοποιοῦσε εἴκοσι πέντε χρόνια τώρα.

Ὅμως, ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἄρχιζε νὰ νοιώθῃ κάποια βαρειὰ ἀνησυχία. Οἱ ἔνοικοι τῆς οἰκογενειακῆς πανσιὸν ἀνενεοῦντο μὲ κάποιαν ὁλοένα καὶ μεγαλύτερη δυσκολία. Τὰ δωμάτια ἐκείνων ποὺ ἔφευγαν γιὰ κάποιο ζοφερὸ πεπρωμένο ἔμεναν βδομάδες καὶ μῆνες ἄδεια.

Ἦταν τάχα ἀπόδειξις πὼς ἡ διακριτική, σιγηλὴ καὶ εὐγενικὴ τάξις τῶν ἀνθρώπων, μέσα στοὺς ὁποίους ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἐλογάριαζε νὰ κλείσῃ τὰ μάτια της, ἔσβυνε στοὺς τρομεροὺς αὐτοὺς καιροὺς ποὺ δὲν εὕρισκε πιὰ κανεὶς ἐντίμους προμηθευτάς, καλοὺς ὑπηρέτας καὶ ποὺ ἡ γυναῖκες ἔδειχναν τὰ γόνατά τους;

Ἡ ὑπόθεσις αὐτή, ποὺ διετυπώθη κάπως ἄτολμα στὴν ἀρχή, ἄρχισε νὰ γίνεται πραγματικότης. Ὑπῆρχε κάποιο ἀπότομον κενὸν εἰς τὸ ὁμοιμερὲς καὶ διακριτικὸν κῦμα ποὺ ἐτροφοδότει τὴν οἰκογενειακὴν πανσιὸν τοῦ ἀριθμοῦ 12 τοῦ μικροῦ ἀνώνυμου δρομάκου τοῦ Πασσύ, καὶ ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἔνοιωσε ξαφνα τὸν ἑαυτό της συντετριμμένον καὶ χαμένον. Ὁ δικός της κόσμος κατέρρεε.

Τότε ἔφθασε στὸ σπίτι της ἕνας ξανθὸς ἄνδρας, μὲ πέτσινη βέστα, καὶ σήκωσε τὸ πέτσινο κασκέτο του σωφὲρ γιὰ νὰ τὴν χαιρετίσῃ. Ἐμιλοῦσε εὐγενικὰ μὲ μιὰ παράδοξη εὐγένεια, ἀλλὰ καὶ μιὰ προφορὰ ποὺ ἔκανε τὴν μαμζὲλ Μεζυρὲ νὰ τὰ χάσῃ. Τῆς εἶπε:

—Κυρία, ἂν τὸ ἐπιτρέπετε καὶ ἂν ἔχετε τόπον, θὰ εἶμαι κατενθουσιασμένος νὰ μείνω στὴν πανσιόν σας. Τὸ γκαρὰζ ποὺ ἐργάζομαι εἶνε ἐδῶ κοντά, στὴν Ρὺ-ντὲ-λὰ-Πόμπ.

Ἄλλα χρόνια, ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ οὔτε θὰ ἄκουγε κἂν ἕναν ἄγνωστο, τόσο παράξενα ντυμένο, ἀλλὰ τὸ μισὸ της σπίτι ἦταν ἄδειο καὶ τὰ ἔξοδα ἦταν κάθε μέρα καὶ βαρύτερα. Ἦταν ἕτοιμη λοιπὸν νὰ δεχθῇ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐπρόσθεσεν:

—Ἐπειδὴ δουλεύω τὴν νύκτα, κυρία, καὶ δὲν γυρίζω παρὰ στὶς πέντε τὸ πρωΐ, θὰ μὲ ὑποχρεώνατε πολὺ νὰ μοῦ δώσετε τὸ κλειδὶ τῆς θύρας διὰ νὰ μὴ σᾶς ἀνησυχῶ κάθε φορά.

Ἡ μαμζὲλ Μεζυρέ, ποὺ ἐν τούτοις συνεκρατεῖτο πολύ, δὲν μπόρεσε κι' ἀνατινάχθηκε. Γι' αὐτήν, ὕστερα ἀπὸ τὶς δέκα, τὸ Παρίσι ἐγινόταν ἕνας ἀγριότοπος διεφθαρμένος καὶ ἐπικίνδυνος, ποὺ καμμιὰ ψυχὴ τίμια δὲν μποροῦσε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ. Καὶ ὁ σωφὲρ ἐκεῖνος εἶχε τὴν ἀξίωσι νὰ φέρνῃ κάθε μέρα τὴν ἄτακτη ἐκείνη ζωὴ στὸ σπίτι της.

Ἐνῷ ἐσυλλογίζετο ὁ ἄγνωστος ἐσυνέχισε:

—Μὴ φοβεῖσθε, κυρία. Δὲν θὰ ξυπνῶ κανένα, μείνετε ἥσυχη. Περπατῶ σὰν τὴν γάτα.

Ἡ φωνή του ἦταν τόσο γλυκειὰ ὅπως ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια καὶ τὰ ἐσυντρόφευε μὲ ἕνα χαμόγελο τόσο εἰλικρινὲς καὶ τόσο μελαγχολικό, ποὺ ἡ μαμζὲλ Μεζυρέ, ἂν καὶ ἐκαγχᾶτο ὅτι εἶχε μίαν ζωὴν κανονισμένη ἀπὸ ἀρχὰς ἀκλονήτους, ἠννόησεν ἔξαφνα ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ τίποτε εἰς τὸν παράδοξον ἐκεῖνον ἄλητην. Μὲ ὑπερτάτην προσπάθειαν ἀμύνης τοῦ εἶπε:

—Ὅσο γιὰ τὸ κλειδί, κύριε, μὴ ἐπιμένετε, τοῦ εἶπε αὐστηρά. Δὲν ἔχω παρὰ ἕνα καὶ δὲν τ' ἀφίνω ποτέ. Ἀλλὰ σηκώνομαι πολὺ ἐνωρὶς καὶ θὰ σᾶς ἀνοίγω μόνη μου. Θὰ σᾶς παρακαλέσω μονάχα νὰ μὴν κτυπᾶτε τὸ κουδοῦνι. Τὸ σπίτι μου ἦταν πάντα τὸ ἡσυχώτερο τῆς γειτονιᾶς.

Ἀναστέναξε ἐλαφρὰ μὲ τὴ σκέψι τῆς μισῆς ντουζίνας τῶν ἐνοίκων ποὺ τῆς ἀπέμειναν καὶ τῆς μανίας ποὺ θὰ ὑπεδέχοντο τὸν καινούργιο. Δὲν ἠμποροῦσε ὅμως πιὰ νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος ἐγέμιζε κι' ὅλας τὸ φύλλον εἰσόδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἐδιάβασε:

Ἐπώνυμον: Σουβάλωφ.
Ὄνομα: Μάξιμος.
Ἡλικία: 30 ἐτῶν.
Γεννηθεὶς εἰς: Τομπόλσκ (Σιβηρίας).
Ἐθνικότης: Ρῶσσος.
Ἐπάγγελμα: Ἰατρός, νῦν σωφέρ.
Πιστοποιητικά: Διαβατήριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
Διαπιστευτήριον: Ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

Καὶ ἔτσι ὁ πρῶτος Ρῶσσος ἦλθε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν πανσιόν. Συντόμως, ἀπὸ ἕνα μυστηριώδη πολλαπλασιασμόν, ἀπὸ κάποιαν ἰδιότητα συσσωρεύσεως ποὺ ἔκαμνε τὴν μαμζὲλ Μεζυρὲ νὰ τρομάζῃ καὶ νὰ τὰ χάνῃ, ἔγιναν τρεῖς, ὕστερα πέντε, ὕστερα δέκα καὶ κατόπιν ὅ,τι ἀπέμενε κενὸν εἰς τὴν πανσιὸν κατελήφθη ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἔγραφαν εἰς τὰ φύλλα τῆς ἀστυνομίας: Διαβατήριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ τελευταία αὐτὴ φράσις ἐτάρασσε ἐξαιρετικὰ τὴν μαμζὲλ Μεζυρέ.

Τρία πράγματα ἤξευρε περὶ Ρώσσων. Τὸ πρῶτον ἦτο ἀπὸ τὴν μακρυνὴν ἐποχὴν τοῦ Φελὶξ Φώρ. Ὅπως ὅλοι, εἶχεν ἰδῆ καὶ ἐκείνη νὰ παρελαύνουν οἱ ναῦται τοῦ ναυάρχου Ἀβελάν, καὶ χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ γιατί, ἡ καρδιά της ἄρχισε νὰ κτυπᾷ δυνατώτερα, στὸ ἀδύνατο ἀπὸ τότε στῆθος της καὶ τοὺς ξέχασε πιά, ὡς τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου. Ὑπῆρξαν τότε «σύμμαχοι», λέξις καθησυχαστική, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐδεικνύοντο ἑκατομμύρια στρατιωτῶν καὶ κοζάκων. Κατόπιν ἦλθεν ὁ μπολσεβικισμός. Ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ δὲν εὗρηκε τότε κατάλληλες εἰκόνες διὰ τὸ γεγονὸς αὐτό. Περιωρίζετο νὰ ἐπαναλαμβάνῃ «οἱ μπολσεβίκοι, οἱ μπολσεβίκοι» μὲ ἕνα σύντομον κίνημα τῆς κεφαλῆς, ὅπου ὑπῆρχε τρόμος, ἀηδία καὶ μῖσος.

Μὰ ἐκεῖνος ὅμως ποὺ μιὰ τύχη, γιὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἤξευρε ἀκόμη ἂν ἦτο εὐνοϊκὴ ἢ ἐναντία, ἔφερε στὸ σπίτι της, τί ἦσαν; Τί ἐσήμαινε ἡ φράσις ἐκείνη «Διαβατήριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν;»

Ἕνα πρωΐ, ὅπως, κατὰ τὴ συνήθεια, ἄνοιγε τὴν θύρα στὸν Μάξιμο Σουβάλωφ, δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ καὶ τὸν ἠρώτησε:

—Ὤ!... εἶνε ἁπλούστατον, κυρία, τῆς ἀπήντησε μὲ ἕνα χαμόγελο, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν συμμετεῖχον τὰ μάτια, ἐπειδὴ δὲν θέλουμε τὸν τόπον μας ὅπως εἶνε, δὲν μᾶς θέλει κι' ἐκεῖνος. Τότε, δὲν ἀνήκουμε σὲ κανένα, δηλαδὴ σ' ὅλους, δηλαδὴ στὴ Γενεύη.

Ἡ ἐξήγησις αὐτή, ἂν καὶ δὲν τὴν ἠννόησε τελείως ἡ μαμζὲλ Μυζερέ, τὴν ἔκαμε ὅμως νὰ καταλάβῃ ὅτι οἱ ξένοι της δὲν εἶχαν πιὰ πατρίδα. Καὶ γιὰ πολὺ καιρὸ τῆς εἶχε κάμει ἐντύπωσιν.

Κανεὶς λαὸς περισσότερον ἀπὸ τοὺς Γάλλους δὲν ἔχει τὸ αἴσθημα τῆς ἐξαρτήσεως, τοῦ σαρκικοῦ συνδέσμου μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἦταν ἀπὸ παληὰ γαλλικὴ ράτσα. Γι' αὐτὸ οἱ οἰκότροφοι, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Σουβάλωφ εἶχαν κατακλείσει τὸ σπίτι της, τῆς ἐφάνηκαν, τὶς ἑβδομάδες ποὺ ἐπηκολούθησαν αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, σὰν κορμιὰ ἀσύνδετα μὲ τὴν γῆν, ὄχι τελείως ἀνθρώπινα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦσε νὰ συμπεριφέρεται ὅπως εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἦτο τάχα ἡ περιφρόνησις ἢ ἡ λύπη ποὺ ἀπετέλει τὴν βάσιν τοῦ παραδόξου τούτου αἰσθήματος; Δὲν ἤξερε κι' ἐκείνη, ἀλλὰ ἡ ταραχὴ ποὺ τῆς ἐνέπνεον οἱ νέοι της ἔνοικοι τὴν ἔθετε εἰς θέσιν ἀπέναντι των, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ παραδεχθῇ ἄλλοτε: Δὲν ἐτόλμα πιὰ νὰ σεβασθῇ τοὺς κανόνας ποὺ ἀνέκαθεν εἶχον ἐφαρμοσθῆ εἰς τὸ ἥσυχον σπίτι.

Πῶς, πράγματι, νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ ἄλλον πλανήτην, νὰ συμπεριφέρωνται ὡσὰν ὄντα φυσιολογικά; Πῶς νὰ ἐρωτήσῃ τὰ ζευγάρια ἂν ἦσαν νόμιμα; Πῶς νὰ ἀδειάσῃ τὸ σαλόνι στὶς ἕνδεκα; Πῶς νὰ ἐμποδίσῃ τρεῖς ἀνθρώπους ἐνασχολημένους εἰς διαφόρους ὥρας, νὰ μὴ κοιμῶνται εἰς τὸ αὐτὸ κρεβάτι; Πῶς ν' ἀρνηθῇ χόβολην δι' ἕνα περίεργον μηχάνημα ὀνομαζόμενον Σαμοβάρι;

Οἱ ὀλίγοι ἡλικιωμένοι ποὺ εἶχαν μείνει πιστοὶ εἰς τὴν μαμζὲλ Μεζυρὲ παρεπονέθησαν πολύ, κατ' ἀρχάς, διὰ τὰς συζητήσεις εἰς τὰ δωμάτια, ἀργὰ τὸ βράδυ, συντροφευμένες ἐνίοτε ἀπὸ τραγούδια. Ἀλλ' ἐδέχθη τὰ παράπονα μὲ ὕφος τελείας ἀδυναμίας καὶ περιωρίσθη ν' ἀπαντήσῃ:

—Τί θέλετε νὰ γίνῃ; Εἶνε Ρῶσσοι!

—Ἆ!... εἶνε Ρῶσσοι, ἐπανέλαβον οἱ ἡλικιωμένοι.

Καὶ ἔφυγαν σηκώνοντες τὰ κεφάλια, ὡσὰν πάν ὅ,τι τὸ ὄνομα ἐκεῖνο περιεῖχε ἀπὸ δυστυχίαν, ἀπὸ μυστήριον, ἀπὸ μεγαλεῖον, ἤρκει νὰ τοὺς κάμῃ νὰ δεχθοῦν χωρὶς παράπονον κάθε ἔχθρα... κατὰ τῆς ἡσυχίας των πρᾶξιν.

Ἀπὸ τότε, εἰς τὸν ἀνώνυμον δρομάκον, ἡ πανσιὸν τῆς μαμζὲλ Μεζυρὲ ὠνομάσθη «τὸ σπίτι τῶν Ρώσσων» καὶ συχνὰ ἡ νοικοκυράδες ποὺ ἐγύριζαν μὲ τὸ δίκτυ στὸ χέρι, ἐσταματοῦσαν στὰ κατώφλια των διὰ νὰ παρατηρήσουν σκεπτικὲς τὸ παληὸ γκρίζο σπίτι ποὺ τοὺς ἐφαίνετο γεμάτο ἀπὸ μυστήρια.

Ἦλθε ὅμως μία ἡμέρα ποὺ ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἐσυνήθισε νὰ μὴ θεωρῇ πιὰ τοὺς ὑπηκόους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡσὰν νὰ ἔπεσαν ἀπὸ ἄλλην σφαῖραν. Διέκρινε εἰς αὐτοὺς ἄνδρες, γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὸ ὅτι ἦσαν πιὸ νέοι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχε ξενίσει ὡς τότε, δὲν ἦσαν διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους. Καὶ μόνον τότε ἐκατάλαβε τί ἀναστάτωσιν εἶχαν φέρει εἰς τὸ σπίτι της καὶ ἐτρόμαξε γιὰ τὴν ἀδυναμία της.

Δὲν ὑπῆρχε πιὰ σεβασμὸς εἰς τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, τῆς τουαλέττας, τοῦ ὕπνου. Διὰ νὰ μάθῃ τὴν ὥραν, ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ δὲν ἐλογάριαζε πιὰ τοὺς θορύβους τῆς πανσιόν. Ἔπρεπε νὰ κυττάξῃ τὸ ρολόϊ. Ποῦ ἦταν ἡ ἥσυχη ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, σὰν ἀπὸ βαμβάκι, ποὺ ἦτο τόσο ἡδονικὴ μέσα στὴν ἡσυχία της, ἐκείνη ἡ ζωή, ποὺ ἐτρεμόσβυνε καὶ ποὺ τὴν εἶχε περιβάλει χρόνια καὶ χρόνια;

Ἐφώναζε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ἀπὸ τὸ ἕνα δωμάτιον εἰς τὸ ἄλλο. Μιὰ συνεχὴς κίνησις ἀνεστάτωνε τοὺς διαδρόμους. Παράδοξοι ἐπισκέπται, πότε ντυμένοι μὲ ἐξαιρετικὴν φροντίδα, πότε σύροντες τὰ παπούτσια των διὰ νὰ κρύψουν τὶς τρύπιες σόλες τους, ἤρχοντο εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ τοὺς ὑπεδέχοντο μὲ τὴν ἰδία διαχυτικότητα. Ἔμεναν ὧρες ὁλόκληρες. Τί τάχα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἔλεγαν κατὰ τὶς ἀτελείωτες ἐκεῖνες συνομιλίας; Γιατί αὐτὴ ἡ βιαιότης, ποὺ ἔκανε τὶς φωνὲς νὰ ἀκούωνται εἰς τὸ βάθος τοῦ μικροῦ κήπου; Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν ἦταν τίποτε. Πολλὲς φορές, ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τοῦ δείπνου, ἔπρεπε νὰ βάλουν σερβίτσια διὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀπρόοπτους συνδαιτημόνας. Ἀμὲ τὰ μικρὰ μπουκαλάκια, γεμᾶτα μ' ἕνα διαφανὲς λικὲρ ποὺ ὠνομάζετο «βότκα», τὸ μαῦρο ἐκεῖνο ψωμὶ ποὺ ἐνεφανίζετο τότε στὰ τραπέζια καὶ ποὺ ἐκύτταζαν ὅλοι μὲ συγκίνησι! Καὶ πρὸ πάντων, πρὸ πάντων ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τῆς διαθέσεως, τὰ συνωφρυωμένα ἐκεῖνα τραγικὰ πρόσωπα, ποὺ ἐφόβιζαν τὴν μαμζὲλ Μεζυρὲ καὶ ποὺ ἔξαφνα τὸ ἔκαναν ν' ἀναπηδᾷ ἀπὸ τὸ ἄθῶον καὶ ζωηρὸ γέλιο τους!

Ὅταν ἀντελήφθη τὸν κατακλυσμὸν ἐκεῖνον, ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἀνέκτησε πρὸς στιγμὴν τὴν παλαιάν της ἐνεργητικότητα. Ἠθέλησε ν' ἀντιδράση, νὰ ξαναπάρη τὰ ἡνία τῆς ἐπιβολῆς, ποὺ δὲν εἶχε ἄλλοτε διαμφισβητήσει κανείς.

Αἱ προσπάθειαί της ὅμως ἦσαν μάταιαι, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ προσδιορίσῃ ἐπακριβῶς τὸ αἴτιον τῆς ἀποτυχίας των. Δὲν ἀντέταξαν ποτὲ καμμίαν ἀντίστασιν εἰς τὰς ἐντολάς της. Τὴν ἤκουαν μάλιστα μὲ πλήρη συγκατάνευσιν, μὲ κάποιαν εὐγενικὴν χαράν, ὡσὰν νὰ μὴ ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς κανονισμοῦ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ παραβοῦν, ἀλλὰ κάποιας ὑπηρεσίας ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προσφέρουν, κάποιας εὐχαριστήσεως ποὺ παρεῖχον. Καί, ὕστερα, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ, ὅλα ξανάρχιζαν ὅπως πρίν.

Ἤρχοντο εἰς τὸ πρόγευμα μὲ πέντε λεπτῶν καθυστέρησιν, ἐδικαιολογοῦντο, ἐπρότειναν νὰ μὴ τοὺς σερβίρουν τὴν σούπαν— καὶ αὐτὸ μὲ τέτοια εὐγένεια, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ πάρη κανεὶς στὰ σοβαρὰ τὴν πρότασί τους. Ἂν ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ παρετήρει εἰς κανένα ὅτι συνωμίλει μὲ κάποιον προσκεκλημένον του ἕως τὶς δύο τὸ πρωῒ καὶ τὸν εἶχε συνοδεύσει θορυβωδῶς εἰς τὴν ἐξώθυρα, ὁ οἰκότροφος ἔδειχνε μίαν ἀληθινὴν μεταμέλειαν καὶ ἀπήντα:

—Ἦτο φιλοξενούμενός μου, κυρία. Κι' ἔπειτα μιλήσαμε γιὰ τοὺς γονεῖς μου. Ἔρχεται ἀπὸ ἐκεῖ πέρα!

Τότε ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν της ἔνοχον.

Τὸ ἴδιο ἐγινόταν μὲ ὅλα. Κάθε πρᾶξις, καὶ ἡ πλέον ἀπρόοπτος, καὶ ἡ πλέον ἀπρεπής, εἶχε δικαιολογίαν τὴν ὁποίαν ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ παραδεχθῇ, ἤ, ἐὰν ἦτο ἀδικαιολόγητος, νὰ μὴ συνοδεύεται ἀπὸ τόσην μεταμέλειαν, ὥστε νὰ ἐξαγοράζεται τὸ σφάλμα. Δὲν ἦτο τόσον αἱ δικαιολογίαι ποὺ ἔδιδον οἱ οἰκότροφοι εἰς τὴν μαμζὲλ Μεζυρέ, ὅσον ὁ τόνος των. Ὑπῆρχε εἰς αὐτοὺς τόση εἰλικρίνεια, μία ἁπλότης τόσον ἀκαταμάχητος. Εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐβάδιζαν εἰς τὴν ζωὴν πλέον γυμνοί, πλέον ἀκάλυπτοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἐφαίνοντο χωρὶς ἄμυναν, λόγῳ μιᾶς ἀθεραπεύτου ἀφελείας. Καὶ σιγάσιγά, συνηθίζουσα τὸ πρόσωπα αὐτά, ἤρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς ἱστορίας των, καὶ ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ κατέληξε νὰ τοὺς ἀγαπᾷ χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃ.

Γι' αὐτὸ δὲν ἦτο ἀδικαιολόγητη ἡ ἐρώτησις ποὺ ὅλος ὁ κόσμος στὴν γειτονιὰ τῆς ἔκαμνε κάθε μέρα:

—Τί γίνονται οἱ Ρῶσσοι σας;

Ὁ γέρω-Βόρκωφ, ὁ βιολινίστας Μπλούμενφελδ, αἱ δύο ἀδελφαὶ τοῦ 14, ὁ Σουβάλωφ ὁ σωφὲρ καὶ οἱ ἄλλοι, ἦσαν πραγματικῶς δικοί της, σὰν παιδιὰ ἀπροστάτευτα ποὺ εἶχε περισυλλέξει.

Ἕνας, μεταξὺ αὐτῶν, διέφευγε τὴν ὑποσυνείδητον τρυφερότητά της, διότι ἐφαίνετο ὑποτάσσων τὴν ζωήν του εἰς τὴν καλήν του θέλησιν. Ποτὲ ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ δὲν εἶχε συναντήσει ἄνδρα τόσον ὡραῖον, οὔτε νὰ μοιάζῃ τόσον μὲ ὑπερήφανον ζῷον, ὅσον ὁ νέος πρίγκηψ Φεδὸρ Ἀκελιάνι.

Βέβαια, δὲν ἤξερε ἡ γηραιὰ δεσποινὶς ὅτι τὰ πυκνὰ ἐκεῖνα μαλλιὰ μὲ τὶς μπλὲ ἀποχρώσεις, τὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια, οἱ εὐθεῖς ὦμοι, ἡ κοριτσίστικη κορμοστασιὰ ἦταν προνόμιο κάποιας ράτσας τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγνώριζε τὴν ἔντονον καθαρότητα τῶν προσώπων καὶ τῶν σωμάτων τοῦ Καυκάσου, θὰ ἔμενε πάντοτε ἔκπληκτη ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς δυνάμεως ποὺ ἔδιδεν ὁ Φεδόρ.

Ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ δὲν ἐδίδετο ἀπὸ τὴν σωματικήν του διάπλασιν, διότι τὸ στῆθος του μόλις ἦταν λιγάκι πὸ πλατὺ καὶ πὸ γεμᾶτο ἀπὸ τὴν μέση του, τὰ δὲ χέρια του μὲ τὰ γυαλιστὰ νύχια, εἶχαν τὸν καρπὸν ντελικᾶτον. Ἤρκει ὅμως νὰ κινήσῃ ἕνα ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματός του διὰ νὰ τεθοῦν ὅλα εἰς κίνησιν. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι οἱ μῦς του ἦσαν πὸ ἑνωμένοι, καλύτερα φτιαγμένοι ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὅτι ἐβοηθοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον δεκαπλασιάζοντας τὴν δύναμίν των.. Τοὺς ἐνόμιζε κανεὶς σφυρηλατημένους στὸν πὸ ἐπικίνδυνον ἄκμονα, σκληρούς, γοργοὺς καὶ ὑποτεταγμένους διαρκῶς εἰς μίαν ἐσωτερικὴν ὤθησιν ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεώς των. Μῦς τοὺς ὁποίους ὁλόκληροι γενεαὶ ἱππέων καὶ ὀρεσιβίων γυναικῶν μὲ σκληροὺς μαστοὺς εἶχον προπαρασκευάσει.

Ὅλη ἡ ζωή του εἶχε κυβερνηθῆ ἀπ' αὐτούς. Παρὰ τὸ γυμνάσιον, τὰς λέσχας καὶ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς τρόπους, δὲν ἀγαποῦσε παρὰ τὰ ἄλογα, τὸ γλέντι, τὰς θανασίμους συμπλοκὰς τῶν φυλῶν καὶ τὸν πόλεμον. Καί, ἐπικουρικῶς, τὰς γυναῖκας, πολὺ ὀλίγαι τῶν ὁποίων τοῦ ἀνθίσταντο.

Ἡ οἰκογενειακή του περιουσία καὶ τὰ γεγονότα τὸν εἶχαν ἐξυπηρετήσει μέχρι τῆς ἡμέρας ὅπου, ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Μασσαλίας, ἀνέσυρε ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ φούκτα πολυτίμων λίθων. Ὅλην του τὴν περιουσίαν.

Τοῦ ἐχρησίμευσαν διὰ νὰ ζήσῃ ἕνα μῆνα πολυτελοῦς γλεντιοῦ εἰς τὸ Παρίσι. Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὴν πανσιὸν Μεζυρέ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον, δὲν εἶχεν εἰπῆ οὔτε μίαν λέξιν εἰς τὴν μαμζὲλ Μεζυρέ. Γι' αὐτὸ ἐκείνη ἐξεπλάγη ὅταν τὸν εἶδε νὰ τὴν πλησιάζῃ τὸ βράδυ τῆς 12 Ἰανουαρίου.

—Μαμζέλ, αὔριο εἶνε ἡ πρωτοχρονιά μας, τῆς εἶπε. Ναί... Δέκα τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν ἰδικήν σας. Τὸ δέκα τρία εἶνε καλὸς ἀριθμός. Δέκα τρία! (Ἐπανελάμβανε τὴν λέξιν αὐτὴν μὲ κάποιαν ἡδονήν). Ἔχω μερικοὺς φίλους καλεσμένους νὰ δειπνήσουν καὶ θὰ ἤθελα νὰ μοῦ παραχωρούσατε τὸ σαλόνι. Ἰδιαιτέρως ἐννοεῖται!... Ἂν σπάσωμε κανένα ποτῆρι —γιὰ τὸ γοῦρι— δὲν θὰ ἐνοχλήσωμε κανένα.

Τότε ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ εἶδε διὰ πρώτην φορὰν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐκείνου ποὺ τὴν ἐτρόμαζε ἀπὸ τὴν ὑπερβολική του λαμπρότητα ἕνα ὕφος ἀθῶον καὶ ἀφωπλισμένον σχεδόν, πρὸ τῶν ἰδίων ἐπιθυμιῶν. Δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν πρίγκηπα ποὺ ἐμετροῦσε τὶς ἡμέρες ἀλλοιώτικα ἀπ' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον καὶ ἔσπαζε τὰ γυαλικὰ διὰ νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν Τύχην.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Διακηρύττει ὅτι συμφώνως τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 12ης Ἰουνίου 1926, ἡ Κοσμητεία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς τακτικῆς ἕδρας τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην καὶ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ο', ὅπως ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως ὑποβάλωσι αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν.

Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι 10 ἀντίτυπα.

Ὁ Πρύτανις
Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙΜΑΤΑΙΩΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Μεταξὺ τῶν προσφυγικῶν κύκλων προὐξένησαν ἀνησυχίας αἱ πληροφορίαι περὶ πιθανῆς ἀναβολῆς ἢ καὶ ματαιώσεως ἀκόμη τῆς συνάψεως τοῦ προσφυγικοῦ δανείου ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐν λόγῳ κύκλων, τυχὸν ματαίωσις τοῦ δανείου θὰ ἐσήμαινεν ἀφ' ἑνὸς διακοπὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μείωσιν τῶν καλυμμάτων τῶν προσφυγικῶν ὁμολογιῶν, ὡς προβλέπει ἡ τελευταία σύμβασις.

Κατὰ σχετικὰς ὅμως πληροφορίας, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων κ. Ἔντυ ἔλαβε πρὸ δύο ἡμερῶν ἐπιστολὴν τοῦ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐν Βοστώνῃ εὑρισκομένου κ. Ἱερεμίου Σμὶθ, ἐντεταλμένου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρὰ τῇ οὐγγρικῇ κυβερνήσει, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Οὐγγαρίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ τῷ ἀγγέλλει ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τῆς ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα δανείων, τὸν συμβουλεύει δὲ νὰ μὴ ἀνησυχῇ διὰ τὴν βραδυπορίαν, ὀφειλομένην εἰς τελείως τεχνικοὺς λόγους.

ΑΝΕΠΙΔΟΤΟΙ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

Πρὸς τοὺς κάτωθι δικαιούχους ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Μητρώου προσκλήσεις πρὸς παροχὴν στοιχείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν τακτοποίησίν των. Αἱ προσκλήσεις αὐται ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον ἀνεπίδοτοι καὶ ὡς ἐκ τούτου κινδυνεύουν νὰ παραμείνουν ἐκκρεμεῖς αἱ ὑποθέσεις τῶν πρὸς οὓς αἱ προσκλήσεις δικαιούχων. Συνιστῶμεν ὅπως οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις διαμένοντες προσέλθουν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γενικοῦ Μητρώου, οἱ δὲ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ὅπως σπεύσουν νὰ καταστήσουν γνωστὴν τὴν διεύθυνσίν των, σημειοῦντες ἀπαραιτήτως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦ πίνακος, εἰς τὸν ὁποῖον ὡς κατωτέρω ἀναφέρονται:

ΠΙΝΑΞ 30—Γ'.—Ἀβραὰμ Μουτεβελίδην ἐκ Μαδὲν εἰς Θεσ)νίκην, Βασίλειον Φωτιάδην ἐκ Μαδὲν εἰς Ἀθήνας, Ἄνναν Σ. Γεωργιάδου ἐκ Μαδὲν εἰς Πειραιᾶ, Κυριακὴν Παντελῆ Καλαϊτζίδου ἐκ Χαλδείας εἰς Κοζάνην, Γεώργιον Ἰωάν. Δζαζίκογλου ἐκ Χαλδείας εἰς Δράμαν, Συμέλαν Παντελιάδου ἐκ Κωτίλια εἰς Δράμαν, Δημοσθένην Ἀναστασιάδην ἐκ Κιουμοὺς Ματὲν εἰς Ἀθήνας, Σοφίαν Παναγιωτίδου ἐκ Κεσκὲν Μαδὲν εἰς Ἀθήνας, Χαρίκλειαν Ἰωάν. Εὐθυμιάδου ἐκ Λιμένης εἰς Κάτω Ἀχαΐαν, Γεώργιον Ἀναστ. Γουτανίδην ἐκ Λειβαδίων εἰς Σόροβιτς, Κωνσταντῖνον Ἰω. Λερέσογλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Καβάλλαν, Σόνιαν Κ. Νιζαμίδου ἐκ Καραϊσάρι εἰς Νεάπολιν, Οὐρανίαν Τσαλαμᾶ ἐκ Χάκαξα εἰς Θεσ)νίκην, Χρυσῆν Π. Ψωμιάδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θεσ)νίκην, Εὐρυδίκην Παπαδοπούλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θεσ)νίκην, Ἀναστασίαν Σπαθοπούλου ἐκ Χαλδείας εἰς Θεσ)νίκην, Δέσποιναν Σμεξίδη ἐκ Σεμὲν εἰς Θεσ)νίκην, Κυριακὴν Σταθοπούλου ἐκ Γιολαγοὺς εἰς Θεσ)νίκην, Γεώργιον Ν. Γαβριηλίδην ἐκ Παζάρσοὶ εἰς Θεσ)νίκην, Ἀναστάσιον Λαζ. Ἰωακειμίδην ἐκ Κρώμης εἰς Θεσ)νίκην, Ἀντιγόνην Θ. Ἀργυροπούλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θεσ)νίκην, Ἐλισσάβετ Σεμήρη ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θ)νίκην, Γεώργιον Φιτετζῆν ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Ἑλένην Μωσαΐδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Μητρώναν Γιουλδούρη ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Μερόπην Τσιρωνοῦ ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Παντελῆν Γ. Ἑρμίδην ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Εὐγενίαν Σταθοπούλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Ἰωάννην Τεστέπασην ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Ἐλπίδα Ξανθοπούλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Κυριακὴν Ἀμπατζίδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Δημ. Τζαφειρίδην ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Γρηγόριον Κιολτζόγλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Εὐαγγελίαν Τζαφειρίδη ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Μιχαὴλ Ὀρφανίδην ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Σοφίαν Ἀναστασιάδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Εὐανθίαν Σεϊτανίδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Εὐτέρπην Νικηφόρου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Μαρίαν Παπαδοπούλου ἐκ Χαλδείας εἰς Ἀθήνας, Κυριακὴν Τσακίρογλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Μαρίαν Εὐθ. Κυριάκογλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θεσ)νίκην, Νικόλαον Ἰωάν. Παπαδόπουλον ἐκ Χαλδείας εἰς Ἀθήνας, Νικόλαον Κ. Παναγιώτου ἐξ Ἂκ Δὰγ εἰς Πειραιᾶ, Αἰκατερίνην Ἀπ. Χρυσοχόου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Εἰρήνην Τομπόλη ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Εὐφροσύνην Εὐθυμιάδου ἐκ Σταυρῆ εἰς Πειραιᾶ, Παρθέναν Μωϋσίδου ἐξ Ἁγίου Μιχαὴλ εἰς Πειραιᾶ, Ἀναστασίαν Δημητριάδου ἐκ Μεταλείου Ταύρου εἰς Πειραιᾶ, Ἰωάννην Βασιλειάδην ἐκ Μεταλείου Ταύρου εἰς Πειραιᾶ, Σωσάναν Β. Μερτάκογλου ἐκ Κρώμης εἰς Ξάνθην, Εὐστάθιον Κ. Σισμανίδην ἐκ Χαλδείας εἰς Θεσ)νίκην, Χατούνα Μωϋσίδου ἐξ Ἁγίου Μιχαὴλ εἰς Πειραιᾶ, Ὄλγαν Κυριτζόγλου ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Εὐθυμίαν Γεωργίου ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Πειραιᾶ, Εὐθυμίαν Χ'' Ἰγνατίου ἐξ Ἂκ Δὰγ εἰς Λαύριον, Χριστόφορον Χατζηχριστοφορίδην ἐκ Κουλὰκ Καγιᾶ εἰς Καβάλλαν, Κυριακούλαν Ν. Ζαχαροπούλου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Κέρκυραν, Βικτωρίαν Συμεωνίδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Θεσ)νίκην, Χαράλαμπον Κατόγλου ἐκ Κεϊρὲτ εἰς Θεσ)νίκην, Σοφίαν Κακουλίδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πάτρας, Παρθέναν Κακουλίδου ἐκ Κερασοῦντος εἰς Ἀθήνας, Δημ. Μουτεβέλην ἐκ Χαλδείας εἰς Πειραιᾶ, Γεώργιον Ἀνανιάδην ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Ἀθήνας, Δέσποιναν Ἐλευθεριάδου ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Πειραιᾶ, Ἑλένην Ι. Μικροπούλου ἐκ Χαλδείας εἰς Ἀθήνας, Σοφίαν Χ. Ζαχαριάδου ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Ἀθήνας, Ἰορδάνην Ἐλευθεριάδην ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Ἀθήνας, Ἑλένην Π. Αἰδονοπούλου ἐκ Χαλδείας εἰς Καβάλλαν, Ἀθανάσιον Γιάνογλου ἐκ Χαλδείας εἰς Ν. Πρέβεζαν, Μιχαὴλ Θ. Πολατίδην ἐξ Ἂκ Δὰγ εἰς Ν. Πρέβεζαν, Μαρίαν Θ. Παπαδοπούλου ἐκ Χαλδείας εἰς Πειραιᾶ, Στυλιανὸς Γ. Παυλίδης ἐξ Ἀργυρουπόλεως εἰς Πειραιᾶ, Νικόλαον Θ. Τερζίνογλου ἐκ Χαλδείας εἰς Πρέβεζαν, Ἐλισσάβετ Κασταπάδου ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Θεσ)νίκην, Ἰωάννην Θεοδωρίδην ἐκ Χουτουρῆ εἰς Θεσ)νίκην, Ἀναστασίαν Δημητριάδου ἐκ Πουλαντζάκ εἰς Θεσ)νίκην, Σουμέλα Κ. Ἠλιάδου ἐκ Κουρτελῆ εἰς Πρέβεζαν, Πέτρον Πετρίδην ἐκ Κερασοῦντος εἰς Πάτρας, Οὐρανίαν Β. Παναγιωτίδου ἐκ Χαλδείας εἰς Ἀθήνας, Κυριακὴν Ραπτοπούλου ἐκ Κεσκὶν εἰς Τύρναβον, Σοφίαν Κ. Σιδηροπούλου ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Θεσ)νίκην, Μαλαματοῦ Τιμιόσογλου ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Θεσ)νίκην, Εὐτέρπην Θ. Ταϊταυρίδου ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Θεσ)νίκην, Ἰωάννην Γ. Ἰωσηφίδην ἐκ Βονὰρ εἰς Θεσ)νίκην, Εὐδοκίαν Γιαννούσαλη ἐξ Ἰκονίου εἰς Καβάλλαν, Δημήτριον Ἀνδρεάογλου ἐκ Σύλλης εἰς Θεσ)νίκην, Μαρίαν Ἀγγελοπούλου ἐκ Νίγδης εἰς Θεσ)νίκην, Κωνσταντῖνον Ἀβραμίδην, ἐκ Μαλακοπῆς εἰς Καβάλλαν, Κωνσταντῖνον Χ'' Χρηστόογλου ἐξ Ἰκονίου εἰς Θεσ)νίκην, Εὐθυμίαν Νικολάογλου ἐκ Κιουλτσοὺκ εἰς Καβάλλαν, Κ. Πινίατ Τεπέρογλου ἐξ Ἰκονίου εἰς Καβάλλαν, Φωτεινὴν Κ. Συνακιάδου ἐκ Φλογητῶν εἰς Καβάλλαν, Ἀνέστην Κεντερλόγλου ἐξ Ἰκονίου εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, Μαγδαληνὴν Γρ. Ἀράπογλου ἐκ Φλογητῶν εἰς Ξάνθην, Κωνσταντινιὰν Καρασλανίδου ἐκ Φλογητῶν εἰς Ξάνθην, Ἰωσὴφ Θεοδ. Τοσμάογλου ἐκ Τουβερμὲζ εἰς Ξάνθην, Μαγδαληνὴν Δημ. Καπλάνογλου ἐκ Φλογητῶν εἰς Ξάνθην, Μαρίαν Μιχ. Πολάτογλου ἐκ Σύλλης εἰς Θ)νίκην, Ναζλῆ Μουαμελτζῆ ἐκ Σύλλης εἰς Ἀθήνας.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΠΛΗΡΩΜΗ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου συνεχίζεται κανονικῶς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἀπὸ δὲ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης θὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ μόνον τῶν μετρητῶν καὶ εἰς Θεσσαλονίκην, Μιτυλήνην, Πάτρας, Σέρρας καὶ Καβάλλαν.

Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν ὡς ἄνω πόλεων ἀπεστάλησαν ἤδη τὰ μητρῷα τῶν δικαιούχων.

Συγχρόνως θ' ἀποσταλοῦν μακραὶ ὁδηγίαι εἰς τὰ ἐν λόγῳ ὑποκαταστήματα πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων κατὰ τὰς πληρωμάς.

—Συνεργεῖα διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν μετέβησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων οἱ κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μπακάλμπασης καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τῶν κ.κ. Ἔντυ, Χὶλλ καὶ Καραμάνου διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδονίας.

Οἱ κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μπακάλμπασης ἐξέθεσαν τὴν κατάστασιν τῶν πλημμυροπαθῶν καὶ ἐγνώρισαν εἰς τὴν Ε.Α.Π. τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐπισυμβασῶν καταστροφῶν.

—Τὰ κοινωφελῆ ἔργα τῆς Νέας Σμύρνης

Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν Νέαν Σμύρνην προσφύγων παρατηρεῖται μεγάλη ἐξέγερσις ἐναντίον τῆς ἐπιτροπῆς κοινωφελῶν ἔργων τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ, καὶ κυρίως τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ἀθηνογένους, διὰ τὴν ἀδράνειαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιζήμιον τακτικήν της εἰς ζωτικώτατα ζητήματα τοῦ συνοικισμοῦ.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι θὰ γίνῃ κατ' αὐτὰς γεν. συνέλευσις τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων.

—Ἄφιξις τοῦ κ. Καραμάνου

Ἀφίχθη ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας κ. Καραμᾶνος.

Ὁ κ. Καραμᾶνος κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τὴν λύσιν διαφόρων ἐκκρεμούντων ζητημάτων τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας.

—Διὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων κ. Μαρσέλος ἀνεχώρησε χθὲς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος τοῦ «Ἀπόλλωνος» εἰς Θεσσαλονίκην.

Ὁ κ. Μαρσέλος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Μικρασιατικῆς Λέσχης σήμερον τὴν πρωΐαν περὶ τῆς θέσεως τῶν διαφόρων προσφυγικῶν ζητημάτων καὶ περὶ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ ζητήματα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

—Ἡ ἀπογραφὴ τῶν συνοικιῶν

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δι' ἐγγράφου τὸ ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν συμφωνοῦν ἀπολύτως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν αὕτη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1927.

—Ἀπαλλοτριώσεις

Δι' ἀποφάσεων τῶν κ. κ. ὑπουργῶν Προνοίας καὶ Γεωργίας ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων γήπεδον ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Ἰωνίας 74000 τετ. μέτρων, ἀνῆκον εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν.

Ἐπίσης ἀπαλλοτριοῦται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀστικοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος ἔκτασις 2003 τετρ. μέτρων, ἀνήκουσα εἰς τὸν κ. Ψιμούλην.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ κτηνοτροφικὸν συνέδριον Θράκης

ΚΟΜΟΤΙΝΗ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Τὴν 10 Ἰουνίου συγκαλεῖται ἐν τῇ πόλει μας τὸ α' κτηνοτροφικὸν συνέδριον Θράκης πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς κτηνοτροφίας μας καὶ λῆψιν μέτρων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ζήση Μπογιώτα, ἐμπόρου, ὡς προέδρου, τοῦ κ. Εὐστ. Γριαρίδου γραμματέως καὶ τῶν προέδρων τῶν κτηνοτροφικῶν ὀργανώσεων Θράκης κ.κ. Σ. Κώστογλου, Γ. Γαγνώση, Β. Πανταζοῦ, Γ. Οἰκονομίδου, Ραΐφ ἐφέντη, Δ. Γουρίδη, Χ. Χατζοπούλου, Χ. Ροΐδου, Ι. Λάππα, Λ. Κουτσογιάννη καὶ Ν. Πιστόλα ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ συνεδρίου.

Ἡ καταρτισθεῖσα ἡμερησία διάταξις περιλαμβάνει τὰ κάτωθι θέματα:

α') Ἐπὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ κτηνοτροφία ἐν Θράκῃ. Τηρητέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ πρὸς ἐνίσχυσιν ταύτης (εἰσηγητὴς κ. Α. Δομέστιχος διευθυντὴς ἐποικισμοῦ Θράκης).

β') Περὶ ὑγιεινῆς καὶ μέσων καταπολεμήσεως τῶν νόσων, (εἰσηγητὴς κ. Χ. Μπασιόκας Δ)τὴς κτηνιατρικοῦ τμήματος ὑπουργείου Γεωργίας).

γ) Περὶ τῶν δυναμένων νὰ εὐδοκιμήσουν ἐν Θράκῃ ξένων γενῶν (εἰσηγητὴς κ. Χαραλαμπόπουλος τμηματάρχης ΓΔΕΜ.)

δ) Περὶ συντηρήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν κτηνῶν (εἰσηγητὴς κ. Ψάλτης Νομοκτηνίατρος Ἕβρου).

ε) Περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς βελτίωσιν τοῦ κλάδου τῆς τυροκομίας (εἰσηγητὴς κ. Ζυγούρης Δ)τὴς Τυροκομικῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων).

ζ) Περὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ βιομηχανίας αὐτῶν (ἔρια, δέρματα κλπ. Εἰσηγητὴς Ν. Ἀντωνόπουλος Γεωπόνος).

3) Περὶ οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργοκτηνοτρόφων (εἰσηγητὴς ὁ κ. Ν. Χολέβας): Ἐπιθεωρητὴς Γεωρ. συνεταιρισμῶν Θράκης).

η) Περὶ καλλιεργείας κτηνοτροφικῶν φυτῶν ἐν Θράκῃ (εἰσηγητὴς ὁ κ. Παν. Παπαδόπουλος νομογεωπόνος παρὰ τῇ γεν. διευθύνσει Θράκης).

θ) Περὶ οἰκονομικῶν ἐπακολούθων ἐκ τῆς ἀνεπιστημονικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου (εἰσηγητὴς κ. Ν. Ἀνδρειωμένος νομοκτηνίατρος Ροδόπης).

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ „ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ„
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928

Συμφώνως τοῖς ἄρθροις 19—24 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρείας ἡμῶν, καλοῦμεν εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τοὺς κ.κ. μετόχους αὐτῆς κατὰ τὴν 14ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὰ ἐν Βόλῳ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ὑποβολὴ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1927, μετ' ἐκθέσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπ' αὐτοῦ.

2) Ἀπόφασις περὶ διαθέσεως τῶν κερδῶν χρήσεως 1927.

3) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς διευθυντῶν χρήσεως 1927.

4) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1928 καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

6) Ἐπικύρωσις ἐκλογῆς συμβούλου εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντος τοιούτου.

7) Ἀντικατάστασις συμβούλου.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν γενικὴν ταύτην συνέλευσιν μέτοχοι, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου κατὰ τὸ καταστατικὸν (ἄρθρον 22) ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι ἐπὶ ἀποδείξει τὰς μετοχὰς αὐτῶν ἐν Βόλῳ μὲν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς οἱανδήποτε Τράπεζαν ἐν Βόλῳ ἢ Ἀθήναις καὶ προσαγάγωσι πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνελεύσεως τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Βόλῳ Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Βόλῳ τῇ 20 Μαΐου 1928

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΕΥΑΓ. Α. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Αἱ θαυμάσιαι
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
ἐνδείκνυνται ἐπιτυχῶς
ἐναντίον
τῶν ἀσθενειῶν
τῶν βρόγχων
τῶν πνευμόνων
καὶ τοῦ λάρυγγος
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα
τὰ Φαρμακεμπορεῖα
καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε
ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Παρθ. Νικολαΐδου, Βόλον. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δηλώσεως.

κ. Ν. Μαχίλην, Θεσσαλονίκην.— Ἡ δήλωσίς της εἶνε ἐκπρόθεσμος.

κ. Στ. Φωτεινόπουλον, Ἐνταῦθα.— Γράψατέ μας πότε καὶ μὲ ποῖον ἀριθμὸν κλπ. ὑπεβλήθη.

κ. Μ. Σπαθάρην, Χαλκίδα.— Διεβιβάσαμεν τὰ παράπονά σας εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ διόρθωσιν.

κ. Γρ. Κούσταν, Μεσολόγγιον.—Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Ε. Λ. Π., Ὀρχομενόν.— Νὰ ὑποβάλλετε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας μετὰ πιστοποιητικοῦ ἑνὸς ἰατροῦ.

κ. Ι. Κωφίδην, Πάτρας. — Ὁ Ἰορδάνης Σουρμελῆς δι' ἐνστάσεώς του προσβάλλει ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς Ἀπτάλ, ἐπειδή, ὡς ἰσχυρίζεται, ἐπεδίκασε τὴν ὑπ' αὐτοῦ δηλωθεῖσαν περιουσίαν εἰς ἄλλους δικαιούχους τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος. Ἐπειδὴ ὅμως σεῖς δὲν ἔχετε πρᾶξιν—διότι ἡ δήλωσίς σας εἶναι ἀνεκδίκαστος ὡς ἐξηκριβώσαμεν — δὲν εἶσθε καὶ διάδικος καὶ εἶνε περιττὸν νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸ Ἐφετεῖον. Ἐπιστρέφομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Ἰσ. Θωμάτογλου, Βέρροιαν.—Ὑπεύθυνοι δηλώσεις ἐπεδόθησαν ἁρμόδιον Συνεργεῖον πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

κ. Ἑλένην Κανέλλου, Πάτρας.—Ὁμοίως.

κ. Εὐθαλ. Μπάκη, Χαλκίδα.—Ὁμοίως δήλωσις ἐκκαθαρίσεως.

κ. Γ. Παπαγιαννακόπουλον, Πειραιᾶ.— Δὲν περιέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν μας τέτοιο πρᾶγμα. Εἰς τὸ Αἴγιον ἐκδίδεται ἡ «Ἔρευνα».

κ. Βασ. Μυλωνᾶν, Μπογιάτι.— Ἡ Α.Σ.Υ.Ε. δι' ἐγγράφου της μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι δὲν ἐξητάσθη παρ' αὐτῆς ὁ ἐν λόγῳ δασοκόμος, οὔτε δὲ καὶ διεβιβάσθη αὐτῇ σχετικὴ ἀλληλογραφία.

κ. Κ. Α. Καραφουλίδην, Πειραιᾶ.—Ἀποστέλλομεν ἀντίγραφον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Τσικολῆ Τραπεζοῦντος.

κ. Στέφ. Στεφάνου, Κόρινθον.—Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Κ. Ζαφειρίου, Βλάσδον.—Ὁμοίως.

κ. Σ. Ἀθανασιάδην, Ἀγρίνιον.—Ὁμοίως χωριστὰ ἀντίγραφα κληρονόμων Γ. Φραγκούλη.

κ. Γ. Καρίπην, Νεμέαν.—Ὁμοίως ὑπεύθυνον δήλωσιν.

κ. Σοφίαν Ποτούρογλου, Θεσ)νίκην.—Ὁμοίως ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα.

κ. Γ. Κωστόπουλον, Θεσ)νίκην.—Δὲν ἤρχισεν ἀκόμη. Μετὰ τινας ἡμέρας θὰ λάβητε γνῶσιν διὰ τῆς προσφυγικῆς στήλης τῆς «Πρωΐας».

κ. Ι. Μουμτζῆν, Ρέθυμνον. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Σῶμα Ἐφέσου ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 99 διὰ τὴν 69 πρᾶξιν.

κ. Ι. Παπαϊωσήφ, Βέλλο.—Ἡ ἐξάμηνος συνδρομὴ εἶνε δρχ. 200 προπληρωτέαι. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν ποὺ μᾶς γράφετε σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλετε ἔφεσιν κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἐὰν ἐξεδόθη τοιαύτη, καὶ νὰ προσκομίσετε ἐν καιρῷ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἐνώπιον τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς.

κ. Ν. Κανταρτζῆν, Ρέθυμνον.—Κατεχωρήθησαν ὅλοι οἱ συγκληρονόμοι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ν. Φωκαίας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 271—276.

κ. Τρ. Σ., Χατζήμισυ.—Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακτήσετε τὰ δικαιώματά σας, τῶν ὁποίων ἀπεξενώθητε λόγῳ τῆς γενομένης ἀγοραπωλησίας.

κ. Δημ. Ἀθανασίου, Μελίσσι-Κορινθίας.— Μὲ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐστείλατε εὑρίσκεται ὁ κ. Ἀθ. Ἀλ. Σχινᾶς, διορισθεὶς δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν.

κ. Μιχ. Κωτούλαν, Μεσολόγγιον.—Σᾶς ἀποστέλλομεν τρεῖς δηλώσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ συμπληρώσῃ ὁ δικαιοῦχος καὶ νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας, θὰ ἀποζημιωθῇ δὲ μόνον διὰ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του.

κ. Θεόδ. Κυρ., Τρίπολιν.—Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἰσχύει, τροποποιηθὲν εἴς τινα σημεῖα.

κ. Ἀναστ. Γ. Καρέκλη, Σῦρον.—Τὸ ζήτημα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μετοχῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρεσθε, θὰ τὸ κανονίσῃ ἡ συνέλευσις ἐντὸς μηνὸς τὸ πολύ.

κ. Δημ. Παπαθεοδώρου, Ναύπλιον.— 1) Ἡλικία ὄχι μικροτέρα τῶν 15 καὶ ὄχι μεγαλυτέρα τῶν 18 ἐτῶν, κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1918 καὶ 2) Ἐνδεικτικὸν τρίτης τάξεως Γυμνασίου. Τὸ 3ον διὰ τὰ δίδακτρα δὲν εἶνε γνωστὸν εἰσέτι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συμπληρωθεισῶν 32 θέσεων διὰ τὴν Μεγάλην Θερινὴν Ἐκδρομὴν τοῦ Comptoir Français δι' Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Γαλλίαν, ἀνακοινοῦται ὅτι ὑπάρχουσι διαθέσιμοι ὀκτὼ θέσεις ἀκόμη τῶν 6.500 φρ. τὰς ὁποίας οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δηλώσωσιν ὀφείλουν νὰ εἰδοποιήσωσι μέχρι τῆς 28ης τρέχ. τὸ ἀργότερον τὸν κ. Παντ. Ψύχαν ὁδὸς Βουλῆς 18. Ὧραι ἐπισκέψεως 11—1 μ.μ. ἀπὸ τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ ζητήσωσι καὶ τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας„

„Μία Τιμία Γυναῖκα„

Ἀνρὶ Μπορντὼ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ξαναρώτησε καὶ πάλιν τὴν σύντροφόν της.

—Ὁ υἱός σας, κυρία, τῆς κάμνει γενναῖο κόρτε. Ἔχει δίκηο!... Δὲν εἶνε πανδρευμένος. Αὐτὰ ἔχουν τὰ νειάτα! Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ κυρία ντὲ Σεράν μαζί μας. Εἶνε πολὺ νόστιμη, λιγάκι κοκκέτα, ἀλλὰ χαριτωμένη. Ὅσο γιὰ σᾶς, δὲν μπορεῖτε νὰ ἔχετε παράπονον μὲ τὴν κυρίαν Φερριέρ.

Ἀπελπισμένος ὁ Πὼλ ἀπεμάκρυνε τὴν τρομερὰν ἀπειλήν.

—Ἡ κυρία Φερριὲρ εἶνε ἄρρωστη καὶ δὲν δέχεται κανένα. Θὰ λυπηθῇ πάρα πολύ, βεβαιωθῆτε.

Αἱ δύο κυρίες ἐφάνησαν στενοχωρημένες, συνωφρυώθησαν, ἐζήτησαν λεπτομερείας, προσεπάθησαν νὰ μάθουν νέα.

Ἡ τύχη τέλος—ἀναπόφευκτος εἰς μίαν μικρὰν πόλιν—ἔθεσε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον ἀντιμέτωπον τὸν Πὼλ πρὸς τὴν κυρίαν ντὲ Σεράν, πάντοτε ὀρεκτικήν, μὲ τὸν λαιμὸν γυμνὸν καὶ τὸ δέρμα της προκλητικόν. Τὴν εἶχε προσπεράσει μὲ γοργὸν χαιρετισμόν, ὅταν ἐκείνη τὸν ἐφώναξε:

—Κύριε Φερριέρ, ἕνα λόγο!...

Ἐσταμάτησε ἀπὸ εὐγένειαν, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ μυαλό του ἦτο ὅλον εἰς τὴν Ζερμαίν. Ἐκείνη τοῦ ἐμειδίασε διφορούμενα.

—Ὥστε ἐχάσατε τὸ τραῖνο τὴν ἄλλη Τρίτη;...

Κάποια ἀδιακρισία τοῦ κ. Ἀρτὲν τὴν εἶχε ἀναμφιβόλως πληροφορήσει. Ὁ Πὼλ ὅμως δὲν εὕρισκε ἀπάντησιν. Τὸ ἰδικόν του δρᾶμα τὸν ἀφώπλιζε:

—Τόσον τὸ χειρότερον γιὰ σᾶς!... τοῦ εἶπεν ἐκείνη. Ξέρετε τί ἐχάσατε;

—Τὸ ξέρω, κυρία, τῆς εἶπε ἐκεῖνος σαστισμένα.

Ἀλλὰ ἡ Βέρθα, ἀντὶ νὰ καταχρασθῇ τοῦ θριάμβου της, ἔδειξεν ἀποτόμως ζωηρὰν λύπην. Μὲ φωνὴν ἀλλαγμένην, γεμάτην πεοιπάθειαν, ὡμολόγησε:

—Ὄχι, Πώλ!... Τόσον τὸ χειρότερον γιὰ μένα. Γιατί βλέπω ὅτι δὲν μ' ἀγαπᾷς πιά.

—Κυρία...

Τὴν εἶχε ποτὲ ἀγαπήσει; Τὴν ἐκύτταζε σὰν ξένη. Ἠσθάνετο ὅτι εἶχε ἀπολυτρωθῆ ἀπ' αὐτὴν καὶ δὲν ἐκαταλάβαινε πιὰ τὴν ἐπιθυμία ποὺ τὸν εἶχεν ὠθήσει τόσον ἐπιτακτικὰ πρὸς τὸν σταθμόν, τὸ πρωῒ τοῦ ραντεβοῦ εἰς τὴν Γενεύην. Ἤθελε νὰ τοῦ ἀφήσῃ ἀπὸ τὴν σχέσιν των μιὰν ἀνάμνησιν χωρὶς κακίαν καὶ νὰ διαλύσῃ ἡ ἰδία τὴν ἀπαισίαν ὀπτασίαν ποὺ τοὺς εἶχε χωρίσει; Ἐνεπνέετο ἀπὸ ἐνστικτώδη φρίκην τῆς τραγῳδίας εἰς τὴν ὁποίαν παρ' ὀλίγον ν' ἀναμιχθῇ, ἢ ἀπὸ ἄλλο τι αἴσθημα γενναιοφροσύνης πρὸς τὸν ἐραστὴν ἐκεῖνον, ποὺ τὸν ἄφινε μὲ λύπην, τοῦ ὁποίου δὲν ἐφοβεῖτο τὴν ἀδιακρισίαν; Καὶ προσέθεσε ἀκόμη διὰ νὰ τὸν συγκρατήσῃ:

—Πρὶν σὲ ἀφήσω, Πώλ, θέλω νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι ἐκεῖ, στὸ σπιτάκι... στὸ σπιτάκι μας...

—Δὲν ὑπάρχει πιά.

—Ἆ!... Τὸ γκρέμισες; Ἔ! λοιπόν, ἐκεῖ κάτω, δὲν εἶδα τίποτε.

—Εἶσθε βεβαία;

—Βεβαιοτάτη. Ὁ φόβος μὲ κάνει νὰ βλέπω ὀπτασίες. Ὠρεβουάρ, Πώλ.

—Χαίρετε, κυρία.

—Ἔ!... Χαίρετε, ἀφοῦ τὸ θέλετε!

Ἀπεδέχετο, χωρὶς ματαιοδοξίαν, νὰ προέλθῃ ἡ ρῆξις ἀπ' αὐτὸν καὶ ὄχι ἐκ μέρους της, παρὰ τὸ ἐπιχείρημα, ποὺ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ τῆς εἶχε παρέξει ὁ κ. Ἀρτέν, καὶ ἔτσι, μέσα εἰς τὸν δρόμον, συνετελέσθη ἡ ρῆξις ἐκείνη.

Ὁ Πὼλ ἀνέβηκε τὴν βραδυὰ ἐκείνη στὰ «Ἔλατα» μὲ τὴν καρδιὰ ἀκόμη πὸ ταραγμένη. Κάθε φορὰ ποὺ ἔβλεπε τὴν γυναῖκά του ἐφοβόταν κάτι, ἀλλὰ περίμενε κάθε ἡμέρα τὴν εὐκαιρία νὰ κατανικήσῃ τὴν σιγήν της καὶ νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ζωὴν βασιζόμενος ἐπὶ τῆς συγγνώμης. Καὶ τώρα, μιὰ λέξις τῆς κυρίας ντὲ Σεράν, ποὺ τὴν εἶπε σχεδὸν μὲ ἐπισημότητα καὶ εἰς στιγμὴν σοβαράν, γιατί δὲν ἐσκέπτετο νὰ ψευσθῇ, ἐξανάφερνε ὅλον τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Τὸ ὅτι ἡ Ζερμαὶν εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ σπιτάκι τοῦ φύλακος καὶ ἀντελήφθη τὸ ραντεβοῦ τους, ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς ὀπτασίας τῆς πρώην ἐρωμένης του, καὶ αὐτὴ τώρα τὴν ἀπέδιδεν εἰς τὸν φόβον καὶ ἠρνεῖτο αὐθορμήτως τὴν πραγματικότητα. Ἡ Ζερμαὶν δὲν εἶχε δώσει ποτὲ δεῖγμα ὅτι ἐγνώριζε τὴν ἀπάτην του. Ἀπ' ἐναντίας, ὅλα ἐμαρτύρουν τὴν ἄγνοιάν της. Ὁ φυσικός της τόνος κατὰ τὴν ἐπιστροφήν, ἡ συνάντησις μὲ τὴν ἀντίπαλόν της, καὶ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ἡ ἔλλειψις ἀντιστάσεώς της, ἑκουσία ἢ ἀκουσία; Καὶ πάλιν ἡ ἀμφιβολία τὸν ἐβασάνιζε ὅπως ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του. Ὅταν ὅμως εἶδε τὴν γυναῖκά του, δὲν ἀμφέβαλε πιά. Βλέπων τὰ ὁλοένα ἐντονώτερα ἴχνη τοῦ μαρασμοῦ της, ἐπανέλαβε μὲ λύπην:

—Δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν ἀφήσω νὰ πεθάνῃ. Μὰ τί νὰ κάμω;

Τί νὰ κάμῃ; Ἀφοῦ δὲν ὡμιλοῦσε, ἀφοῦ δὲν ἤθελε νὰ μιλήσῃ, ἀπ' αὐτὸν ἐξηρτᾶτο νὰ τῆς ἀποσπάσῃ τὸν πέπλον ποὺ ἔρριπτε ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. «Ναί! θὰ τῆς ἔλεγε—καὶ χίλιες φορὲς εἰς τὸν δρόμον ἐσχεδίαζε ἐκεῖνο ποὺ θὰ τῆς ἔλεγε—ἠπάτησα τὴν πὸ πιστή, τὴν πὸ ἐρωτική, τὴν πὸ ἀξιαγάπητη, καὶ πίστεψέ με, τὴν πὸ ἀγαπημένη γυναῖκα. Τὴν ἠπάτησα γιὰ ἕνα μικρὸ ἀσήμαντο πλάσμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε πιὰ τίποτε νὰ φοβῆται, οὔτε κἂν μίαν ἀνάμνησιν. Δὲν ζητῶ δικαιολογίαν. Δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας ἄνθρωπος ματαιόδοξος καὶ φιλήδονος, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνδρες. Ἐσύ, ἐσὺ δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς, γιατί δὲν πηγαίνει τὸ μυαλό σου στὸ κακό, ἀλλὰ μπορεῖς, ἂν μ' ἀγαπᾷς ἀκόμη, νὰ μὲ λησμονήσῃς καὶ νὰ ξεχάσῃς. Χάρις εἰς τὰ φτωχὰ λυπημένα μάτια σου, ἔγινα ἄλλος ἄνθρωπος. Βοήθησέ με, φίλη μου. Χωρὶς ἐσένα δὲν ἔχω πιὰ δύναμι. Μὲ σένα, κάτι θ' ἀξίζω ἀκόμη. Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα ἐμεγάλωσε μέσα μου τὴν συναίσθησι τῆς ἀδικίας. Τὴν νοιώθω μέσα μου τὴν ἀγάπη μου πὸ βαθειὰ καὶ πὸ δυνατή, παρὰ στὸν καιρὸ τῆς εὐτυχίας μας. Ξέρω καλύτερα τώρα τὴν καρδιά σου, καὶ τὴ δική μου, δυστυχῶς. Τώρα θὰ εἶσαι εὐτυχισμένη, Ζερμαίν, ἄκουσέ με. Δὲν εἶνε πιὰ ὁ καιρὸς τῆς σιωπῆς...»

Ἦτο ἀποφασισμένος νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἑαυτό του, ὅταν ἡ διαβεβαίωσις τῆς Βέρθας ντὲ Σεράν, ἦλθε ὑπούλως νὰ παραλύσῃ τὴν ἀπόφασίν του, παρουσιάζουσα εἰς αὐτὸν τὸν κίνδυνον νὰ ὁμολογήσῃ κάποιο σφάλμα ποὺ δὲν ἦτο γνωστὸν καὶ νὰ ταράξῃ μιὰν ζωήν, τῆς ὁποίας τὸ ἐσωτερικὸν δρᾶμα δὲν ὑφίστατο παρὰ μόνον εἰς τὴν φαντασίαν του.

Ὁ καιρὸς ἐπερνοῦσε καὶ ἐξηκολούθει καὶ αὐτὸς νὰ σιωπᾷ. Εἶχαν περάσει ἓξ ἑβδομάδες ἀφ' ὅτου εἶχεν ἔλθει ἡ ἐρωμένη του εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ φύλακος, γιὰ τελευταία φορά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΣ τελειόφοιτος Γυμνασίου γνωρίζων ὀλίγον τὴν γαλλικὴν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν Πληροφορίαι Στοὰ Φέξη Νο 87.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΑΜΙΩΝ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΣΑΜΟΝ
2-7 ΙΟΥΝΙΟΥ
διὰ τῆς πολυτελοῦς θαλαμηγοῦ
„ΜΥΚΑΛΗΣ„
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν Πεντηκοστῆς καὶ Ἁγίας Τριάδος, τῇ συμμετοχῇ τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς Σάββατον 3 μ. μ. Ἄφιξις εἰς Σάμον Κυριακὴν πρωΐαν. Ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων, ἱστορικῶν Μονῶν, δεξιώσεις, χοροί, ὁμιλίαι, τελεταί. Ἐπιστροφὴ Πειραιᾶ Τρίτην πρωΐαν.

Λεπτομερὲς πρόγραμμα, πληροφορίαι καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι 30ῆς Μαΐου ἑσπέρας εἰς τὰ γραφεῖα Ἑνώσεως Σαμίων (Κοραῆ 5) καὶ πρακτορεῖον Μεντζέλου Πειραιᾶ.

Τιμαὶ μετ' ἐπιστροφῆς δραχ. 500, 400, 300 καὶ 200.

Τὸ 1ον δόντι! ὁ Μπεμπὲς θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλὸν
ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ
τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου εἰς τὸ ὁποῖον ἑκατομμύρια παιδιῶν ὀφείλουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ:
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ
ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθὲν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις
ΦΟΙΝΙΞ

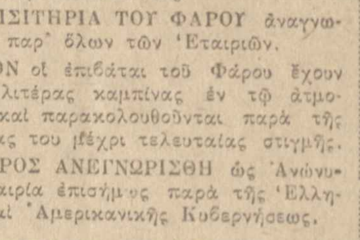

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ „Ο ΦΑΡΟΣ„ Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Δ. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ αἱ διατυπώσεις τοῦ ταξειδίου σας ἠγγυημέναι, ἀναθέσατε εἰς τὸν ΦΑΡΟΝ τὴν ὑπόθεσίν σας.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ἀναγνωρίζονται παρ' ὅλων τῶν Ἑταιριῶν.

ΜΟΝΟΝ οἱ ἐπιβάται τοῦ Φάρου ἔχουν τὰς καλλιτέρας καμπίνας ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ παρακολουθοῦνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας του μέχρι τελευταίας στιγμῆς.

Ο ΦΑΡΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ὡς Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐπισήμως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
24 Μαΐου «Σατούρνια» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
2 Ἰουνίου «Βύρων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
7 » «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
16 » «Ἀσία» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
29 » «Σατούρνια» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη

ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ἀναχωρήσεις καθημερινῶς ἐκ Χερβούργου καὶ Χάβρης κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. Ὑόρκην διὰ τῶν μεγαλυτέρων Ὑπερωκεανείων.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 3.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μητροπόλεως 9.
ΚΟΖΑΝΗ ἔναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street
Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος, θεραπεύει τὸν καταρράκτην, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου τηλ. 1—13.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 20 Μαΐου 1928.

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 10 π.μ. Κέρκυραν, Βρινδήσιον.

«Ρούμελη» 11 π.μ. Σέριφον, Σίφνον, Μῆλον, Σῦρον.

«Ἕλλη Δ.» 11 π.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
„ΒΥΡΩΝ„
2αν Ἰουνίου 6 μ. μ.
„ΕΔΙΣΣΩΝ„
4ην Ἰουλίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ Ι. Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΡΑΙΩΣ:
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ„
τὴν 26ην Μαΐου Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ θαλαμηγὸν
„ΑΝΔΡΟΣ„
τὴν 9ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ.μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.21.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον παρὰ τῇ πλατείᾳ Κάνιγγος εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 7.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλονάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καπρίς» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον ἐπιπλωμένον διὰ σοβαρὸν κύριον. Ὁδὸς Ἁγ. Νικοδήμου 9 (πάροδος Φιλελλήνων) μεσαῖον πάτωμα.

ΠΕΝΤΕ δωμάτια, χὼλλ, λουτρό, ὑπηρεσία, ἐνοικιάζονται ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 103, ἄνω πάτωμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)3 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1200 δρχ. μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας ὑπ' ἀριθ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον δύο προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ κήπου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλησίον Λεβίδου πολυτελὴς μονοκατοικία ἐκ 12 δωματίων, γκαράζ, κήπου κλπ. π. τ. 2300 παραδοτέα καὶ ἀφορολόγητος. Πληροφορίαι Τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια Ζωοδόχου Πηγῆς 9 κάτω πάτωμα.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΔΙΚΗΣ

Αἱ ἐφημερίδες μᾶς ἀνήγγειλαν κατ' αὐτὰς τὸν δικαστικὸν ἐπίλογον τοῦ «ἐρωτικοῦ» δράματος Λούκα—Φατούρου, τὸ ὁποῖον, καθ' ἣν ἐποχὴν συνετελέσθη, συνεκίνησεν ἀρκετὰ τὴν κοινωνίαν μας: Τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον ἐδέχθη ἐκ μέρους τῆς «φονέως» μετρίαν σύγχυσιν καὶ τὴν κατεδίκασεν ἑπομένως εἰς εἱρκτὴν 7 ἐτῶν καὶ 2 μηνῶν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν λεπτομερειῶν τῆς δίκης —ὅσαι τοὐλάχιστον ἐγένοντο γνωσταὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, μὲ ἀναγκάζει νὰ προσέξω περισσότερον ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ νὰ κάμω καὶ ὡρισμένας ἐπ' αὐτῆς σκέψεις καὶ κρίσεις. Διότι ἐδῶ δὲν ἔχομεν μίαν ἁπλῆν καὶ συνηθισμένην περίπτωσιν φόνου («ἀναιρέσεως», κατὰ τὴν φρασεολογίαν τοῦ νόμου) ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι στερεοτύπως ἐπαναλαμβάνονται, στερεοτύπως δὲ καὶ ἐκδικάζονται ἀπὸ τὰ δικαστήρια! Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν μᾶς παρουσιάζεται ἡ «ποινική» πλευρά, μᾶλλον ἡ «ποινική» φάσις τῆς ἐξελίξεως μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς, ἡ ὁποία εὑρέθη μέσα εἰς ἀσυνήθως τραγικὰς συνθήκας καὶ πολυσυνθέτους ψυχικὰς συγκρούσεις, μὴ ἀπαντωμένας καθημερινῶς. Πρὸς αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν φύσιν τῆς ἐξαιρετικῆς περιπτώσεως ὤφειλε νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ ἡ νομικὴ τῆς λύσις.

Ἀπὸ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ μᾶς παρέχονται, φαίνονται δικαιολογούμενα καὶ ἐξηγούμενα ἐπαρκῶς—ὑπὸ ψυχολογικὴν καὶ ἠθικὴν ἔποψιν—τὰ ἐλατήρια ποὺ ὤθησαν τὴν Φατούρου εἰς τὸν φόνον τοῦ Λούκα: Θῦμα ἀπλοϊκὸν τῆς ὑπολογιστικῆς ραδιουργίας ἑνὸς ἀνδρὸς (τοῦ Λούκα) καὶ τῆς ἐπιπολαίας καὶ συμφεροντολόγου ἐγκαταλείψεως ἑνὸς ἄλλου (τοῦ συζύγου της), εὑρέθη ἡ γυναῖκα αὐτὴ —ἡ ἔστω ψυχοπαθὴς καὶ μὲ νοσηρῶς ἀνήσυχον ἰδιοσυγκρασίαν!—κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἐκβιαστοῦ, ἐπιδιώκοντος διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐρωτικῆς ἐπ' αὐτῆς ἐπιδράσεως νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ κερδοσκοπικῶς· καθ' ἀρχάς, ἐφ' ὅσον ἀκόμη τὸ ἤλπιζε, νυμφευόμενος μίαν πλουσίαν κόρην ἢ καὶ χρησιμοποιῶν ἁπλῶς αὐτὴν ὅπως ἀποσπᾷ ἑκάστοτε ἀπὸ τὸν πατέρα της χρήματα καὶ εἰς τὸ τέλος, ὅτε πλέον δὲν εὕρισκεν ἄλλην διέξοδον, ἀποβλέπων εἰς τὴν πιθανότητα παραδόσεως εἰς οἶκον ἀνοχῆς. Ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια, ὄχι πλέον ἡ ἁπλῶς γυναικεία, ἡ ὁποία εἶχεν ἤδη πρὶν προσβληθῇ πολλάκις κατὰ τρόπον ἀνυπόφορον, ἀντέδρασε τότε μηχανικῶς σχεδόν: Ὥπλισε τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς αὐτῆς καὶ τὴν κατέφερεν ἐναντίον τοῦ τυράννου της!

Αὐτὰ λέγουν τὰ ξηρὰ γεγονότα, ὅσα εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας. Διὰ νὰ καταδικασθῇ ὅθεν ἡ Φατούρου ἔπρεπε προηγουμένως ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία νὰ προσκομίσῃ θετικὰ στοιχεῖα ἀναιροῦντα τὰς καταθέσεις καὶ πείθοντα τὸ δικαστήριον περὶ τοῦ ἐναντίου. Τοῦτο ὅμως, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἐγράφησαν, δὲν συνέβη!

Ἀλλὰ διατί τότε νὰ ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον περὶ τῆς ἐνοχῆς της, ἔστω καὶ δεχθὲν «μετρίαν σύγχυσιν»; Νομίζω ὅτι ὁ λόγος ὀφείλει νὰ ζητηθῇ μᾶλλον εἰς ἀντιλήψεις περὶ τῆς γενετησίου ἠθικῆς (morale sexuelle) κρατούσας εἰς τὴν συνείδησιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν: Μία γυνή, ἡ ὁποία ἔχει πρὸ τοῦ γάμου της ἀθεμίτους—«ἐνόχους»—σχέσεις, μετὰ τὸν γάμον της δὲ ἐραστάς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευτή, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἐνάρετος, ἄρα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τύχῃ τῶν συμπαθειῶν—ὁποιωνδήποτε συμπαθειῶν, ἔστω καὶ τῶν τοῦ δικαστηρίου!—τῆς κοινωνίας!

Καὶ γνωρίζομεν πολὺ καλὰ πόσον αἱ τοιούτου εἴδους συμπάθειαι ἢ ἀντιπάθειαι, αἱ προκαταλήψεις, ἐπιδροῦν ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐνόρκων. Ἀληθῶς, οὗτοι δὲν δύνανται νὰ κατέχουν τὴν ψύχραιμον κρίσιν καὶ τὴν κριτικὴν ἀντικειμενικότητα, τὰς ὁποίας ἔχει εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμὸν ὁ εἰδικῶς καλλιεργηθεὶς νοῦς τοῦ κατ' ἐπάγγελμα δικαστοῦ. Νομίζω δὲ ὅτι ὁ τοιοῦτος δικαστὴς εἶνε καὶ ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος ὅπως ἀποφανθῇ αὐθεντικώτερον καὶ «δικαιότερον» ἐπὶ ὑποθέσεως τόσον λεπτῆς καὶ πολυπλόκου ψυχολογικῶς καὶ κοινωνικῶς γενικῆς φύσεως.

Τὰ ἀνωτέρω θίγουν γενικώτερον καὶ τὸ ζήτημα κατὰ πόσον τὸ ὁρκωτὸν σύστημα θὰ εἶνε καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ τελειότερος δυνατὸς τρόπος ἐκδικάσεως ποινικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐὰν δὲν θὰ ἦτο πλέον σκόπιμον ὅπως τοῦτο παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ἐπιστήμονας δικαστάς! Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἰσερχόμεθα ὅμως εἰς τὸ πεδίον τῆς φιλοσοφίας καὶ κοινωνιολογίας τοῦ δικαίου καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀποφύγω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀνάλυσιν τοῦ θέματός μου. Παρατηρῶ μόνον ὅτι αἱ σχετικαὶ ἀπόψεις εἶνε ποικίλαι καὶ ἀντικρουόμεναι πρὸς ἀλλήλας. Ἐπιθυμῶ δὲ ἁπλῶς νὰ τονίσω ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ φιλελεύθερος φανατισμὸς ἐπέβαλλε, μὲ συνεπῆ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς του ὁρμήν, τὸν θεσμὸν τῶν ἐνόρκων, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη φωτίσει καὶ τονίσει ἐπαρκῶς τὰ βαθύτερα ψυχολογικὰ καὶ κοινωνικὰ ἐλατήρια τοῦ ἐγκλήματος. Αὐτὰ νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως δὲν εἶνε εἰς θέσιν ὁ ἁπλοῦς ἔνορκος. Ἐδῶ χρειάζεται, εἶνε, νομίζω, ἀπαραίτητος ἡ ἀποφασιστικὴ ἐπέμβασις τοῦ εἰδικῶς σπουδάσαντος καὶ ψυχικῶς καὶ κοινωνικῶς μορφωθέντος δικαστοῦ.

Εἷς τοιοῦτος δικαστής, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, διαφόρως θὰ ἔκρινε τὴν περίπτωσιν Φατούρου: Θὰ ἀντελαμβάνετο τὴν πρᾶξιν τῆς γυναικὸς αὐτῆς ὡς τὴν μόνην φυσικὴν διέξοδον ἀπὸ τὸν λαβύρινθον τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν σκληραὶ καὶ ἐν πολλοῖς ἀντιφυσιολογικαὶ περὶ ἠθικῆς ἀντιλήψεως, καθὼς καὶ μία ἀδυσώπητος ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν γυναῖκα κοινωνία, τὴν εἶχον ἤδη περιαγάγει: Ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ τὸν σύζυγόν της, ἐκτεθειμένη εἰς τὰ ὄμματα μιᾶς «αὐστηρᾶς» εἰς τὴν ἠθικὴν τῆς ἐπαρχιακῆς κοινωνίας λόγῳ τῶν ἐξωγάμων ἐρωτικῶν της περιπετειῶν, ἡ γυνὴ αὐτὴ δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον νὰ τύχῃ στοργικῆς ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν της περιθάλψεως μετὰ τὴν ἐγκατάλειψίν της ἐκ μέρους τοῦ σκληροῦ καὶ ἐκβιαστοῦ ἐραστοῦ. Μέσα εἰς μίαν τοιαύτην ψυχικὴν ἀτμοσφαῖραν εἶνε εὐνόητος ἡ ἀντίδρασις ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ φόνου. Ἕνα περισσότερον ἀφ' οὗ ἐπρόκειτο περὶ γυναικός, τῆς ὁποίας ὅλοι μας γνωρίζομεν τὴν ἀπὸ ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως μειονεκτικὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας θέσιν.

Ἐὰν συνέβαινεν ὥστε τὴν Φατούρου νὰ τὴν ἐφόνευε κάποιος εὔθικτος συγγενής της, ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἔτσι τὴν τρωθεῖσαν οἰκογενειακὴν ὑπόληψιν, ἢ ἐὰν ὁ συγγενής της αὐτὸς ἐφόνευε τυχὸν τὸν ἐραστήν της Λούκαν, πιθανώτατα νὰ ἠθῳώνετο ἀπὸ τὸ δικαστήριον ὁ τοιοῦτος φονεύς. Ἀπέναντι τῶν πρωταγωνιστῶν τῶν λεγομένων «δραμάτων τιμῆς» ἡ κοινωνία μας—ὅθεν καὶ οἱ ἔνορκοι—εἶνε ὑπερβολικὰ εὐαίσθητος καὶ γενναιόδωρος!

Εἰς τὴν Γαλλίαν τοὐναντίον, ὅπου ὑπάρχει ἡ κλασσικὴ περίπτωσις τῆς δίκης τῆς κυρίας Καγιώ, ἡ Φατούρου πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκηρύσσετο ἀθῴα ἀπὸ τοὺς δικαστάς της.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἐκδίκασις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς καὶ ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας τελεσθείσης ποινικῶς διωξίμου πράξεως ἐξαρτᾶται κυρίως καὶ ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀπὸ τήν, συνεπείᾳ λεπτοτέρας μορφώσεως, ἐλευθέραν προλήψεων ἢ προκαταλήψεων κρίσιν τῶν δικαστῶν.

Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ἓν ἀκόμη σημεῖον: Ὁ τύπος μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι «τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος ἀπεδέχθη ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκδηλώσεως (ἴδε ἐφημερὶς «Ἡ Πρωΐα» 14ης τρ.) τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο τὸ ἑρμηνεύω ὡς ἑξῆς: Ὡς «λογικὴ ὀντότης» τὸ πλῆθος αὐτὸ διησθάνθη ὅτι ἡ ἀπόφασις ὑπῆρξεν ἄδικος, ὡς «κοινωνικὴ ὀντότης» ὅμως ὅτι πάντως καλῶς ἐξεδόθη. Τὰ ἀντίρροπα αὐτὰ συναισθήματα ἐξουδετερώθησαν καὶ ἐξεδηλώθησαν ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τύπον οὐδετερότητος φρονημάτων. Δηλαδή—ἂν ἐπιτρέπεται ἡ διατύπωσις—τὸ πλῆθος, ἡ ὁμαδικὴ ψυχὴ ἔδωσε «λευκὴν ψῆφον». Τοῦτο εἶνε σημεῖον ἀρκετὰ παρήγορον: Διότι εἶνε σύμπτωμα, ἔστω κατ' ἀρχὰς ἀσθενές, τῆς προετοιμαζομένης εἰς τὸν λαὸν πνευματικῆς ἀλλαγῆς. Ἡ λαϊκὴ μάζα, ἡ ἀμεσώτερον καὶ σκληρότερον [illegible] σθανομένη καὶ ἀντικρύζουσα τὴν στυγνὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς, ἐννοεῖ καλύτερον ὡρισμένας ἀντιδράσεις τοῦ ἀνθρώπου, ὅσας οἱ ὡς ἐκ τῆς εὐκόλου σχετικῆς ζωῆς των, προσκεκολλημένοι εἰς τὸν δογματικὸν ἠθικὸν συντηρητισμὸν περασμένων χρόνων ἀδυνατοῦν νὰ ἐξηγήσουν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν.

ΘΑΝΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ἡ Ἰωάννα ντ' Ἄρκ καὶ ἡ Γαλλικὴ πατρὶς

Πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν ἐκάη εἰς τὸ Ρουὲν, ἀπὸ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς Ἄγγλους.— Σήμερον ἐκτιμᾶται ὡς ἁγία καὶ ὡς σύμβολον.

(Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ Ἰωάννα ντ' Ἄρκ γεννήθηκε στὰ 1412 καὶ πέθανε ἐπάνω στὴ φωτιὰ ποὺ ἄναψαν οἱ Ἄγγλοι καὶ ὁ Γάλλος ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Μπωβαί, Ἰωάννης Κωσσόν, στὰ 1431.

Ἡ Ἐκκλησία τὴν κατεδίκασε ὡς «μάγισσαν, ἀποστάτριαν, αἱρετικήν, εἰδωλολάτρισσαν, ψεύτραν, μάντισσαν, βλάσφημον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀφορισμένην, ἀποδιοπομπαίαν ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας, παραδοτέαν εἰς τὴν λαϊκὴν δικαιοσύνην.»

Εἰκοσιπέντε χρόνια ἀργότερα, διὰ λόγους καθαρῶς πολιτικούς, ἔγινε ἀναθεώρησις τῆς δίκης της καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκηρύχθη ἄκυρος, ἄδικος, ἄνομος. Οἱ δικασταί της δὲν ἐτιμωρήθησαν ἀμέσως. Ἀλλὰ ὀλίγον ἀργότερα, ὅλοι ὑπέστησαν ἄθλιον θάνατον καὶ τὸ λείψανον τοῦ Γάλλου ἀρχιεπισκόπου ἐξετάφη καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς βόθρους.

Πέντε περίπου αἰῶνας ἀπὸ τοῦ θανάτου της, ἡ Ἐκκλησία ἀνεκήρυξε τὸ ἴδιόν της θῦμα, Σεβασμίαν (1904), Μακαρίαν (1908) καὶ Ἁγίαν κατὰ τῷ 1920.

Εἶνε ἡ Ἁγία τῆς Πατρίδος διὰ τὴν Γαλλίαν. Εἶνε ὁ πρῶτος Ἀπόστολος τοῦ Ἐθνικισμοῦ, ὁ σαλπιγκτὴς ποὺ ἀφύπνισε τὸν πατριωτισμὸν τῶν Γάλλων, ὁ σημαιοφόρος ποὺ ὡδήγησε τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν νίκην κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ τὸν Βασιλέα Κάρολον τὸν 7ον εἰς τὴν Ἐπίσημον Στέψιν ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Μητροπόλεως τῶν Ρημῶν. Μία γυναῖκα, μία βοσκοποῦλα τοῦ Ντομρεμύ, ἑνὸς ἀσημάντου χωριοῦ τῆς Καμπανίας, ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς Πατρίδος διὰ τοὺς Γάλλους. Ἡ φράσις τοῦ ἱστορικοῦ Μισελὲ καλεῖ τοὺς Γάλλους εἰς συνεχῆ ἀνάμνησιν.

«Ἂς μὴ τὸ ξεχνᾶμε, Γάλλοι, ὅτι ἡ Πατρίς, εἰς τὸν τόπον μας, γεννήθηκε ἀπὸ τὴν καρδιὰ μιᾶς γυναίκας, ἀπὸ τὰ βάσανά της, τὰ δάκρυά της καὶ τὸ αἷμα ποὺ ἔχυσε γιὰ μᾶς.»

Καὶ οἱ Γάλλοι δὲν τὸ ξεχνοῦν. Κάθε χρόνο, κάθε Μάϊον, ἐνθυμοῦνται τὸ μαρτύριον τῆς Παρθένου, τῆς «Πουσέλ»—ὅπως τὴν ὠνόμασαν ἐξ ἀρχῆς οἱ θωρακοφόροι στρατιῶται, τοὺς ὁποίους ἐκατήχει εἰς τὸ θάρρος καὶ εἰς τὴν ὁρμὴν—καὶ ὁλόκληρος ἡ Γαλλία τιμᾷ τὴν Ἁγίαν τῆς Πατρίδος. Ἐφέτος μάλιστα, ἡ πομπὴ τῆς Ἰωάννας ντ' Ἄρκ, προσέλαβε τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν αἴγλην. Τὸ ὁλόχρυσο ἄγαλμα τῆς Ἁγίας, εἰς τὴν μικρὰν πλατεῖαν τῆς Ριβολὶ εἶνε ἀντικείμενον πατριωτικῆς καὶ θρησκευτικῆς λατρείας. Ἡ Γαλλία ὡς Κράτος, κατέθεσε διὰ τῆς Κυβερνήσεώς της στεφάνους εὐγνωμοσύνης. Ὁ Λαός, ποὺ χάρις εἰς τὴν Παρθένον τοῦ Ντομρεμὺ ἀπέκτησε συνείδησιν τῆς κυριαρχίας του, παρήλασεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας συνεχῶς ἔμπρὸς εἰς τὴν χρυσωμένην καβαλλάρισσαν, ἡ ὁποία, φορτωμένη μὲ τοὺς θώρακας τοῦ μεσαιωνικοῦ στρατιώτου, ὑψώνει θαρραλέα τὴν σημαίαν τῆς ἀπελευθερώσεως. Ἡ Ἐκκλησία ποὺ τὴν ἐθανάτωσε, καὶ πέντε αἰῶνας κατόπιν τὴν ἐθεοποίησε, ψαλμῳδεῖ ὕμνους πρὸς τιμήν της καὶ ἐπικαλεῖται τῆς μνήμης της διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ τὸ παλαιὸν ἁμάρτημα.

Ἡ αἰωνία ἱστορία τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τῆς καθυστερημένης μετανοίας τῶν δημίων. Τὰ θύματα, τὰ μεγάλα θύματα τῆς ἱστορίας, ἦσαν πάντοτε οἱ ξεχωριστοὶ ἐγκέφαλοι τῆς ἐποχῆς των. Ἡ αἴγλη τῆς σκέψεώς των, τῆς σοφίας των, τοῦ ἡρωϊσμοῦ των, τῆς ἁγνότητός των, μεταδίδει εἰς τοὺς αἰῶνας ποὺ συνεχίζονται καὶ τὴν ἀπαισιότητα τῶν τυράννων, τῶν δημίων, τῶν ἀμαθῶν, τῶν φανατικῶν ποὺ παίρνουν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν δύναμι στὰ χέρια των, διὰ νὰ κάμουν τὸ μεγάλο ἔγκλημα τὸ ὁποῖον μεταφέρεται ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα, κηλὶς ποὺ ἐστιγμάτισε μίαν παλαιὰν ἐποχήν, καὶ θὰ διαιωνίζῃ τὴν ἀνάμνησιν.

Ὅλοι οἱ Γάλλοι ἐνθυμοῦνται σήμερον. Ἡ Ἰωάννα ἐμαρτύρησε ἐπὶ τῆς πυρᾶς, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς της, κανεὶς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας της, κανεὶς ἀπὸ τοὺς καπετανίους ποὺ ἐδοξάσθησαν εἰς τὸ πλευρόν της, νὰ κινηθῇ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της. Μόνη, τυραννισμένη, χωρὶς κανένα οἶκτον τριγύρω της, ἐν μέσῳ τῆς ἀγυρτείας τῶν ψευτοθεολόγων, τῆς ἀτιμίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν της δικαστῶν, χωρὶς συνήγορον, χωρὶς ὑπεράσπισιν, ἀντίκρυσε τὴν δολιότητα τῶν ἀνακριτῶν της, ὑπεστήριξε τὰ αἰσθήματα ποὺ τὴν ἐκίνησαν εἰς τὸ πατριωτικόν της ἔργον, εἰς ὅλας τὰς 16 συνεδριάσεις τῆς δίκης της ποὺ διήρκεσε τρεῖς μῆνας, δὲν ἀπηνήθη τὴν πίστιν της καὶ αἱ φλόγες εἰς τὰς ὁποίας ἐρρίφθη δὲν ἔκαυσαν τὸν πατριωτισμὸν ποὺ εἶχε γεννήσει εἰς τὴν Χώραν ἡ πρωτοφανὴς ψυχικὴ ὁρμὴ τῆς ἀγραμμάτου βοσκοπούλας, ἡ ὁποία ἀντὶ ὑπογραφῆς ἐχάρασσε ἕνα σταυρόν.

Ὅπως εἰς τὴν ἐποχήν της, ἔτσι καὶ σήμερον, πέντε αἰῶνας κατόπιν, ἡ Ἰωάννα εἶνε σύμβολον. Τὸ σύμβολον τῆς Πατρίδος. Δὲν ὑπερβάλλουν διόλου οἱ Γάλλοι ὅταν συμφωνοῦν μὲ τὸν Μισελὲ ὅτι ἡ ἰδέα τῆς Πατρίδος ἐγεννήθη εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς τῆς γυναικός.

Ἡ Γαλλία δὲν ὑπῆρχε κατ' οὐσίαν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἰωάννας. Ὁ νεαρὸς Κάρολος ὁ 7ος δὲν εἶχε στεφθῆ πανηγυρικῶς. Τὰ ἐδάφη, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκυριάρχει, πόλεις. Τὸ Παρίσι τὸ κατεῖχον οἱ Ἄγγλοι, καὶ ὁ νεαρὸς Ἐρρῖκος 6ος εἶχε ἀνακηρυχθῆ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ Ρουὲν ἦσαν Ἄγγλοι, ὅπως καὶ εἰς τὴν Κομπιένην. Ἐμπρὸς εἰς τὴν Ὀρλεάνην, οἱ Ἄγγλοι ἐξηνέχιζον ἕνα σκληρὸν ἀποκλεισμόν. Τότε ἀνεφάνη ἡ Ἰωάννα, ἡ ὁποία «ἀπὸ παιδὶ ἀγαποῦσε τὰ ἔργα τῶν στρατιωτῶν καὶ περιφρονοῦσε τὴν γυναικείαν ἀδράνειαν.» Ἄφησε τὸν πατέρα της καὶ τοὺς ἀδελφούς της ποὺ τὴν ἠπείλουν ὅτι θὰ τὴν ἔρριπταν στὸ πηγάδι ἐὰν τὴν ἔβλεπαν νὰ ὁμιλῇ σὲ στρατιῶτες, καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν αὐθέντην τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ Βωκουλέρ. Τοῦ εἶπε πὼς ὁ Θεὸς τῆς εἶχε μιλήσει, πὼς ἔβλεπε τὴν ἁγίαν Αἰκατερίνην καὶ τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ καὶ ὅτι τῆς ἀνέθεσαν τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐκδιώξεως τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος καὶ τῆς στέψεως τοῦ Καρόλου τοῦ 7ου εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν Ρημῶν.

Μία τρελλή, μία θρησκομανής, ἀπεφάνθη ὁ ἱππότης Μπωντρικούρ. Καὶ τὴν ἀπέπεμψεν. Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερα ἐπανῆλθε. Δὲν εἶνε σωστὸ νὰ μὲ διώχνῃς, τοῦ εἶπε, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς ὑποφέρει καὶ νικᾶται. Ἔπαθε σήμερα πάλιν μεγάλην συμφοράν.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη ἀποκάλυψις. Πραγματικῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ στρατεύματα τοῦ Καρόλου εἶχον ἀποδεκατισθῆ εἰς τὴν περίφημον μάχην ποὺ ἡ ἱστορία μὲ τὸ ὄνομα τῆς μάχης τῶν ρεγγῶν, διότι τὰ στρατεύματα ἀκολουθοῦντο ἀπὸ τὸ μεταγωγικὸν τῶν τροφίμων, τὰ ὁποῖα ἀπετελοῦντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ρέγγες. Ὅταν μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἔφθασεν ἡ ἐπίσημος εἴδησις τῆς ἥττης, ὁ Μπωντρικοὺρ ἐπίστευσε ὅτι ἡ βοσκοποῦλα ἦτο πράγματι θεόπεμπτος. Τῆς ἔδωσε λοιπὸν μερικοὺς συνοδοὺς καὶ τὴν ἔστειλε εἰς τὸν βασιλέα. Ὅταν εἰσήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου, ὁ Κάρολος εἶχε φορέσει ἁπλᾶ ἐνδύματα καὶ εἶχε κρυβῆ ἐν μέσῳ τῶν αὐλικῶν του. Ἄλλοι εἶχον προσλάβει ὕφος βασιλέως. Ἀλλὰ ἡ Ἰωάννα πῆγε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Κάρολον καὶ ἐγονάτισε ἐμπρός του. Τὸ θάρρος της, ἡ πειστικότης της, αἱ ἀπαντήσεις ποὺ ἐξέπλησσον, ἡ πεποίθησις μὲ τὴν ὁποίαν ὡμίλει, κατενίκησαν τὰς δυσχερείας καὶ τὰς ἀντιδράσεις καὶ τὰς ραδιουργίας τῶν αὐλικῶν. Ἡ Ἰωάννα ἐφόρεσε τὴν πανοπλίαν τῶν στρατιωτῶν, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων καὶ βοηθουμένη ἀπὸ τὸν περίφημον Ντυνουᾶ, τὸν μαχόμενον εἰς τὰ τείχη τῆς Ὀρλεάνης ἐναντίον τῶν Ἄγγλων, ἔσπειρε τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας.

—Ὁ Θεὸς μ' ἔστειλε νὰ διώξω τοὺς Ἄγγλους. Ἐμπρὸς κατ' ἐπάνω τους.

Καὶ οἱ στρατιῶται τὴν ἠκολούθουν. Πρώτη ἐκείνη ἐφωρμοῦσε. Καὶ σύμφωνα μὲ τὸν ὑπέροχον λόγον ποὺ τῆς θέτει ὁ Μπέρναρ Σὼ εἰς τὸ στόμα, δὲν «γύριζε νὰ ἰδῇ πίσω της ἐὰν τὴν ἀκολουθοῦν». Οἱ Ἄγγλοι ἡττήθησαν. Ὁ Κάρολος ὡδηγήθη εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐστέφθη Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας.

Καὶ ἡ Ἰωάννα ἠθέλησε νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν καλύβην τοῦ Ντομρεμύ, εἰς τὰ πρόβατά της, στοὺς δικούς της. Κανεὶς δὲν τὴν ἄφησε. Καὶ ποῖος ἠμποροῦσε νὰ ἐπιτρέψῃ παρομοίαν «ὑποχώρησιν» τῆς δόξης. Ὁ Κάρολος τὴν ἔκαμε εὐγενῆ, ὅπως καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειάν της. Καὶ ἡ Ἰωάννα ἐξηκολούθησε τὴν ἀρχιστρατηγίαν της.

Ἐπεχείρησε νὰ κυριεύσῃ τὸ Παρίσι, καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Κομπιένην ἕνας στρατιώτης τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐτράβηξε ἀπὸ τὸν χιτῶνα, τὸν ὁποῖον εἶχε ρίψει ἐπάνω ἀπὸ τὴν πανοπλίαν καὶ τὴν ἐγκρέμισε ἀπὸ τὸ ἄλογο. Ἦταν αἰχμάλωτη. Τὸ μαρτύριον ἀρχίζει.

Παρεδόθη εἰς τὸν καπετάνιον, ὁ ὁποῖος τὴν ἔστειλε εἰς τὸν στρατηγόν του Ἰωάννην ντὲ Λινὺ τοῦ Λουξουμβούργου. Καὶ εἰς μίαν ἐποχὴν ποὺ οἱ πόλεμοι ἦσαν τὸ μοναδικὸν σπὸρ καὶ οἱ σκοποί των ἦσαν αἱ εἰσπράξεις φόρων καὶ ἡ ἐπιβολὴ λύτρων διὰ τοὺς καλοὺς αἰχμαλώτους, ὁ στρατηγὸς ντὲ Λινὺ ἐπώλησε τὴν αἰχμάλωτόν του, Ἰωάνναν ἀντὶ δέκα χιλιάδων λιρῶν δι' αὐτὸν καὶ συντάξεως 300 λιρῶν διὰ τὸν στρατιώτην ποὺ τὴν ᾐχμαλώτισε.

Οἱ ἱστορικοὶ ἀναφέρουν ὅτι ἡ τιμὴ αὐτὴ ἦτο ἀκριβώτερη ἀπὸ ἐκείνην ποὺ κατεβλήθη διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου ἀπὸ τὸν Ἐδουάρδον.

Ἡ Ἰωάννα ντ' Ἄρκ, ἡ Πουσέλ, ἡ Παρθένος μὲ τὰ ὁράματα καὶ τὴν ἀνδρικὴν πανοπλίαν, ἠγοράσθη ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους.

Ὁ Μπέντφορ, θεῖος τοῦ νεαροῦ Ἐρρίκου 6ου καὶ ἀντιβασιλεύς, διέταξε νὰ γίνουν ἑορταὶ εἰς τὸ Παρίσι καὶ νὰ ψαλλῇ δοξολογία ἐπὶ τῇ συλλήψει τῆς «Μαγίσσης». Ἡ Ἰωάννα συνελήφθη εἰς τὴν Κομπιένην, ἡ ὁποία ὑπήγετο εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Μπωβαί. Ὁ Γάλλος ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης Κωσσὸν ἀνέλαβε νὰ τὴν δικάσῃ ὡς αἱρετικήν. Καὶ οἱ Ἄγγλοι τὴν παρέδωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ᾧ ἡτοίμαζον τὴν πυράν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελαν νὰ ἀτιμάσουν τὸ Σύμβολον τοῦ Πατριωτισμοῦ, τὴν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἁγνοῦ Ἐθνικισμοῦ τῶν Γάλλων.

Ἡ δίκη διήρκεσε τρεῖς μῆνας. Τὰ αὐτόγραφα πρακτικὰ σώζονται καὶ σήμερον καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τόμον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ τραγικώτερον δοκουμέντον ἐναντίον τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης. Αἱ ἀπαντήσεις τῆς Ἰωάννας ἐκπλήσσουν καὶ σήμερον. Χωρὶς δικηγόρον, χωρὶς κανένα ὑπερασπιστήν, εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν δολιότητα τῶν δικαστῶν της.

Τὸ δικαστήριον τὴν κατεδίκασε εἰς ἰσόβια δεσμά, «νὰ τρώγῃ τὸν ἄρτον τῆς θλίψεως καὶ νὰ πίνῃ τὸ ὕδωρ τῆς ἀγωνίας». Καὶ ἤξευρε ἡ Ἰωάννα τί ἐσήμαιναν ὅλα αὐτά. Ἦδη εἰς τὴν φυλακήν της ἕνας κρίκος τεράστιος τὴν ἔσφιγγε εἰς τὴν μέσην νυχθημερόν. Προτιμοῦσε τὸν θάνατον. Τὰ ἴδια [illegible] θελαν καὶ οἱ Ἄγγλοι, ποὺ ἐπεδίωκαν νὰ ἀτιμάσουν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἰωάννας τὸν ἀφυπνισθέντα Ἐθνικισμὸν τῶν ἀντιπάλων των. Ἡ Ἐκκλησία κατηγορήθη ὅτι «κακῶς ἀπέδωσε τὴν ἐργασίαν τῆς ἀμοιβῆς της». Καὶ ἐζητήθη νέον πρόσχημα διὰ νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις. Εὑρέθη ἀμέσως. Ἡ Ἰωάννα ποὺ ὑπέγραφε σωρηδὸν τὰ ἔγγραφα ποὺ τῆς παρουσίαζον οἱ δολοπλόκοι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, εἶχε ὁρκισθῆ νὰ μὴ φορέσῃ πλέον «ἀτιμωτικὴν ἀνδρικὴν ἐνδυμασίαν». Ἕνα πρωῒ ἐσηκώθη καὶ δὲν βρῆκε τὰ φουστάνια της. Οἱ φύλακές της δὲν τῆς ἀπαντοῦσαν. Πλάϊ της ὑπῆρχον μόνον ἀνδρικὰ φορέματα. Καὶ ὅταν πεισθεῖσα ἀπὸ ἀνάγκην τὰ ἔρριψε ἐπὶ τοῦ σώματός της διὰ νὰ μὴ μείνῃ γυμνή, εἶδε νὰ εἰσέρχωνται διάφοροι ἀντιπρόσωποι τοῦ νόμου, οἱ ὁποῖοι ἐπιστοποίησαν ὅτι ἡ Ἰωάννα ἐξηκολούθει νὰ «ἀτιμάζῃ τὸ γυναικεῖον φῦλλον της» καὶ νὰ φέρῃ ἀνδρικὰ φορέματα, παραβαίνουσα τὸν ὅρκον της. Αὐτὸ ἤρκεσε διὰ νὰ δικασθῇ ἐκ νέου καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν λαϊκὴν δικαιοσύνην.

Ἡ πυρὰ ἐστήθη εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ Ρουέν, κατεχομένου ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. «Ἐστήθη ὑψηλὰ διὰ νὰ βλέπῃ ὁ λαός». Ἡ Ἰωάννα ἐζήτησε ἕνα σταυρόν. Ὄχι αὐτὸν ποὺ τῆς προέτασσε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας. Τὸν ἠσπάσθη καὶ αὐτόν, ἀφοῦ τῆς τὸν παρουσίαζε ἡ Ἐκκλησία ἐκείνη ποὺ τὴν κατεδίκαζε ὡς αἱρετικήν. Ἀλλὰ ἤθελε ἕνα ἰδικόν της σταυρόν. Ἕνας στρατιώτης ἔκοψε δύο ἀπὸ τὰ κλαδιὰ ποὺ θὰ τὴν ἔκαιον καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἔδεσε σταυρωτά, τῆς τὰ προσέφερε. Ἐκεῖ ἐπάνω ἔμειναν κολλημένα τὰ χείλη της ποὺ ἐψιθύριζον συνεχῶς: Ἰησοῦ! Ἰησοῦ! ἐν ᾧ ἀνέβαιναν οἱ φλόγες καὶ τὴν περιετύλιγαν.

Ἡ μνήμη τῆς Ἰωάννας ἀπεκατεστάθη τελείως, πέντε αἰῶνας μετὰ τὸ μαρτύριόν της (ἀκριβῶς πέντε αἰῶνες συμπληροῦνται τῷ 1931) ἀπὸ τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ποὺ τὴν εἶχε παραδώσει εἰς τοὺς δημίους. Οἱ δήμιοι, οἱ Ἄγγλοι, τιμοῦν τὴν μνήμην τῆς ἡρωΐδος παρθένου, ὡς Σύμβολον τοῦ Πατριωτισμοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ εἶχον ἀνάγκην τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Καὶ σήμερον, εἰς τὴν παρέλασιν τῶν Γάλλων ἐμπρὸς εἰς τὸ χρυσωμένον ἄγαλμα τῆς Ἡρωΐδος εἰς τὴν πλατεῖαν Ριβολί, ἡ Ἐκκλησία ἔψαλλε τοὺς ὕμνους τῆς Ἁγίας Ἰωάννας ντ' Ἄρκ καὶ οἱ Ἄγγλοι συμμετέσχον εἰς τὴν πομπὴν μαζὶ μὲ ὅλας τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ Ἰωάννα ὑψώνει ἐμπρὸς εἰς ὅλους τὴν χάλκινην σημαίαν της, σύμβολον τοῦ ἁγνοῦ ἐθνικισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐχρειάσθη πάντοτε ἁγνὰ θύματα διὰ τὴν γέννησίν του.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

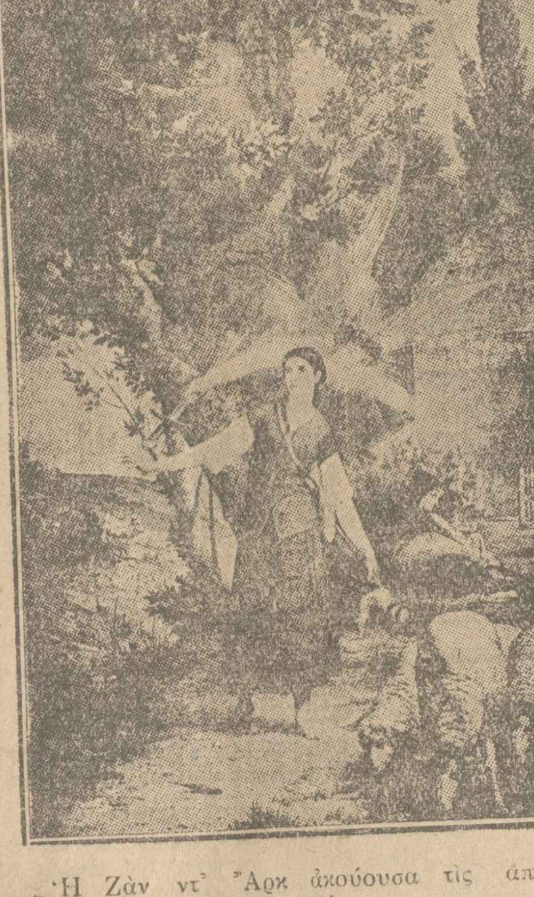

Ἡ Ζὰν ντ' Ἄρκ ἀκούουσα τὶς ἀπόκοσμες φωνὲς

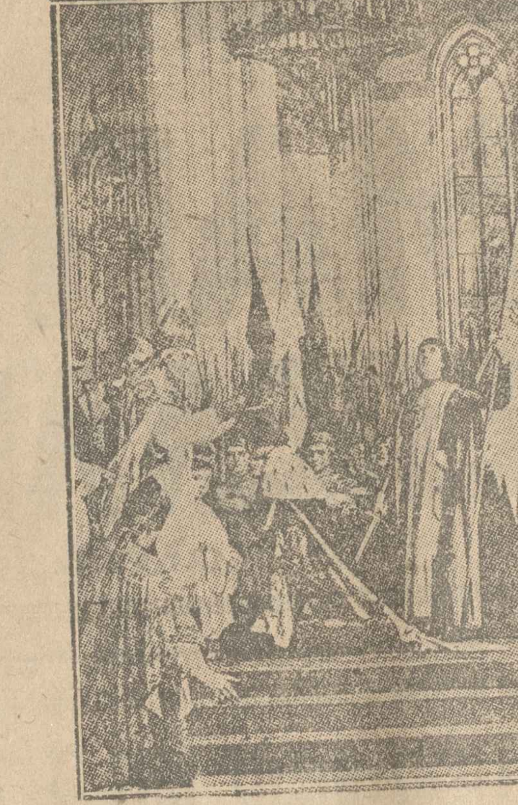

Ἡ Ζὰν ντ' Ἄρκ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Μητροπόλεως τῶν Ρημῶν

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΛΙΜΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐγένετο κατ' αὐτὰς καὶ πάλιν κάποιος θόρυβος εἰς τὸν Τύπον ἐξ ἀφορμῆς τῆς διαμαρτυρίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν διὰ τὰς ἐν τῷ Λιμένι τοῦ Πειραιῶς κλοπὰς ἐμπορευμάτων καὶ τὴν συναλλαγὴν τῶν Λιμενεργατῶν, ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, κομιστῶν καὶ ἐκφορτωτῶν, διὰ τὰς θέσεις των. Καὶ ὁ θόρυβος αὐτὸς θὰ κοπάσῃ, ὡς ἐκόπασαν πάντες οἱ προηγηθέντες αὐτοῦ θόρυβοι, μέχρις οὗ νέος θόρυβος ταράξῃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ λιμενικοῦ τέλματος τοῦ Πειραιῶς προσωρινῶς καὶ πάλιν ἕνα πνιγῇ καὶ ἐκεῖνος ὡς οἱ λοιποί. Καὶ μόνον ἡ Κυβέρνησις ἢ Ἑλληνική, ἡ δοῦσα καὶ ἐπίσημον ἐξ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπόσχεσιν διορθώσεως τῶν λιμενικῶν πραγμάτων τοῦ Πειραιῶς, ἣν δὲν ἐτήρησε, καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, δὲν θὰ θορυβηθῶσι τὸ παράπαν ἀπὸ τοὺς θορύβους αὐτούς.

Τὸ Ἐπιμελητήριον τὸ Ἐμποροβιομηχανικὸν τοῦ Πειραιῶς παρῃτήθη σύσσωμον πρὸ ἑξαμήνου διὰ τὸ λιμενικὸν αἶσχος. Καὶ οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἐπλήρωσαν ὑποσχέσεων τοὺς ἐμποροβιομηχάνους ἀμφοτέρων τῶν πόλεων καὶ δὲν ἐξεπλήρωσαν οὐδεμίαν. Καὶ ἡ κοινωνία, ἀκούουσα κλοπὰς ἐμπορευμάτων, θὰ καταφέρεται βέβαια, ἐν τῇ συνειδήσει της, κατὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους, τοῦ κ. Λιμενάρχου ἢ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων. Εἰς οὐδὲν πταίουσιν ἐκεῖνοι: πράττουσι τὸ καθῆκόν των μὲ ἀφοσίωσιν ἀξίαν ἐπαίνων. Τὸ Κράτος ὅμως τὸ νομοθετικὸν ποτὲ δὲν ἐσκέφθη σοβαρῶς νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν τῆς λιμενικῆς ἀναρχίας. Ἐνετείλατο τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ 1915 διὰ τοὺς κομιστὰς καὶ δὲν ἔδωκε κἂν τὰ μέσα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ.

Τώρα διέταξεν, ἐγράφη τοῦτο, ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ ἀναμένει ἐκθέσεις. Ἀλλὰ ποίας ἐκθέσεις; Γνωρίζει τόσον καλὰ τὴν κατάστασιν ὥστε αἱ νέαι ἐκθέσεις νὰ περιττεύουν τελείως. Καὶ συνεχίζεται ἡ ἀναβολὴ καὶ ἡ ὀλεθρία σύγκρουσις χιλίων ἐξουσιῶν ἐν τῷ Λιμένι, συντηρουμένη, ἄγεται τις νὰ τὸ πιστεύσῃ, ἐπίτηδες, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἐξουσία. Ἐζητήσαμεν τὴν ἑνιαίαν διοίκησιν τοῦ Λιμένος, ὑπὸ Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν ὡς ὁ τῆς Γενούης. Οὐδὲν ἐγένετο. Καὶ οἱ θόρυβοι παρέρχονται καὶ ὁ Λιμὴν φθίνει. Καὶ τὰ τεχνικά του ἔργα γίνονται μόνον δι' ἀνάπαυσιν συνειδήσεως ἐφόσον διώκεται διὰ τοῦ ἐργατικοῦ κνούτου προτροπάδην τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὸ φέουδον αὐτὸ τῶν συνεργατικῶν ὅπερ λέγεται Λιμὴν Πειραιῶς. Καὶ δὲν συνερχόμεθα καὶ αἰτιώμεθα τοὺς μὴ ἐνόχους καὶ διατάσσομεν ἐκθέσεις ἰδεῶν, ὡς εἰς τὰ δημοτικὰ [illegible] ποίαν ὑπεύθυνον ἑνιαίαν χεῖρα τὸν λιμένα αὐτὸν τὸν ὁποῖον καταστρέφει τὸ Κράτος ἀντὶ νὰ τὸν προστατεύσῃ. Καὶ ἀποροῦμεν διατί δὲν λαμβάνονται μέτρα, χωρὶς νὰ δέχωμεν καλὰ εἰς τὸν νοῦν μας ὅ,τι μυριάκις μέχρι σήμερον ἐβροντοφωνήθη εἰς κωφεύοντα ὦτα παρὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ δὴ τοῦ Πειραϊκοῦ. Μήπως δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς εἰς τὴν κλασσικήν μας πατρίδα ἐκτὸς τῆς βίας ἵνα ἐπιβάλλωνται τὰ δίκαια τῶν τάξεων; Καὶ ἐπειδὴ ἡ νομοταγεστέρα τάξις, ἡ Ἐμποροβιομηχανική, δὲν γνωρίζει τί ἐστὶ βία, πρέπει ὁ Λιμὴν νὰ καταστραφῇ; Ἀφίνομεν τὸν ἀναγνώστην νὰ τὸ κρίνῃ.

Ι. Ε. ΤΕΡΖΑΚΗΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ„
ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ὁ Λεροῦ ὁ πλούσιος βιομήχανος στάθηκε πάντα ζηλότυπος. Σὰν πολλοὶ ἄντρες, ἦταν κι' αὐτὸς πὸ ζηλότυπος, παρὰ ἐρωτευμένος. Ὁ ἔρωτάς του ἐκδηλωνόταν πάντα μὲ τὴ μορφὴ τῆς ζήλειας. Ἡ γυναῖκα ποὺ πῆρε ἦταν ὡραία... ὡραία, μὰ τρομερὰ ἀτίθασση καὶ αὐταρχική... Ἡ ζήλεια τοῦ ἀντρός της τὴν ἐξώργιζε. Τὸ ἐρευνητικὸ μάτι, ἡ δυσπιστία ποὺ ζωγραφιζόταν στὴ μορφή του ὅταν τοῦ διηγόταν κάτι ποὺ τῆς συνέβηκε, ἢ ὅταν τοῦ ἔλεγε πὼς πέρασε τὴν ἡμέρα της, γιόμιζε τὴν καρδιά της μὲ θυμὸ καὶ ἐξέγερση. Θάτανε ἱκανὴ νὰ πάρῃ φίλο μόνο γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Πρᾶμμα ποὺ ἔκαμε ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια διαρκοῦς ἀγανάκτησης. Ὁ φίλος ποὺ διάλεξε ἦταν ἕνας νέος, ποὺ εἶχαν μεγαλώσει μαζί, καὶ ποὺ ἄλλοτε τὴν εἶχε ἀγαπήσει, καὶ ποὺ μόλις τὴν εἶδε νὰ τὸν προσέχῃ ξανὰ ἄναψε ὅλο τὸ παληὸ πάθος ποὺ ἔνοιωθε γι' αὐτήν... Ὁ Λεροῦ φυσικὰ ζήλεψε ὅταν ἕνα βράδυ ἡ γυναῖκα του καθὼς ἔτρωγαν, τοῦ εἶπε:

—Ξέρεις, συνάντησα τὸν Ἀνδρέα Μπαρτοῦ, τὸν παιδικό μου φίλο... εὐχαριστήθηκα πολύ... θυμηθήκαμε τὴν παιδική μας ἡλικία

...Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ Λεροῦ ἔγινε σκοτεινός, ἐσκυθρώπασε καὶ πὰ δὲν τὸν ἐγκατέλειψαν ἡ ὑποψίες του... Ἔκανε σκηνὲς διαρκῶς καὶ κάποτε στὴν παραφορά του τὴν χτυποῦσε κιόλας. Ἀλλὰ ἀκριβῶς τώρα ἡ Σεσὶλ δὲν ἐπαναστατοῦσε. Δεχόταν τὴ ζήλειο του μὲ ἀδιαφορία καὶ μάλιστα μὲ συγκατάβαση. Μήπως δὲν εἶχε δίκηο; Μήπως δὲν τὸν ἀπατοῦσε;... Δὲν ἦταν ἡ ἐρωμένη τοῦ Μπαρτοῦ;...

Πάντως ὁ Λεροῦ, ἂν καὶ εἶχε θανάσιμες ὑποψίες, δὲν εἶχε ποτὲ οὔτε τὴν πὸ παραμικρὴ ἀπόδειξη.. Κι' αὐτὸ βάσταξε χρόνια. Τίποτα δὲν πρόδωσε ποτὲ τὸν ἔρωτα τῶν δυὸ ἀγαπημένων. Ἔζησαν ἑνωμένοι, ἀμεριμνώντας γιὰ τὴν καταστροφὴ ποὺ τοὺς ἀπειλοῦσε νὰ φτάσῃ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή... Καὶ νὰ ποὺ μιὰ μέρα ἡ Σεσὶλ καθὼς γυρνοῦσε στὸ σπίτι της ἀπὸ τὰ ραντεβοῦ της μὲ τὸν Ἀνδρέα, σ' ἕνα γύρισμα τοῦ δρόμου τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἦταν μέσα ἔπεσε πάνω σ' ἕνα κάρο καὶ ἡ Σεσὶλ σκοτώθηκε. Τὴν ἔφεραν στὸ σπίτι της, ὅπου ὁ ἄντρας της μόλις πέρασε ἡ πρώτη φοβερὴ στιγμὴ τῆς ἔξαφνης συμφορᾶς, ἔνοιωσε κάτι σὰν ἀλάφρωση. Δὲ θἄχε πιὰ αὐτὸ τὸ ἄπαυτο μαρτύριο τῆς ζήλειας νὰ τὸν παιδεύῃ. Κι' ὄχι μόνο αὐτό, παρὰ καὶ πίστευε τώρα πὼς ἡ Σεσὶλ τοῦ εἶχε σταθῆ πάντα πιστή, καὶ ὅτι ἂν ἀπεναντίας τὸν ἀπατοῦσε, θὰ τὸ εἶχε μάθει... Ἡ νεκρὴ ἦταν στὸ δωμάτιό της μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ τῆς ἔκαναν τὴν τελευταία της τουαλέττα, ἐν ᾧ ὁ Λεροῦ βρισκόταν παραδομένος σ' ἕνα παράδοξο αἴσθημα... εὐτυχίας... Ἡ Σεσὶλ δὲν τὸν εἶχε ἀπατήσει... ἡ Σεσὶλ πέθανε καὶ μαζί της ὅλο τὸ μαρτύριο ποὺ τὸν εἶχε παιδέψει ἐπὶ χρόνια ὁλάκαιρα... Ἔξαφνα κάποια γυναῖκα μπῆκε στὸ δωμάτιο ποὺ βρισκόταν ὁ Λεροῦ καὶ τοῦ ἔδωσε τὴ σακκίτσα τῆς γυναίκας του.

Τὴν πῆρε καὶ μηχανικὰ τὴν ἄνοιξε... Δὲν εἶχε τίποτα ἄλλο μέσα ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μικροπράμματα τῆς γυναικείας κοκκεταρίας... ἕνα καθρεφτάκι, ἕνα κουτὶ πούντρα, ἕνα κραγιόνγιὰ τὰ χείλη κ' ἕνα μαντηλάκι... Τὸ μαντηλάκι καθὼς τὸ πῆρε σκόρπισε μιὰ μυρωδιά... ποὺ δὲν τοῦ θύμιζε κανένα ἀπὸ τ' ἀρώματα τῆς Σεσίλ... Καὶ δὲν ἦταν μόνο τὸ ἄρωμα τοῦ μαντηλιοῦ.... ἦταν καὶ κάτι ἄλλο. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κρυφὲς θηκίτσες τῆς σακκίτσας ὁ Λεροῦ ἀνακάλυψε ἕνα νικέλινο κλειδάκι...

—Ὁ Μπαρτοῦ!... σκέφθηκε ὁ Λεροῦ... Καὶ διὰ μιᾶς ἡ ὑποψίες του, ἡ ζήλεια του καὶ τὸ μαρτύριό του ζωντάνεψαν μὲ λύσσα καὶ τὸν κατεσπάραξαν... Ὁ Μπαρτοῦ... βέβαια ...ἀλλὰ πῶς θὰ τὸ ἐξακριβώσῃ πιὰ αὐτό;... Πῶς; Ἀλλὰ Ἀμέσως πλησίασε στὸ τηλέφωνο καὶ πῆρε τὸ ἀκουστικό... Ὁ Ἀνδρέας ἦταν στὸ γραφεῖό του... δὲν εἶχε μάθει τίποτα, εὐτυχῶς... ἑπομένως ὁ Λεροῦ τὸν εἶχε στὰ χέρια του...

—Ἔλα ἀμέσως, τοῦ εἶπε... ἔχω νὰ σοῦ ἀναγγείλω κάτι τὸ σοβαρώτατο...

Πῶς ἔπρεπε ὅμως νὰ τοῦ τὸ ἀναγγείλῃ γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸ ποὺ ἡ Σεσὶλ πάρ' ὀλίγο νὰ πάρῃ μαζί της;... Καὶ ὁ Λεροῦ πηγαίνει πάνω-κάτω... ἀνήσυχος... νευρικός... σὲ μιὰ κατάσταση ταραχῆς παθολογικῆς... τρέμοντας ὅλος... Θὰ τοῦ πῇ μόλις τὸν δῇ: «Ἡ Σεσὶλ σκοτώθηκε... εἶνε ἐκεῖ μέσα νεκρή»... ὁ Ἀνδρέας θὰ βγάλῃ φωνή... θὰ κλονιστῇ... καὶ ὁ Λεροῦ θὰ εἶνε βέβαιος πιά... Ἀλλὰ μήπως συμβῇ καὶ διαφορετικά; συλλογιέται... κι' ἕνα διαβάτη ἂν φωνάξω ἀπὸ τὸ δρόμο καὶ τοῦ ἀναγγείλω πὼς κάποιος ποὺ σκότωσε τὸ αὐτοκίνητο κοίτεται ἐκεῖ μέσα, θὰ ταραχτῇ... καὶ ἴσως λυποθυμίσει... Ἄρα... πρέπει νὰ βρῇ ἄλλον τρόπο... Νὰ τὸν βάλῃ ἀπότομα στὸ νεκρικὸ δωμάτιο... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος δὲ θ' ἀποδείξῃ τίποτα... εἶνε δυνατὸν νὰ δῇς ἕνα φίλτατό σου πρόσωπο νεκρὸ αἰφνιδίως καὶ νὰ μείνῃς ἀτάραχος;...

Βήματα ἀκούστηκαν στὸ διάδρομο... Ὁ Λεροῦ ὀρθώνοντας τὸ ἀνάστημά του καὶ παίρνοντας βαθειὰ ἀνάσα περίμενε...

Τρεῖς χτύποι ἀκούστηκαν:

Ὁ Μπαρτοῦ φάνηκε στὴν πόρτα... καὶ πρὶν προφτάσῃ νὰ πῇ λέξη ὁ Λεροῦ κυττάζοντάς τον κατάματα μὲ μάτι γιομάτο ἀγωνία, πρόφερε σιγά:

Ἡ Σεσὶλ πέθανε...

Ὁ Μπαρτοῦ δὲν ἔκαμε κανένα προδοτικὸ κίνημα κατάπληξης ἢ θλίψης· εἶπε μόνο:

—Αὐτὸ εἶνε τρομερό... πότε συνέβηκε ὁ θάνατός της;... τί τὸν προκάλεσε;

—Ἐπιστρέφοντας μὲ τὸ αὐτοκίνητο πρὸ τριῶν ὡρῶν, σκοτώθηκε...

—Τί τρομερό!... ψιθύρισε ξανὰ ὁ Μπαρτοῦ... τὴν καημένη τὴ Σεσίλ...

Μιλοῦσε μὲ τὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν... σχεδὸν μὲ ἀπάθεια.

Ὁ Λεροῦ ταράχτηκε... «Τὸ εἶχε μάθει», συλλογίστηκε... «Δὲν τὸ πληροφορεῖται γιὰ πρώτη φορά!» Ὡστόσο ἐπέμεινε:

—Θέλεις νὰ τὴν δῇς;

—Γιατί ὄχι; εἶπε ὁ νέος...

Ἀνέβηκαν στὸ δωμάτιο τῆς πεθαμένης.... Ἡ Σεσὶλ ἀναπαυόταν στὸ μεγάλο της κρεββάτι... πάνω στὰ χείλη της ποὺ ἀρχινοῦσαν νὰ μπλαβίζουν, κάποιο χαμόγελο εἰρωνικὸ πλανιόταν... Ὁ Μπαρτοῦ μὲ τὸ καπέλλο στὸ χέρι στάθηκε καὶ τὴν κύτταξε... οὔτε ἕνας μῦς τοῦ προσώπου του δὲ σάλεψε...

Καὶ τότε ὁ Λεροῦ κυριευμένος ἀπὸ μιὰ ἀσυγκράτητη λύσσα ποὺ ἔκανε τὸ πρόσωπό του νὰ συσπαστῇ, μὲ τὰ χείλη ἄσπρα καὶ τὰ δόντια του νὰ τρίζουν, ὥρμησε στὸν Μπαρτοῦ καὶ ἁρπάζοντάς τον ἀπὸ τοὺς ὤμους, τὸν ρώτησε μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα, τρελλά:

—Ποιὸς σοῦ τὤπε; Ποῦ τὸ ἔμαθες;... δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὸ μαθαίνῃς γιὰ πρώτη φορά!... Κι' ὅμως ἐγὼ ἤθελα νὰ σοῦ τὸ ἀναγγείλω πρῶτος!...

...Τώρα... ἔτσι ποὺ γίνηκε δὲ θὰ μάθω τίποτα...

...Ὁ Ἀνδρέας, χωρὶς τὴν παραμικρὴ συγκίνηση νὰ φανῇ στὴν ὄψι του, στεκόταν ἀπαθής, ἐνῷ τὸ εἰρωνικὸ χαμόγελο στὰ χείλη τῆς πεθαμένης διεγράφετο, λές, ὅλο καὶ ἐντονώτερα...

—Ποιὸς σοῦ τὤπε; ξαναρώτησε ὁ Λεροῦ μὲ λύσσα, ἀφρίζοντας...

—Μὰ ὅλη ἡ γειτονιὰ μιλεῖ γι' αὐτό, εἶπε ὁ Μπαρτοῦ μὲ φυσικὸ κι' ἀδιαπέραστο τόνο...

Τὴν ἐπαύριο ὁ Λεροῦ κλεινόταν σὲ μιὰ νευρολογικὴ κλινική, ἐν ᾧ ὁ Ἀνδρέας, γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν ἀφόρητο πόνο ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ θάνατος τῆς Σεσίλ, φύτευε μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι του...

G. CAZOU

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ
Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΑΛΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐκ τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ κ. Ἀλ. Παπαναστασίου ἐνώπιον τῆς Ἀνακριτικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα:

Ἐρώτησις.—Ὅταν ἀντελήφθητε ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος παρεβίαζε τὸ ψήφισμα τῆς 30ῆς Ἰουνίου, δὲν ἠναντιώθητε σεῖς καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἐν γένει;

Ἀπόκρισις.—Εἰς τὰς πρώτας πράξεις καὶ δηλώσεις τοῦ κ. Παγκάλου, διὰ τῶν ὁποίων διεφαίνετο πρόθεσις μὴ τηρήσεως τῶν συμπεφωνημένων, ἀντεδράσαμεν κατ' ἀρχὰς δι' ἠπίας, ἔπειτα δὲ δι' αὐστηροτέρας ἀρθρογραφίας εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον «Δημοκρατία» τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ διὰ προσπαθείας, ὅπως πεισθοῦν οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὑπουργοὶ νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τῶν τάσεων τοῦ κ. Παγκάλου. Ἀλλ' οὗτος ἐφέρετο ἀκατάσχετος εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν. Περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου ἐπαύθη αὐθαιρέτως ὅλως ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» καὶ κατεδιώχθησαν οἱ διευθυνταὶ αὐτοῦ. Τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐκαυτηρίασα διὰ δριμυτάτης ἀρθρογραφίας καὶ ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλήθην ὡς μάρτυς καὶ ὅπου ἐστιγμάτισα προσηκόντως τὴν αὐθαίρετον συμπεριφορὰν τῆς Κυβερνήσεως. Ἔκτοτε διεκόπη πᾶσα μετὰ τῆς κυβερνήσεως σχέσις τοῦ κόμματος ἡμῶν. Ἐσυνέχισα αὐστηρὰ κριτικὴ τῶν πράξεων τῆς κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη δὲν ἦτο ἐπαρκὴς πρὸς περιορισμὸν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐν ἀνάγκῃ πρὸς ἀνατροπὴν αὐτῆς, ἐκάλεσα μερικοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν, ἐν οἷς τὸν ἐκπροσωπήσαντα τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον κατὰ τὰς συνεννοήσεις τὰς διεξαχθείσας, ὡς ἀνέφερα, ὅταν κατέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ κ. Πάγκαλος, συνταγματάρχην κ. Μαμούρην, παρέστησα εἰς αὐτὸν τὸ ἔκθεσμον τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Παγκάλου, τὴν ἀθέτησιν τῶν συμπεφωνημένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ὁ τόπος ἐν ᾗ περιπτώσει κατώρθωνε νὰ συγκεντρώσῃ κατὰ τρόπον ἀνεξέλεγκτον τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας του ὁ κ. Πάγκαλος, ὡς σαφῶς πλέον ἐφαίνετο ὅτι ἐπεδίωκεν. Ἰδίως συνέστησα εἰς αὐτοὺς νὰ ἐναντιωθοῦν κατὰ πάσης προσπαθείας ἐκβιασμοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δι' ὡρισμένας πράξεις ἢ πρὸς ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς θέσεώς του. Μὲ διεβεβαίωσαν οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοί, ὅτι οὐδένα κίνδυνον διέτρεχεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, διότι ὁ στρατὸς δὲν θὰ ἠνείχετο οἱονδήποτε ἐκβιασμὸν αὐτοῦ, θὰ καθίστων δὲ περὶ τούτου ἐνήμερον τὸν κ. Κουντουριώτην καὶ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἐργασθοῦν διὰ παντὸς τρόπου ὅπως ἀναγκάσωσι τὸν κ. Πάγκαλον νὰ τηρήσῃ τὰ συμπεφωνημένα. Πράγματι ἔκτοτε ἤρχισεν εἰς τὸν στρατὸν συστηματικὴ ἐργασία ἀποβλέπουσα εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κ. Παγκάλου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομιμότητος καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ. Ἡ ἐνέργεια ὅμως αὕτη δὲν ἀπέβη ἐγκαίρως ἀποτελεσματικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου κατώρθωσεν ὁ κ. Πάγκαλος νὰ προβῇ περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου εἰς τὰ πραξικοπήματα τῆς δημοσιεύσεως, τροποποιημένου τοῦ Συντάγματος, καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως ἄνευ προκηρύξεως ἐκλογῶν. Εὑρισκόμενος τότε εἰς Ὑπάτην, ἔσπευσα νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀθήνας καὶ διὰ προκηρύξεων τοῦ κόμματος, διὰ ἀτομικῶν δηλώσεων καὶ ἀρθρογραφίας κατηγγείλαμεν πρεπόντως εἰς τὸν λαὸν τὰ κυβερνητικὰ πραξικοπήματα καὶ ἐπετέθημεν δριμύτατα κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου, ὁ ὁποῖος ἐπειράθη νὰ μὲ καταδιώξῃ ποινικῶς καὶ μὲ ἐκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, καθὼς καὶ τοὺς διευθυντὰς τῆς «Δημοκρατίας», ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ καὶ μέχρι δίκης, διότι ἡ κοινὴ γνώμη εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐξεγείρεται ἐναντίον τῆς δικτατορικῆς πλέον Κυβερνήσεως. Ἐν τούτοις ἡ ἀνατροπὴ αὐτῆς δὲν ἦτο δυνατὴ ἄνευ συμπράξεως καὶ τοῦ στρατοῦ. Συνεννοήθην μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ὅπως ἐργασθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, συνεφωνήσαμεν εἰς τήν, μετὰ τὴν ἐπιτυγχανομένην ἀνατροπὴν τοῦ Παγκάλου, ἐγκατάστασιν ἀμερολήπτου κυβερνήσεως, καὶ ὁ μὲν κ. Καφαντάρης παρέμεινεν εἰς Ἀθήνας, ἐγὼ δὲ ἀνεχώρησα διὰ Μακεδονίαν, ὅπως ἐργασθῶ πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ παρακίνησω εἰς ἐξέγερσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Πράγματι δὲ ἤθελεν ἀμέσως ἐπιτευχθῇ ἀνατροπὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν δὲν ἐλάμβανε χώραν τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου τὸ Βουλγαρικὸν ἐπεισόδιον, ἀφοῦ ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ κυριώτεροι ὑποστηρικταὶ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ κ. Παγκάλου ἦσαν σύμφωνοι ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ἀνατροπὴ τῆς Κυβερνήσεως. Μόλις ἐξερράγη τὸ ἐπεισόδιον, ἀντιληφθεὶς ἀμέσως τοὺς κινδύνους ἐκ τοῦ κακοῦ χειρισμοῦ αὐτοῦ, ἔσπευσα νὰ συστήσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Ζαφειρίου καὶ διὰ δημοσίων ἀνακοινώσεων, περιορισμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως, ἀφοῦ ἡ Βουλγαρία ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος στρατιώτας καὶ εἶχε πράγματι ἀποσύρῃ αὐτοὺς καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν δικαίαν ἱκανοποίησιν τῆς Ἑλλάδος, ἐν τέλει δὲ καὶ ἀπετάθη καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤκουσε καμμίαν σύστασιν, μὴ τηρήσασα δὲ τὰς ἐκ τοῦ συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑποχρεώσεις καὶ ἐπεκτείνασα πέραν τοῦ δέοντος τὴν ἑλληνικὴν προέλασιν, διὰ λόγους, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου, καθαρῶς δημαγωγικούς, προὐκάλεσε τὰς γνωστὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ζημίας εἰς τὴν χώραν. Μετὰ τὴν κακὴν τροπὴν τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει τὸ βουλγαρικὸν ἐπεισόδιον, ἐθεώρησα ἀπαραίτητον νὰ περιοδεύσω εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ. Πράγματι κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου μετέβην εἰς Σέρρας, Ἀλεξανδρούπολιν, Κομοτινήν, Ξάνθην, Καβάλλαν καὶ Δράμαν, ὅπου εἰς πολυπληθεῖς συγκεντρώσεις, τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησαν ἑνιαχοῦ καὶ διαδηλώσεις εἰς τοὺς δρόμους, ὡμίλησα εἰς τὸν λαόν, ἐξέθεσα τὴν οἰκτρότητα τῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῆς Παγκαλικῆς Δικτατορίας καὶ τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἐκτεθειμένος ὁ τόπος ἐξ αὐτῆς καὶ ἐπροκάλεσα ζωηροτάτας λαϊκὰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του. Κατὰ τὴν περιοδείαν αὐτὴν μὲ συνώδευον τηλεγραφικαὶ διαταγαὶ τοῦ κ. Παγκάλου πρὸς τὰς ἀρχάς, ὅπως ἐνεργήσουν τὴν σύλληψίν μου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον ἐκθέσῃ εἰς δημοσίαν ἐπίκρισιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ διαταγαὶ αὗται οὐδαμοῦ ἐξετελέσθησαν, παρὰ τὰς δριμυτάτας ἐπιθέσεις μου κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι καὶ εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸν λαὸν ἐξεδηλοῦτο ζωηρὰ ἐξέγερσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Παρομοία πολυπληθὴς συγκέντρωσις ἐπρόκειτο νὰ ὀργανωθῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἡ ὁποία ὅμως ἐματαιώθη λόγῳ τοῦ ἀπατηλοῦ σχεδίου περὶ Γερουσίας καὶ τῶν δι' αὐτὸ συσκέψεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐκλήθην καὶ ἐγὼ νὰ παραστῶ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἔγινε τὴν 23ην Νοεμβρίου. Μόλις ἐπέστρεψα ἐκ Θεσσαλονίκης χάριν αὐτῶν τῶν συσκέψεων, συνεννοήθην μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως καὶ ἐζητήσαμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἐκλογῶν ὄχι Γερουσίας, ἀλλὰ Βουλῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκαταστήσουν πολιτικὴν ὁμαλότητα, ἀλλ' ὁ κ. Πάγκαλος ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἐκλογὴν Γερουσίας καί, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ συμπήξῃ ἰδίους συνδυασμούς, ὡς προσεπάθησεν, οὔτε νὰ ὠθήσῃ διὰ τῶν διαφόρων περιοριστικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔθεσε, τὰ κόμματα εἰς ἀποχὴν καὶ ἐπείσθη ὅτι καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας θὰ ἀπετέλουν ἀποδοκιμασίαν σαφῆ ἐναντίον αὐτοῦ, διότι ἡμεῖς ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὰ ἄλλα κόμματα τῆς δημοκρατικῆς τότε παρατάξεως, μετὰ τῶν ὁποίων εἴχομεν συμφωνήσει νὰ συμπράξωμεν ἐκλογικῶς εἰς τὰς μεγαλυτέρας ἐκλογικὰς περιφερείας, ὅπως εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, εἴχομεν δηλώσει δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, ὅτι ἀπεδίδομεν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν Γερουσιαστῶν καὶ ὅτι τὴν ἐπιτυχίαν τῶν φίλων μας ἠθέλομεν θεωρήσει ὡς ἀποδοκιμασίαν τοῦ κ. Παγκάλου ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἀξίωσιν αὐτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν πλήρους πολιτικῆς ὁμαλότητος, ἐματαίωσε τὰς ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου καὶ τυπικῶς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας, ἡ ὁποία οὐσιαστικῶς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς 29ης Σεπτεμβρίου, ὁπότε διελύθη ἡ Βουλὴ ἄνευ προκηρύξεως ἐκλογῶν. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀπέμεινεν εἰς ἡμᾶς παρὰ νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐργασίαν μας πρὸς βιαίαν ἀνατροπήν του. Τὴν 12ην Φεβρουαρίου ὠργάνωσεν ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις πολυπληθῆ συγκέντρωσιν εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐπετέθην δριμύτατα κατὰ τοῦ Παγκαλικοῦ καθεστῶτος, ἐπηκολούθησε ἡ παῦσις τῆς «Δημοκρατίας» καὶ ἡ ἐξορία τῶν κ. κ. Καφαντάρη, Κονδύλη καὶ ἐμοῦ, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ πολιτῶν εἰς Σαντορίνην. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐξορίαν μας δὲν ἐπαύσαμεν ἐνεργοῦντες πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Πάγκαλος, ἀφοῦ ἐπροκάλεσε διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Κουντουριώτη, ἐσκηνοθέτησε τὴν κωμῳδίαν τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς καὶ ἐχειροτόνησεν ἑαυτὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ὁ τυπικὸς οὗτος προβιβασμὸς τοῦ κ. Παγκάλου εἶχε δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ ἐξορίᾳ εὑρισκομένους ἓν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, ὅτι μᾶς ἄφησε νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Ἀθήνας, ἀπ' ὅπου, φυσικά, ἐσυνεχίσαμεν ἐν συνεργασίᾳ πλέον καὶ μετὰ τῶν ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων τὴν ἐργασίαν μας πρὸς κατάλυσιν τῆς δικτατορίας. Ἐπηκολούθησε δευτέρα καταδίωξις, ἐξορία τῶν κ. κ. Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου καὶ ἄλλων τινῶν εἰς Νάξον, ὅπου ἐγὼ δὲν μετέβην ἔγκλεισθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ ἐμποδίσας τὴν εἰς αὐτὴν εἴσοδον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν σύλληψίν μου. Μετὰ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως Εὐταξία, ἡ ὁποία οὐδόλως μετέβαλε τὴν κατάστασιν, αἱ ἐνέργειαί μας ἐνετάθησαν, διότι ἐπέκειτο ἡ ὑπογραφὴ καὶ ἡ κύρωσις τῶν μετὰ τῆς Σερβίας Παγκαλικῶν συμφωνιῶν, τὰς ὁποίας ἐθεωροῦμεν εἰς ἄκρον ἐπιζημίους καὶ ἐπικινδύνους διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τοῦτο διεμαρτυρήθημεν ἐντόνως δι' αὐτὰς καὶ ἐκάμαμεν ὅ,τι τὸ δυνατὸν ὅπως τὰς ἀποτρέψωμεν. Εὐτυχῶς ἡ κύρωσις αὐτῶν ἀπετράπη τὴν τελευταίαν στιγμὴν χάρις εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Παγκάλου, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ὁ κ. Κονδύλης τῇ συνδρομῇ Παγκαλικῶν στρατιωτικῶν παραγόντων ἐκ τῶν κυριωτέρων, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολῖται καὶ στρατιωτικοὶ εὑρισκόμεθα ἐγκάθειρκτοι εἰς ἓν πλοῖον εἰς τὸν Ναύσταθμον.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΛΙΑΝΙΚΩΣ ✱ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ
Ν Μ Υ
ΜΠΑΡΔ
Ν. ΜΠΑΡΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 73.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ

Ἐξεθέσαμεν ἤδη ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» τὰ ἐκ τῶν σεισμικῶν δονήσεων καὶ τοῦ σεισμογενοῦς κύματος θλιβερὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ παράλια καὶ τὰς ἐπὶ χθαμαλοῦ ἐδάφους κτισθείσας πόλεις, ὑφ' ἃς ἐμφωλεύει ἡ σεισμογόνος ἑστία τῶν σεισμῶν ἡ ἀπεργαζομένη τὴν διατάραξιν τῆς ἰσορροπίας οὐ μόνον τῆς στερεᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς θαλάσσης, ὡς ἐν τῷ Κορινθιακῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ κόλπῳ, ἡ δὲ ἱστορία τῶν σεισμῶν διδάσκει ἡμᾶς ὅτι αἱ μὲν ὑπὸ πτώσεως κατεστράφησαν, αἱ δὲ ὑπὸ κύματος ἠφανίσθησαν· ἀμφότερα ταῦτα δυνάμεθα νὰ τὰ ὑπερνικήσωμεν· διὰ τῆς τέχνης τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑλικῶν, ἅτινα εὐτυχῶς παρέχει ἡμῖν ἡ χώρα. Ἡ κατασκευὴ ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων εἶνε ἔργον ἀποκλειστικῶς τοῦ μηχανικοῦ, ἀποσκοποῦντος εἰς τρία τινὰ διὰ πᾶν οἰκοδόμημα, ἤτοι εἰς τὴν διάρκειαν, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν στερεότητα, ἥτις συνεπάγεται τὴν διάρκειαν, αὕτη δὲ τὴν οἰκονομίαν. Ἡ στερεότης ἐξαρτᾶται πρώτιστα ἐκ τῆς ποιότητος τῶν ὑλικῶν καὶ τῆς ἐντέχνου συντάξεως τοῦ σχεδίου ἀντισεισμικοῦ οἰκοδομήματος, ἀντέχοντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Ἡ διάρκεια οἰκοδομήματός τινος ἀποβλέπει οὐ μόνον εἰς τὸν βραχὺν βίον τοῦ ἀτόμου ἢ μιᾶς γενεᾶς, ἀλλὰ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον, ἐσαεί, παραδιδομένης τῆς ἑστίας ἀπὸ τῆς παρούσης εἰς τὰς μελλούσας γενεάς.

Ἐὰν ἡ οἰκία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε συμβαινόντων σεισμῶν πίπτῃ, τότε οὗτος ἓν μέγα μέρος τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ καὶ ἕτερον τῆς ἐργασίας του καταναλίσκει διὰ τὴν ἐπανάκτησιν τῆς οἰκίας του, ἡ δὲ τοιαύτη ἐργασία ἀποβαίνει ἀντεθνική. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀπὸ τοῦ 1886 μέχρι σήμερον, ἴσως καὶ αὔριον, ἐδαπάνησε καὶ θέλει δαπανήσει πολλὰ ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἐκτὸς τῶν συνδρομῶν τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ συνεισφορῶν· ἡ ἐθνικὴ αὕτη τραγῳδία πρέπει νὰ ἐκλείψῃ. Τοῦτο κατορθοῦται διὰ τῆς κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων ἐπὶ τῶν σεισμοπλήκτων διαμερισμάτων τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τούτου παρέχομεν τὴν συμβολήν μας μετὰ δεκαπενταετεῖς διαρκεῖς παρατηρήσεις, ἃς ἐποιησάμεθα ἐπὶ τῶν ἐπισυμβάντων σεισμῶν ἐν Μεσσηνίᾳ, Ζακύνθῳ, Κεφαλληνίᾳ, Λοκρίδι, Βοιωτίᾳ κλπ. χώραις, ἐφ' ὧν ἡ θεία Μοῖρα διώρισέ με μάρτυν αὐτόπτην ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν σεισμικῶν δυνάμεων εἴς τε τὰ ἐδάφη καὶ τὰς οἰκοδομάς, τὰ Δημόσια Ἔργα ὑπηρετῶν. Καὶ πρὸς τοῦτο μὴ ὀκνήσας ἐδημοσίευσα τὸ «Περὶ σεισμῶν καὶ ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων» ἔργον μου, πεποιθὼς ὅτι μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γίγνομαι τῇ Πατρίδι. Τέσσαρα κυρίως συστήματα κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων ἐφηρμόσθησαν ἐν Ἑλλάδι: τὸ διὰ λίθων, τὸ δι' ὀπτοπλίνθων, τὸ τῶν ξυλίνων καὶ τὸ διὰ πλίνθων καὶ ξύλων, ὡς ἐν Λευκάδι. Τὸ διὰ λίθων προέχει πάντων τῶν ἄλλων. Αἱ ξύλιναι οἰκίαι εἶνε μὲν ἀντισεισμικοί, ἀλλὰ σὺν τοῖς πολλοῖς μειονεκτήμασι μόνον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο κέκτηνται· εἶνε δαπανηρότεραι τῶν λιθίνων, ἅτε τῆς διαρκείας αὐτῶν ἐφημέρου οὔσης, μετὰ παρέλευσιν 20ετίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν κλίμα ἄρχεται ἡ στρέβλωσις καὶ ἡ σῆψις τῶν ξύλων, ἀνάγκη τακτικῆς ἐπισκευῆς, τὸ δὲ δαπανηθὲν κεφάλαιον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ σβέννυται, ἄρα ἀποβαίνει δαπανηρόν. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα εἶνε ἀνθυγιεινά, ἅτε εὐκόλως μεταβαλλομένης τῆς ἐντὸς αὐτῶν θερμοκρασίας, θερμότατα τὸ θέρος, ψυχρότατα τὸν χειμῶνα, καθίστανται, ἔτι δὲ εὐκολώτερον ὑπόκεινται εἰς τοὺς φυσικοὺς τῆς τε διαστολῆς καὶ συστολῆς νόμους, καὶ στρεβλούμενα προξενοῦσι πολλὰ τὰ κενὰ καὶ δὴ πάντων ὑπόκεινται κατὰ τὴν ὥραν τῶν σεισμῶν ἢ καὶ ἄνευ τούτων, εἰς τὴν μείζονα τὴν ἐκ τῶν δονήσεων συμφορὰν προερχομένην, τῆς πυρκαϊᾶς, αἱ μὲν σεισμικαὶ δονήσεις ἀφίνουσιν ἐρείπια, ἡ δὲ πυρκαϊὰ τέφραν, ὡς συνέβη εἰς τὸ Πουάντ ἂ Πίτρ κατὰ τὸ 1843, τῆς πυρκαϊᾶς ἐπενεγκούσης μείζονα συμφορὰν ἢ ὁ σεισμός. Τανῦν αἱ πόλεις δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτιζόμεναι εὐκολώτερον ὑπόκεινται εἰς τὰς πυρκαϊὰς ὡς ἦν ἐπόμενον, κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν σεισμικῶν δονήσεων, καὶ τέλος, οἱ ἐν τοῖς ξυλίνοις οἰκοῦντες ἐν τῷ ἅμα ἀποκτῶσι καὶ ἑτέρους κατὰ μυριάδας συνοίκους οὐ μόνον λίαν ἐνοχλητικοὺς ὄντας, ἀλλὰ μεταδοτικοὺς ἀνιάτων νόσων. Κατόπιν μακροχρονίων παρατηρήσεων ἃς ἐποιησάμεθα κατὰ χώραν προτείνομεν τὸ κατωτέρω σχέδιον ἀντισεισμικοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ εἶνε στερεὸν ἴσης ἀντιστάσεως καὶ ἐκπληροῖ τὴν στερεότητα ἐν ἁπάσαις αὐτοῦ ταῖς μελέσι, τὴν διάρκειαν καὶ τὴν οἰκονομίαν, τῆς διὰ λίθων κατασκευῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ταῖς ἀπόροις συνοικίαις τῶν πόλεων.

Πρὸ παντὸς πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπὶ λίαν κεκλιμένου ἐδάφους, τὰ μάλα ὀλισθηροῦ ὄντος καὶ συστάσεως ἀργιλλώδους ἢ διαβρόχου, ὁ πρὸς τὰ κάταντα τοῖχος πρῶτος θέλει κρημνισθῇ, εὐτυχῶς πρὸς τὰ ἔξω. Θεμελιώσεις διὰ θηραϊκοκονίας, ἀφθόνου καὶ εὐθηνῆς οὔσης ἐν Ἑλλάδι. Ἐπίσης ἡ βιομηχανία μας παρέχει ἀρίστην ὑδραυλικὴν κόνιν (τσιμέντο) καὶ εὐθηνοτάτην· ποιήσωμεν καὶ ταύτης χρῆσιν ὡς δεῖ. Αἱ λιθοδομίαι τῶν οἰκοδομημάτων δέον νὰ κτίζωνται διὰ λίθων ὀρθογωνισμένων (ἐφ' ὅσον ὁ τόπος παρέχει τοιαῦτα ὑλικά), τιθεμένων καθ' ὁριζοντίους διαστρώσεις οὕτως ὥστε ἡ μία τούτων, ἤτοι ἡ ἐπικειμένη, νὰ παρουσιάζῃ τὰς ἐλάσσονας διαστάσεις τῶν λίθων, ἡ δὲ ἐπικειμένη ταύτῃ τὰς μείζονας, οἱ πρῶτοι ἔξουσι τόσον μῆκος ὅσον εἶνε τὸ πάχος τοῦ τοίχου· οἱ λίθοι οὗτοι εἶνε γνωστοὶ ἐν τῇ λιθοδομίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα διάτονοι. Διὰ τοιαύτης λιθοδομίας κατεσκευάσθη ἡ ἐν Ζακύνθῳ οἰκία Ρώμα (νῦν Δομενεγίνη) καὶ ἐνῷ κατὰ τὸν ἐπισυμβάντα σεισμὸν τοῦ 1893 17 Ἰανουαρίου, τοὺς πρὸ καὶ μετὰ τοῦτον, ὅλοι οἱ τοῖχοι τῶν ἄλλων οἰκιῶν κατέπεσαν, ἐπὶ τῶν τοίχων ταύτης οὐδὲν ῥῆγμα συνέβη· ἀντισεισμικαὶ λιθοδομίαι ἐν Σύρῳ μόνον κατασκευάζονται.

Αἱ μεμονωμέναι γωνίαι τῶν οἰκοδομημάτων, εἴτε κατ' ὀρθὴν γωνίαν, εἴτε ὀξεῖαν ἢ ἀμβλεῖαν κατασκευαζόμεναι, διαρρήγνυνται, τὰ δὲ ῥήγματα εἶνε καθέτως τοῦ τοίχου ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἀρχόμενα. Οἱ ἐγγώνιοι λίθοι δέον νὰ ὦσιν ἐπιμήκεις καὶ ἐσωτερικῶς τῆς οἰκίας ὅλαι αἱ γωνίαι νὰ κτίζωνται διὰ διατόνων, ὡς παρίστησι τὸ σχῆμα (αβ) μήκους τοὐλάχιστον 0,80 μ. καταργουμένης ἐσωτερικῶς τῶν δωματίων τῆς ὀρθῆς γωνίας καὶ σχηματιζομένων οὑτωσὶ δύο ἀμβλειῶν γωνιῶν, διότι ἀπὸ τὰς γωνίας ἄρχεται τὸ ῥῆγμα καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ πτῶσις τῶν τοίχων. Ἐσωτερικῶς ἡ οἰκοδομὴ πρέπει νὰ διαχωρίζηται διὰ τοίχων τοῦ αὐτοῦ πάχους, ἴσου τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν σταυροειδῶς, τὸ δὲ οἰκοδόμημα οὑτωσὶ συνδεόμενον καθίσταται στερεὸν ἰσης ἀντιστάσεως, καθ' οἱονδήποτε δὲ διεύθυνσιν προσβληθῇ ἀπὸ τὰς σεισμικὰς δονήσεις, κἂν αὗται δρῶσι καθέτως ἢ καὶ λοξῶς τῶν τοίχων εὑρίσκουσιν ἀντίδρασιν, οἱ δὲ τοῖχοι ἀνθίστανται. Ἐπὶ ἑκάστου δωματίου ἓν μόνον παράθυρον καὶ μία θύρα ἀρκεῖ ν' ἀποφεύγωνται τὰ πολλὰ παράθυρα, ὡς εἴθισται ἐν Μεσσηνίᾳ, διότι διὰ τούτων τὸ οἴκημα μεταβάλλεται εἰς σεισμικώτατον. Ἡ ἐν Πελοποννήσῳ ἐπικρατήσασα συνήθεια, ὅπως ἡ ἐπίστεψις τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων γίνηται διὰ θόλων ἡμικυκλίων εἶνε ἐπικινδυνωδεστάτη, ἡ ἐπίστεψις τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων ἐξωτερικῶν τε καὶ ἐσωτερικῶν πρέπει νὰ γίνηται διὰ στρώματος πάχους 0,20—0,30 καὶ πλάτους ἴσου τοῦ πάχους τοῦ τοίχου, διὰ σιδηροπαγοῦς κονιάματος (μπετὸν-ἀρμὲ) ἐφ' ὅλης τῆς περιμέτρου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τοίχων, τὸ ἴδιον δὲ ἂς γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς κορωνίδος τοῦ οἰκοδομήματος· τοιαύτη σύνδεσις τῆς οἰκοδομῆς στερεὸν ἴσως ἀντιστάσεως καθισταμένης, ἀντιδρᾷ κατὰ τῶν δονήσεων. Τὸ ὕψος τῆς οἰκίας εἰς τὰ σεισμικὰ μέρη τῶν χωρίων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 4.00 μέτρα διὰ τὰς μονωρόφους καὶ 7.00 διὰ τὰς διωρόφους· τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν δύναται νὰ τηρηθῇ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι. Ὁ μηχανικὸς ὁ συντάσσων τὰ σχέδια λύει τὸ πρόβλημα διὰ τῆς ἐντέχνου συνδέσεως τῶν τε ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν τοίχων, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸν σκοπὸν δι' ὃν προώρισται τὸ οἰκοδόμημα. Βαρεῖς ἐξῶσται καὶ μεγάλων ἐξοχῶν ἀπαγορεύονται· ἐπίσης καὶ ἡ βαρεῖα καὶ ἄτεχνος στέγη. Αἱ διαστάσεις τῶν δωματίων ἔσονται 4,00Χ4,00 μέτρα καὶ τοῦτο χάριν οἰκονομίας, τῶν σανίδων τῶν πατωμάτων ἐχουσῶν, ὡς εἴθισται, τεσσάρων μέτρων μῆκος.

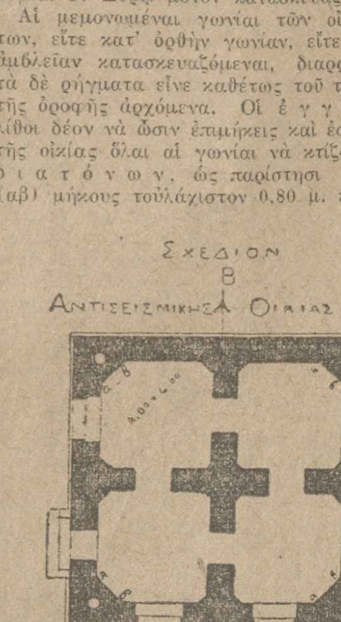

Καθάπερ ἐν τοῖς προηγουμένοις εἰρήκαμεν συνίστημι καὶ πάλιν: Ὅταν ἡ ἑλληνικὴ γῆ σείεται καὶ κινῆται, ἡ διάγνωσις τῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐνεργειῶν τῶν κινήσεων νὰ ἀνάγεται εἰς τὴν θετικὴν ἐπιστήμην τοῦ μηχανικοῦ, ὃς ἐξετάσει τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως, τὴν γεωλογικὴν σύστασιν τοῦ ἐδάφους, τὴν θέσιν, τὴν κλίσιν αὐτοῦ καὶ καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο ἡ ἐνέργεια τῶν δονήσεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομημάτων. Ἡ ἀκριβὴς τούτων διάγνωσις ἄγει ἀσφαλῶς εἰς τὴν κατασκευὴν ἀντισεισμικῶν οἰκοδομημάτων, διότι ὑπὲρ πάντων τούτων ὁ ἀγὼν ἐστίν, ἐξασφαλιζόντων τήν τε περιουσίαν καὶ ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

ΑΘΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Μηχανικός

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΘΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
Χαλάνδρι-Ἀμαρούσιον-Κηφισσιὰν
καὶ Ἑκάλην
Ἑκάστην Πέμπτην καὶ Κυριακὴν
Παλαιὸν και Ν. Φάληρον
Καλλιθέαν, Γλυφάδαν
Ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ "GENERAL„
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ ΔΙΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε.
18β ὁδὸς Λυκούργου 18β ΑΘΗΝΑΙ
«ΦΑΜΑ» Πανεπιστημίου 47

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙΕΠΤΑ

Εἰς τὸ Παρίσι ἱδρύθη μία νέα λέσχη λογοτεχνῶν, τῆς ὁποίας πρόεδρος εἶνε ὁ συγγραφεὺς Φρανσὶς ντὲ Μιομάντρ. Τὸ σωματεῖον αὐτὸ ὀνομάζεται «Λέσχη τῶν Εἰκοσιεπτά», καθὼς ἐδήλωσε προχθὲς ὁ ἀρχηγός του εἰς τὰς παρισινὰς συναδέλφους. Θὰ ἦτο φυσικὸν νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι ἡ σημασία τῆς Λέσχης ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν της. Καὶ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Ἡ Λέσχη αὐτὴ ὀνομάζεται ἔτσι, ἐπειδὴ τὰ μέλη της ἔχουν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ φορέσουν ποτὲ πανταλόνι, τοῦ ὁποίου τὸ φάρδος εἰς τὸ κάτω ἄκρον νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ εἰκοσιεπτὰ τοὐλάχιστον ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου! Ἀλλὰ διατί οἱ παρισινοὶ λογοτέχναι ἀποδίδουν τόσην σημασίαν εἰς τὸ φαρδὺ πανταλόνι; Τί τάχα νὰ σημαίνῃ αὐτό; Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ. Ἀλλὰ μήπως ἠμπόρεσε ποτὲ νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς διὰ ποῖον λόγον εἶχεν ἱδρυθῆ ἄλλοτε ὁ λογοτεχνικὸς ἐκεῖνος σύλλογος ἐναντίον τῶν σκληρῶν κολλάρων, ὁ σύλλογος «Ἀντι-κανκάν»; Καὶ μόνον αὐτός; Εἰς τὸ Παρίσι δὲν εἶχεν ἱδρυθῆ ἐπίσης ἡ περίφημος «Σοσιετὲ σὰν σαπῶ», ὁ σύλλογος τῶν ἀσκεπῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρωτοστάτησαν καὶ πάλιν Γάλλοι συγγραφεῖς; Μήπως ἡ ἀνδρικὴ μόδα ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν λογοτεχνίαν; Μυστήριον! Ἢ μήπως οἱ Παρισινοὶ συγγραφεῖς ἔχουν ἀνάγκην ρεκλάμας; Μᾶλλον περὶ αὐτοῦ θὰ πρόκειται. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον, διότι ὁ συναγωνισμὸς εἶνε μεγάλος τὴν ἐποχήν μας.

ΕΝΑΣ ΠΕΙΣΜΑΤΑΡΗΣ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΣ

Ἕνας νεαρὸς Οὐγγαρέζος, ὁ 19ετὴς ἐργάτης Κάρολος Χέμπερτ, ἐπῆρε, καθὼς γράφουν τὰ φύλλα τῆς Βουδαπέστης, τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον. Πρὸ δέκα ἡμερῶν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του ὁ Χέμπερτ ἤπιε 30 γραμμάρια ἀσπιρίνης! Ἀλλ' ἡ ἔγκαιρος ἐπέμβασις τῶν ἰατρῶν τὸν ἐγλύτωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον. Τὴν ἑπομένην ὁ Χέμπερτ ἐρρίφθη ἀπὸ τὴν γέφυραν τῆς Ἐλισσάβετ εἰς τὸν Δούναβιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ὑπῆρξε... τυχερός! Οἱ φύλακες ἔσπευσαν μὲ μίαν βάρκαν καὶ τὸν ἀνέσυραν ἀπὸ τὸ νερό. Τέλος, προχθές, ὁ φύλαξ τοῦ μεγάλου πάρκου εὗρεν ἕνα νέον ἐξηπλωμένον κατὰ γῆς καὶ φέροντα 46 τραύματα εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμά του. Ἦτον ὁ Χέμπερτ, ὁ ὁποῖος διὰ τρίτην φορὰν ἐπεχείρησε νὰ αὐτοκτονήσῃ μὲ μίαν... ζιλέταν τοῦ ξυρίσματος. Μεταφερθεὶς εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν, ὁ ἀδιόρθωτος νέος ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε πολύ... πτωχὸς καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Νὰ τοῦ εὐχηθῇ κανεὶς περισσοτέραν τύχην εἰς τὸ μέλλον; Μᾶλλον περισσοτέραν φρόνησιν θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ εὐχηθῇ, διότι ὁ κ. Χέμπερτ δὲν εἶνε, ἀσφαλῶς, ὁ δυστυχέστερος τῶν θνητῶν. Ὑπάρχουν ἄλλοι πολὺ δυστυχέστεροι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε οὔτε κἂν δεκαεννέα ἐτῶν!

ΠΕΡΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

Εἰς τὸ Χοὺλ τῆς Ἀγγλίας συνῆλθον ἐσχάτως εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν οἱ βιομήχανοι σακχαρωτῶν καὶ σοκολάτας. Κατ' αὐτὴν ὁ ἐργοστασιάρχης Λάτσεμπυ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων του ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ κατανάλωσις τῆς σοκολάτας καὶ τῶν γλυκισμάτων ἐν γένει ἠλαττώθη σημαντικῶς ὄχι μόνον εἰς τὸ Χούλ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ ἐργοστασιάρχης Λάτσεμπυ ἀπέδωκε τὴν ἐλάττωσιν ταύτην εἰς τὴν «λατρείαν τοῦ σιγαρέττου», καθὼς ἐπίσης εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σημερινὴ γυναίκα ἐξοδεύει τὰ περισσότερα χρήματά της εἰς τὸν κουρέα της. Οἱ συνάδελφοι τοῦ Ἄγγλου ἐργοστασιάρχου ἔμειναν κατάπληκτοι ὅταν ἤκουσαν ὅτι μία συνηθισμένη ἐργάτρια ἐξοδεύει δύο σελλίνια ἑβδομαδιαίως διὰ τὰ μαλλιά της. Εἶνε πολὺ φυσικὸν ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν διαθέσιμα χρήματα διὰ τὶς σοκολάτες καὶ τὶς λιχουδιές τοῦ κ. Λάτσεμπυ!

Ο ΚΑΪΖΕΡΛΙΓΚ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Μετὰ τοὺς Ὁλλανδοὺς καὶ τοὺς Ἑλβετούς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ κόμης Καϊζερλιγκ, ὁ γνωστὸς φιλόσοφος τοῦ Δάρμστατ, ὡμίλησεν ἥκιστα κολακευτικῶς, ἔρχεται τώρα ἡ σειρὰ τῶν Ἀμερικανῶν. Κατὰ τὸν «Μαγχεστριανὸν Φύλακα», ὁ διάσημος Γερμανὸς συγγραφεύς, ἀφοῦ ἐπὶ τετράμηνον παρέμεινεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἐμελέτησε τὰ ἐκεῖ ἤθη καὶ ἔθιμα, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς δὲν εἶνε καθόλου διανοούμενος καὶ ὅτι μόνον εἰς τὸ μέλλον θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀναπτυχθῇ πνευματικῶς. Πᾶσα πνευματικὴ ὑπερέντασις, λέγει ὁ Καϊζερλιγκ, κουράζει εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὸν συνήθη Ἀμερικανόν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ συζητήσῃ περισσότερον τῶν δύο λεπτῶν, ἔστω καὶ διὰ τὸ μεγαλύτερον καλλιτεχνικὸν ἔργον τῆς ἐποχῆς. Ἐξ ἄλλου ὁ Καϊζερλιγκ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι οἱ νέγροι τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν καλλιτεχνικὴν διάθεσιν καὶ μεγαλύτερον δημιουργικὸν τάλαντον ἀπ' τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τέλος πιστεύει ὅτι τὰ κράτη τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς πρόκειται νὰ ἐπιδράσουν εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν!

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον Χάγκενμπεκ, τὸ μεγαλύτερον, ὡς γνωστόν, ἱπποδρόμιον τοῦ κόσμου, ἕνας λέων ἐπετέθη κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως ἐναντίον τοῦ δαμαστοῦ του, τὸν ὁποῖον ἐκύλησεν αἱμόφυρτον εἰς τὴν γῆν. Ὁ ἀτυχὴς δαμαστής, καίτοι εἶχε καταξεσχισμένας τὰς σάρκας του, ἠδυνήθη νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκ δευτέρου νὰ δαμάσῃ τὸ ἀτίθασσον ζῷον. Ἀλλ, ὁ λέων ἐξαγριωθεὶς περισσότερον ὥρμησεν ἀσυγκράτητος ἐναντίον τοῦ δαμαστοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ διέφευγε τὸν θάνατον, ἐὰν ἕνας ἄλλος συνάδελφός του δὲν κατώρθωνε, σπεύσας ἐγκαίρως, νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τὸ θῦμά του, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ τραύματά του.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ!

Ἡ Αὐστραλιανὴ ἀστυνομία, παρακολουθοῦσα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὰς κινήσεις μερικῶν ὑπόπτων ἀτόμων, ἀνεκάλυψε, κατόπιν αἰφνιδιασμοῦ της εἰς ἕνα ὑπόγειον κατάστημα τῆς Μέλμπουρν, τὰ πιεστήρια μιᾶς σπείρας παραχαρακτῶν καὶ προέβη εἰς τὴν κατάσχεσιν δεκαπέντε χιλιάδων χαρτονομισμάτων τῶν 5 λιρῶν στερλινῶν ἕκαστον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας αὐτῆς εἶνε κάποιος Ρῶσσος ὀνόματι Στέφανος Καρασίβιτς, ὁ ὁποῖος συνελήφθη μετὰ τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία ἦτο τὸ... δεξί του χέρι. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ μεγάλης ἐπιχειρήσεως καὶ ὅτι ὁ Ρῶσσος παραχαράκτης ἔχει συνεργάτας εἰς τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ἀκόμη, ἡ σύλληψις τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζει κανεὶς ἂν θὰ καταστῇ δυνατή.

Ὅσαι μητέρες θέλουν νὰ μάθουν πῶς πρέπει

νὰ περιποιοῦνται, νὰ τρέφουν καὶ νὰ νοσηλεύουν τὰ παιδιά των, ἂς ἀγοράσουν τὸ βιβλίον τοῦ παιδιάτρου Ν. Κοκκολάτου, συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ τῶν ὑπουργείων Ὑγιεινῆς καὶ Παιδείας. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 24, ἀντὶ δραχμῶν 50.

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Ἀπευθυντέον «Πρωΐας».

Νά τό θυμηθῆτε!
Διά νά γίνῃ ἕνα προϊόν τέλειον ὅπως ἡ Μαγνησία Σ. Πελλεγρίνο χρειάζονται μηχαναί καί ἐγκαταστάσεις ποῦ δέν μποροῦν νά εὑρεθοῦν εἰς ἕνα οἱονδήποτε ἐργαστήριον. Γι' αὐτό νά δυσπιστῆτε καί ν' ἀποφεύγετε τάς ἀπομιμήσεις.

ΜΑΓΝΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ
Τό καλλίτερο καθαρτικό.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΜΙΧ. Σ. ΖΗΚΑΚΗ
21—ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ—21
ΕΚΠΤΩΣΙΣ 20 %
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ
Ὁ καλλίτερος σύντροφος διὰ τὴν ψυχαγωγίαν εἶνε τὰ ποικίλα βιβλία μας. Ὅσοι θέλουν νὰ περάσουν εὐχαρίστους ὥρας κατὰ τὰ θερινὰ ταξείδιά των δύνανται νὰ προμηθευθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τὸ Βιβλιοπωλεῖον μας ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ μὲ ἔκπτωσιν 20 ο)ο ἀπὸ σήμερον μέχρι 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ζητήσατε τιμοκατάλογον δωρεάν.

Ο ΨΥΛΛΟΣ ΦΕΡΝΕΙ ΤΟ ΚΑΚΟ
Ταχύς, σκοτεινός, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ ὁ ψύλλος σκορπάει τὶς ἐρεθιστικὲς τσιμπιὲς του.
Ζῶν καμμιὰ φορά, στοὺς ποντικοὺς καὶ σ' ἄλλα ζῶα μολυσμένα προπαρασκευάζει τὴν ἀρρώστια.
Ὁ ψύλλος δὲν σᾶς χαρίζεται, μὴ κάνετε χάρι στὸν ψύλλο. Σκοτώσατέ τον ἀλύπητα μὲ σίγουρο ὅπλο τὸ FLIT.
Σὲ λίγα λεπτὰ τὸ FLIT σκοτώνει ὅλα τὰ βρωμερὰ καὶ ἐπικίνδυνα ἔντομα μυῖγες, κοργιούς, κουνούπια, ψύλλους, κατσαρίδες κ.λ.π. Καταστρέφει τ' αὐγά τους καὶ τὰ ξετρυπώνει ἀπ' τὶς χαραμάδες ποῦ χώνονται.
Τὸ FLIT καταστρέφει τὸ σκῶρο καὶ τ' αὐγά του, μα δὲν πειράζει καθόλου τὰ ροῦχα.
Εἶνε τὸ πειὸ τέλειο ἐντομοκτόνο, μὲ μυρουδιὰ εὐχάριστη καὶ ἀκίνδυνη. Οἰκονομικὸ γιατὶ 100 ο)ο εἶνε ἡ δύναμί του, καὶ ἡ τιμή του μικρή, τὸ μεταχειρίζεται ὅλος ὁ κόσμος ἀνεξαιρέτως.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΚΗΣ & Σια
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51—ΑΘΗΝΑΙ

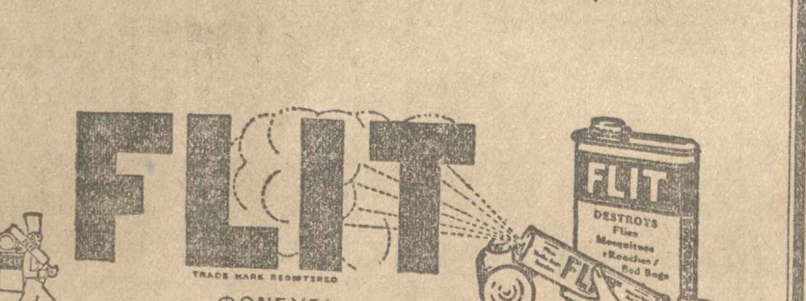
FLIT
FLIT DESTROYS Flies Mosquitoes Roaches Bed Bugs
ΦΟΝΕΥΕΙ
ΤΕΣ ΜΥΙΓΕΣ ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΡΟΥΣ ΤΑ ΜΕΡΜΗΓΚΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΡΓΙΟΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΣΕΙΣΜΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΗ
ΚΑΡ & ΔΖΕΝΕΡΑΛ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΟΥΙΤΤΩΛ & Σια (ΕΛΛΑΣ) Λτδ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μέγαρον Συγγρέλα, τηλ. 4-26
ΑΘΗΝΑΙ: Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 1. τηλ. 2-34

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΤΡΙΝΩΝ
Διακηρύττει ὅτι:

Κηρυχθέντος ἐκπτώτου τοῦ τέως ἀναδειχθέντος τελευταίου μειοδότου Χαρ. Παπαγιαννοπούλου καὶ ρητῶς ἀρνηθέντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατωτέρω ἔργων ὑδρεύσεως καὶ παραιτηθέντος αὐτῆς, ἐκτίθεται εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Πύργου ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀπαιτουμένων χυτοσιδηρῶν σωλήνων κλπ. ὑλικῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Χρ. Γούναρη συνταχθέντα διαγράμματα καὶ μελέτην μετὰ προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἐγκριθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48743 διαταγῆς Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καθὼς καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἄνω μηχανικοῦ ἐν Ἀθήναις.

Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3.000.000 ἐκ τῶν ὁποίων δραχμαὶ 100434 καὶ 50)00 εἶναι δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα δι' ἃς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ ἐργολάβος. Ὁ Δῆμος ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀλλαγῆς συστήματος τῶν ἀντλητικῶν ἐγκαταστάσεων Κουβέλου (Σελ. 22—37 Συγγρ. Ὑποχρ.) ἐφ' ὅσον κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον τοῦ ἐργολάβου ὑποχρεουμένου προκαταβολικῶς νὰ δεχθῇ τὴν ἐνδεχομένως ἐκ τοῦ λόγου τούτου προκύψουσαν αὔξησιν ἢ μείωσιν ἢ μείωσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν 100.000 λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οὐδεὶς θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐὰν δὲν προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν ὅτι προηγουμένως ἐξετέλεσε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἓν τοὐλάχιστον ἐνιαῖον ἔργον ἀξίας τοὐλάχιστον 1.500.000 δραχμῶν.

Ὁ Δῆμος ἀπέναντι τοῦ ἀναδειχθησομένου ἐργολάβου (μειοδότου) θὰ ἔχῃ καὶ θὰ ἀσκῇ ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ὡς ἐργοδότου, ἅτινα τοῦτο ἀσκεῖ διὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν ἔργων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 13ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι.

Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΛΟΥΣΗΣ

ΙΩΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
Ἀπὸ 21 Μαΐου 1928
ΩΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
μετὰ τοῦ κοινοῦ
9—12 π. μ.
4—5 1)2 μ. μ.
Σάββατον 9—12 π. μ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀρ. 74 τοῦ 1928 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Εὐσταθίου Παπαθανασίου κατοίκου Λειβανατῶν παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Βασιλείου Κακάβα καὶ τοῦ ἐναγομένου Ἰωάννου Δ. Καλίγκου πρώην κατοίκου Λειβανατῶν μηδόλως παραστάντος. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου. Δέχεται κατ' αὐτοῦ τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν, ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ὅπως διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένην αἰτίαν πληρώσῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑπτακοσίας ὀγδοήκοντα τέσσαρας καὶ 50)00 (3784 50)00) ἐντόκως τὰς μὲν δραχμὰς 3,000 πρὸς 9 ο)ο τὰς δὲ ἑτέρας δρχ. 784 καὶ 50)00 πρὸς 15 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1927 ἕως ἐξοφλήσεως. Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, ὁρίζει τὸ ἐπὶ τῇ ἀσκήσει ἀνακοπῆς κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως κατατεθησόμενον παράβολον εἰς δρ. 300 καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ τοῦ ἐνάγοντος δικαστικὰ ἔξοδα ἐκ δρ. 1150 ἐξ ὧν ὁρίζονται δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου δρ. 760 ὡς καὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης. Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Λαμίᾳ δημοσίᾳ ἐπ' ἀκροατηρίου τοῦ συνεδριάζοντος τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1928. Ὁ Πρόεδρος Δημ. Δημητρακόπουλος. Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἐλπίδ. Δασκαλάκης. Ἀκριβὴς περίληψις. Ἐν Λαμίᾳ 24 Ἀπριλίου 1928 Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Βασιλ. Κακάβας. Δημοσιευθήτω δὶς εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένας ἐφημερίδας «Πρωΐα» καὶ «Ἐλευθ. Βῆμα». Λαμία αὐθημερόν. Ὁ αὐτὸς πληρεξ. Β. Κακάβας.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 1ην Ἰουλίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. τὴν ἐργασίαν κατασκευῆς πύργου ὕδατος καὶ συμπληρώσεως ὑπαρχουσῶν ὑπογείων δεξαμενῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους προκηρύξεως δημοπρασίας καὶ ἁρμοδίως ἐγκεκριμένης μελέτης, ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς λῆψιν, διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀντίγραφα σχεδιαγραμμάτων καὶ τευχῶν τῆς μελέτης ληφθήσονται δαπάναις καὶ μερίμνῃ τῶν συναγωνισθησομένων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται βάσει μελέτης ἐκπονηθησομένης ὑπὸ τῶν συναγωνισθησομένων κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἐγκεκριμένα σχετικὰ ἀποκλειομένης κατ' ἀρχὴν προσφορᾶς ἐκτρεπομένης τῶν ὅρων αὐτῶν.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν εἰσὶ δεκτοὶ διπλωματοῦχοι μηχανικοὶ εἴτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἴτε ὡς ἐκπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένων τεχνικῶν Ἑταιρειῶν, εἴτε ἐργολάβοι Γ' τάξεως, δυνάμενοι νὰ μετάσχωσι διὰ προσφορᾶς μελέτης ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 10ῃ Μαΐου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΙΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 159489 τοῦ 1927 Δ.Υ.Σ. καὶ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 212)1)16—5—27 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν συναγωνισμὸν δι' ἐγγράφων ἐνσφραγίστων προσφορῶν, μὲ συμπλήρωσιν τιμολογίου τὴν ἐργασίαν ἐπενδύσεως διὰ μαρμάρων τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν Καταστημάτων τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου ἐν τῷ γηπέδῳ τέως Βασ. Σταύλων, ἐνεργηθησόμενον τὴν 5ην Ἰουνίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται μεταξὺ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν, ὡς καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν Γραφείων προμηθείας τῶν ἀπαιτουμένων μαρμάρων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν 40.000 δραχ. εἰς χρῆμα ἢ χρεώγραφα Ἐθνικῶν Δανείων, λογιζομένων μὲ τὴν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς προηγουμένης, ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν Τραπεζῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Τῆς προμετρήσεως, τιμολογίου καὶ δρων συμφωνιῶν ὡς καὶ τῶν σχετικῶν σχεδιαγραμμάτων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως Κτημάτων.

Ἀντίγραφα σχεδίων χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1928

Ὁ Διευθυντής
Ε. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντ)ρχης Ἐπιμελ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ ταμείου Σελινοῦντος Εἰρηνοδίκης Αἰγιαλείας διακηρύττει ὅτι τὴν 10ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ τῶν φραγμάτων διευθετήσεως χειμάρρου Σελινοῦντος προϋπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4.000.000 συμφώνως πρὸς τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐγκριθεῖσαν μελέτην τοῦ Μηχανικοῦ Αἰγιαλείας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου Αἰγιαλείας, ἔνθα δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθ' ἑκάστην.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ συνοδεύωνται διὰ γραμματίου 200.000 ἢ δι' ἰσοποσοῦ ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος μόνον τεχνικαὶ ἑταιρεῖαι ἀνεγνωρισμένου κύρους ἢ ἐργολῆπται διπλωματοῦχοι μηχανικοὶ τετάρτης τάξεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθησομένης δημοπρασίας ἔσονται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῶν ἐφημερίδων «Νεολόγος Πατρῶν», «Ἐλεύθ. Βῆμα» «Πρωΐα» Ἀθηνῶν καὶ «Ἔρευνα» Αἰγίου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ ταμείου Σελινοῦντος

Εἰρηνοδίκης Αἰγιαλείας
ΝΙΚ. ΚΑΡΚΑΝΤΖΟΣ

ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΑ
Πλήρεις ἐγκαταστάσεις μὲ ὑδραυλικὰ πιεστήρια
ΣΧΕΔΙΑ - ΜΕΛΕΤΑΙ - ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ
παρὰ τῇ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΗΧΑΝΩΝ
Ὁδὸς Δώρου 6. ΑΘΗΝΑΙ
"ΗΧΩ„ Σταδίου 8

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ
ἐξαρτήματα, καουτσοὺκ κ.λ.π. θειαφιστῆρες, χαλκός, θεῖον, δρέπανα.

EXCELSIOR GOBET
VULGARISATEUR GOBET BELIER

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
εἰς τὸ εἰδικὸν κατάστημα
Δ. Χ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Σια
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΚΙΝΟΝ

Εἰς τὴν Κίναν φαίνεται ὅτι ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρμα του ἓν πολύπρακτον καὶ λίαν αἱματηρὸν μέχρι τοῦδε δρᾶμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμφανὴς ἐκδήλωσις ἦτο ἡ ἀλληλομαχία τῶν Βορείων Κινέζων μετὰ τῶν Νοτίων. Ὅσον καὶ ἂν ὁ εὐρωπαϊκὸς καὶ ὁ ἀμερικανικὸς Τύπος προσεπάθησαν νὰ παραστήσουν τὴν ἀλληλομαχίαν ταύτην ὡς ὀφειλομένην εἰς τὰς φιλοδοξίας καὶ τὴν ἁρπακτικότητα τῶν διαφόρων στρατηγῶν, κατέστη ἤδη ἀπὸ καιροῦ ἀντιληπτόν, ὅτι τὰ ἐλατήρια τοῦ ἀγῶνος εἶνε πολὺ ὑψηλότερα. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Πεκίνου ἦτο ἀνίσχυρος ὅπως ἀγάγῃ εἰς πρακτικὸν πέρας τὰς μετὰ τῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεις της διὰ τὴν κατάργησιν τῶν βαρυτάτων διὰ τὴν Κίναν προνομιῶν καὶ ἐκχωρήσεων εἰς ξένους. Καὶ οἱ Νότιοι, θαρραλεώτεροι καὶ δραστηριώτεροι καὶ ριζοσπαστικώτεροι, ἐκήρυξαν ἔκπτωτον τὴν κυβέρνησιν τοῦ Πεκίνου καὶ ἵδρυσαν μίαν νέαν ἐθνικιστικὴν Κίναν, καταργοῦσαν ἐμπράκτως τὰς προνομίας τῶν ξένων καὶ καταλύσασαν τὴν κυβέρνησιν τοῦ Πεκίνου. Οἱ Νότιοι ἤδη ἔφθασαν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πεκίνου καὶ ἡ ἐπικράτησίς των φαίνεται βεβαία καὶ ὁλοσχερής. Καὶ ἤδη ἡ Ἰαπωνία, αἰσθανομένη τί σημαίνει δι' αὐτὴν μία νέα καὶ ἰσχυρὰ ἐθνικιστικὴ Κίνα, προβαίνει εἰς ἐπιχειρήσεις εἰς διάφορα σημεῖα κατὰ τῶν Νοτίων, ἀπειλοῦσα ἐπέμβασιν στρατιωτικὴν καὶ εἰς τὴν Μαντζουρίαν, ἐνῷ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ταραχθεῖσαι ἐκ τῆς ἰαπωνικῆς ταύτης δράσεως, σκέπτονται περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κυβερνήσεως τῆς Νοτίου Κίνας. Αἱ Δυνάμεις, παρὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, τῆς ὁποίας ἡ Κίνα ἀποτελεῖ μέλος, καὶ παρὰ τὴν διασάλπισιν τῶν μεταπολεμικῶν ἀρχῶν, εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ ἐξαντλήσουν κάθε δυνατὸν μέσον ὅπως περισώσουν τὰ παλαιὰ ἐκμεταλλευτικά των προνόμια εἰς τὴν Κίναν, χωρίς, ἐν τούτοις, πολλὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας.

ΤΑ ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΑ

Δημοσιεύονται ἐπικηρύξεις ἐξ ἀκόμη λῃστῶν καὶ ἀνακοινοῦται ἡ αὔξησις τοῦ τιμήματος τοῦ αἵματος ἑνὸς ἄλλου, ἐπικεκηρυγμένου ἤδη, λῃστοῦ. Αἱ ἐπικηρύξεις αὐταί, πράξεις ἀνήθικοι καθ' ἑαυτὰς καὶ ὑποβιβαστικαὶ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν διστάζει νὰ προβαίνῃ εἰς μέτρα τοιαῦτα, ἀποτελοῦν καὶ μίαν ὁμολογίαν ἀνικανότητος τῆς δημοσίας Ἀσφαλείας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀσφάλεια δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος της καὶ δὲν κατορθώνει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὕπαιθρον ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, ἡ Πολιτεία καλεῖ τὸν βουλόμενον νὰ ἐγκληματήσῃ ἀποινεὶ καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ μάλιστα οὐχὶ εὐκαταφρονήτῳ, διὰ νὰ περιάγωνται κατόπιν ἀνὰ τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις αἱ κεφαλαὶ τῶν τοιουτοτρόπως δολοφονουμένων εἰς κρατικὸν διαγωνισμόν, λῃστῶν. Καὶ μόνον τοῦτο θὰ ἤρκει διὰ νὰ κατατάξῃ τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν εἰς ἀξιοθρήνητον βαθμίδα πολιτισμοῦ.

ΤΑ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ»

Ἡ «Πρωΐα» μόλις μαθοῦσα ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τὸ πέρυσιν ἐκδοθὲν ἔργον του «Τὰ πενῆντά Μου Χρόνια», τοῦ ὁποίου μετάφρασιν ἐδημοσιεύσαμεν, εἶχε συγγράψει τὰ «Πολιτικὰ Ἀπομνημονεύματά» Του, ἀπετάθη πρὸς Αὐτὸν ζητοῦσα τὴν ἄδειαν τῆς ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει δημοσιεύσεως καὶ τοῦ ἔργου Του τούτου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Α. Β. Υ. εἶχεν ἤδη ἐκχωρήσει τὰ ἐπὶ τοῦ ἔργου δικαιώματα εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἐκδότην του, ἡ «Πρωΐα» ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ τελευταίου τούτου καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 10ης Μαΐου 1928 συμβολαίου καὶ ὡς ἐμφαίνει ἡ ὑπ' ἀριθ. 161 τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἀπόδειξις τοῦ ἐκδότου, ἐξηγόρασε τὸ ἀποκλειστικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα δικαίωμα τῆς μεταφράσεως καὶ ἀμέσου δημοσιεύσεως τῶν «Πολιτικῶν Ἀπομνημονευμάτων» πρὶν ταῦτα τεθοῦν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου εἰς κυκλοφορίαν τὸ φθινόπωρον. Ἀρχίζοντες δὲ ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας τὴν δημοσίευσιν τῶν «Πολιτικῶν Ἀπομνημονευμάτων» τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου, δηλοῦμεν ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας νόμον δὲν θέλομεν ἐπιτρέψει τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ ἔργου παρ' οὑδήποτε.

Ο «ΣΕΡ ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝ»

Ἐπετράπη διὰ Διατάγματος νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἀναμνηστικὰ τοῦ Ναυαρίνου γραμματόσημα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ Κόδριγκτων ἀναγράφεται ὡς «σὲρ Κόδριγκτων» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «σὲρ Ἔδουαρδ Κόδριγκτων» ἀφοῦ, κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν συνήθειαν ὁ τίτλος τοῦ «σὲρ» προτάσσεται πάντοτε τοῦ βαπτιστικοῦ ὀνόματος τοῦ φέροντος αὐτὸν καὶ ὄχι τοῦ ἐπιθέτου του. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι πολὺ ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ ὁ τίτλος τοῦ «σὲρ» καὶ ἡ ὀρθὴ κατὰ τοὺς Ἄγγλους χρησιμοποίησίς του. Ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἔχομεν νὰ θαυμάσωμεν τρεῖς χαρακτηριστικῶς νεοελληνικὰς ἰδιότητας: πρῶτον τὸν ἀρχοντοχωριατισμὸν ἐκείνων ποῦ δὲν εὗρηκαν ἀρκετὸν τὸ ὄνομα Κόδριγκτων—ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι ὁ Βρεττανὸς ναύαρχος τοῦ Ναυαρίνου — ἀλλ' ἠθέλησαν νὰ ἀποδείξουν γραμματοσημικῶς, ὅτι γνωρίζουν ὅτι ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ «σέρ». Δεύτερον, τὴν «τσαπατσουλιά» —δὲν ὑπάρχει λέξις ἐκφραστικωτέρα —τῶν αὐτῶν «ἁρμοδίων», οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζαν κἂν τὴν ὀρθὴν χρησιμοποίησιν τοῦ τίτλου. Τρίτον, τὴν εὐστάθειαν γνωμῶν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἔκρινεν ὅτι ἦτο ἄτοπον νὰ ἐμφανίσῃ τὰ κακότυχα αὐτὰ ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα, μετέγνωσε καὶ τὰ θέτει τώρα εἰς κυκλοφορίαν, φρονοῦν, ὅτι ἀρκετὰ ἐξηγνίσθη τὸ ἀνόητον λάθος ἀπὸ τὴν παρακράτησιν ὀλίγων μηνῶν καὶ ὅτι σήμερον ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὅ,τι πρὸ μηνῶν ἐντρέπετο νὰ παρουσιάσῃ.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς τὴν Γερμανίαν διεξάγονται σήμερον ἐκλογαὶ διὰ τὸ νέον Ράιχσταγ καὶ αἱ ἐκλογαὶ αὗται δὲν στεροῦνται γενικωτέρου εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐκβάσεώς των θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ συνέχισις τῆς εἰρηνοφίλου καὶ διαλλακτικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Στρέζεμαν. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας, ἐν τούτοις, ἐνδείξεις, ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ. Μία πιθανὴ ἐπικράτησις τῶν Σοσιαλδημοκρατῶν θὰ εἶνε ἀκριβῶς ἐνισχυτικὴ τῆς φιλειρηνικῆς ταύτης πολιτικῆς, καίτοι θὰ ἐπιφέρῃ νέαν κυβερνητικὴν σύνθεσιν.

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΝΣΥΛΒΑΝΩΝ

Εἰς τὴν Τρανσυλβανικὴν πόλιν Κλοὺζ ἔφθασε τὴν 6ην Μαΐου ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ὁ χρυσοῦς λέων» καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 δωμάτιον. Ὁ ξενοδόχος τοῦ ἔστειλεν εἰς τὸ δωμάτιόν του νὰ συμπληρώσῃ τὸ γνωστὸν ἔντυπον τῶν ταξειδιωτῶν διὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἔλεγχον τῆς κινήσεως. Καὶ τὸ δελτίον αὐτὸ ἐπεστράφη μετ' ὀλίγα λεπτὰ συμπεπληρωμένον ὡς ἑξῆς:

«Δελτίον διὰ τοὺς Ρουμάνους ταξειδιώτας. Ἡμέρα ἀφίξεως, 6 Μαΐου 1928. Ὀνοματεπώνυμον, Γεώργιος Κρισάν. Ἐπάγγελμα, γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ Κόμματος. Ἄτομα συνοδεύοντα αὐτόν, ὁ λαὸς εἰς τάξιν πορείας. Σκοπὸς ταξειδίου, ἀνατροπὴ τῆς Κυβερνήσεως. Τί πιστοποιητικὰ φέρετε; Τὸ σύνταγμα τῆς Χώρας. Ποῦ μεταβαίνετε; Ὅπου [illegible] τάξῃ ὁ κ. Ἰούλιος Μανίου. Ὑπογραφή: Γεώργιος Κρισάν».

Τὸ δελτίον τοῦτο ἐκρατήθη ἀπὸ τὸν ξενοδόχον, ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα, ἐτέθη εἰς κορνίζαν καὶ ἀνηρτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου.

ΟΙ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Οἱ σεισμοπαθεῖς Κορίνθιοι φοιτηταὶ ἐζήτησαν τὴν ἀτελῆ ἐγγραφὴν καὶ τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τῶν ἐξετάστρων. Ἡ Κυβέρνησις, ἐν τούτοις, ἠρνήθη νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀπαιτουμένην σχετικὴν δαπάνην. Ἡ ἄρνησις αὕτη ἀποδεικνύει στενότητα ἀντιλήψεως ἀκατανόητον. Μήπως ἡ Κυβέρνησις δὲν διέθεσε πιστώσεις διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς; Καὶ μήπως ὅσα θὰ εἰσέπραττε τὸ Δημόσιον ἀπὸ τοὺς Κορινθίους φοιτητὰς δὲν θὰ ἦτο λογικὸν νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὰς πιστώσεις αὐτάς; Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ δικαίου τοῦ αἰτήματος τῶν φοιτητῶν τῆς Κορίνθου.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ, Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΣ

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΔΥΟ ΔΟΝΗΣΕΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 19. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) — Τὴν 8 καὶ τὴν 8 1)2 μ.μ. ἐσημειώθησαν σεισμικαὶ δονήσεις μικρᾶς διαρκείας καὶ ἐντάσεως.

Χθὲς ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σ. Μητροπολίτης. Εἰς τὴν γέφυραν τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ κάτοικοι Λουτρακίου καὶ Περαχώρας. Εἷς ἐξ αὐτῶν τὸν προσεφώνησε καὶ τὸν ηὐχαρίστησεν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπέδειξε καὶ διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλε πρὸς εὐόδωσιν τῶν ζητημάτων των. Κατόπιν ὁ Σ. Μητροπολίτης παρεκλήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος τοῦ Λουτρακίου διότι μόνος αὐτὸς θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας.

Σήμερον ἀφίχθησαν ἐνταῦθα 150 πρόσκοποι τοῦ Αἰγίου, οἵτινες διένειμα εἰς τοὺς ἀπόρους κατοίκους διάφορα εἴδη.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ἡ 15μελὴς ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου διελύθη. Ὁ Σ. Μητροπολίτης κατόπιν τούτου ἐγκατέστησε τρεῖς ἐπιτροπάς. Μίαν τῆς στεγάσεως, ἑτέραν τῆς περιθάλψεως καὶ ἄλλην ἐπὶ τῆς ἐποπτείας καὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς πόλεως ἀπὸ τὰ διάφορα ἄχρηστα ὑλικά.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιτροπαὶ εἶναι πενταμελεῖς καὶ ἑκάστη ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς κοινοτικοῦ συμβούλου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ συλλόγου, ἑνὸς τοῦ Ἰατρικοῦ, ἑνὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ συλλόγων.

Η ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐπεκοινώνησε σήμερον μὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Κύρκον ὅστις τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέθεσε δύο ἑκατομμύρια διὰ τὴν κατεδάφισιν τῆς πόλεως.

ΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

Ὁ ἁρμόδιος μηχανικὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας κ. Ἀντωνιάδης ὅστις εἶχεν ἐντολὴν νὰ κατασκευάσῃ τὰ ὁμαδικὰ παραπήγματα παρὰ τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν τὸ σχετικὸν διάγραμμα. Τὰ οἰκήματα ταῦτα εἶναι 15 καὶ ἔχουν ἐν συνόλῳ 170 δωμάτια. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης παρεκλήθη νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀστέγων. Οἱ κάτοικοι ὅμως λόγῳ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ παραπηγμάτων δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς αὐτά.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΚΑΙ Η ΕΥΠΙΣΤΙΑ

ΜΙΑ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Περίεργα πράγματα συνέβησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν συνοικίαν Κολωνοῦ. Μιὰ γυναῖκα ὀνόματι Κούλα Διον. Πετράκη, σύζυγος παντοπώλου, ἀπωλέσασα πρὸ διμήνου αἰφνιδίως τὴν ὅρασίν της τὴν ἀνέκτησε πρὸ ἡμερῶν κατόπιν ἐπεμβάσεως...μιᾶς χαρτομάντιδος καὶ ἑνὸς ὑπνωτιστοῦ. Τὰ γεγονότα αὐτὰ προκαλέσαντα ἀναστάτωσιν μεταξὺ τῶν μεταξὺ τῶν ἁπλοϊκῶν τῆς συνοικίας ἐξειλίχθησαν ὡς ἑξῆς:

Ἡ παθοῦσα διαμένει ἀπὸ ἑξαετίας μετὰ τοῦ συζύγου της ἐπαγγελλομένου τὸν παντοπώλην εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανουπόλεως 13 οἰκίαν τοῦ Β. Διαμάντη, ὁ ὁποῖος ἐπίσης διαμένει εἰς τὸ ἴδιον οἴκημα μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του. Πρὸ δύο μηνῶν ἡ σύζυγος τοῦ Πετράκη κατελήφθη ἀπὸ κεφαλαλγίαν, μετά τινας δὲ ἡμέρας προσεβλήθη τὸ ὀπτικόν της νεῦρον καὶ ἀπώλεσε σχεδὸν τὸ φῶς της ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁ σύζυγός της ἐκάλεσεν ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους ἰατροὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς κ.κ. Τσιμινάκην, Ἰακωβίδην, Ξύδην, Παμπούκην, Πετσάλην (καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου) καὶ Ἀξελόν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαγνώσουν οὐδεμίαν ἀσθένειαν ἐπ' αὐτῆς. Ἐν τέλει κατὰ σύστασιν τοῦ κ. Πετσάλη ὁ Πετράκης τὴν εἰσήγαγε πρὸς νοσηλείαν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» καὶ παρηκολούθει τὴν κατάστασίν της ὁ κ. Ἀξελός. Παρήρχοντο ὅμως αἱ ἡμέραι χωρὶς οὐδεμία νὰ παρατηρηθῇ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῆς ἀσθενοῦς. Ἐνῷ αὐτὰ συνέβαινον εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», ὁ Πετράκης, κατὰ συμβουλὴν τῆς ραπτρίας Βασιλικῆς Ν. Μουσουλίκας (Μαρωνείας 23) ἐκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν χαρτομάντιδα Θεοδώραν χήραν Κ. Σαρκηνοῦ (Ἀλβανίας 6) ἡ ὁποία ἐπὶ παρουσίᾳ του καὶ διαφόρων ἄλλων ἔρριψε τὰ χαρτιὰ καὶ ἀπεφάνθη ὅτι εἶχαν κάνει μάγια εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ δι' αὐτὸ εἶχεν ἀσθενήσει. Ἐπὶ πλέον ἡ χαρτομάντις ἀπεφάνθη ὅτι τὰ μάγια τὰ εἶχε κάνει μιὰ γυναῖκα ξανθὴ μὲ παιδιὰ καὶ συνεβούλευσε τὸν Πετράκην νὰ καταφύγῃ εἰς ἕνα ὑπνωτιστήν.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Πετράκη ἡ Μουσουλίκα, ἀποκαλουμένη εἰς τὴν συνοικίαν «καμπουρίτσα» μετέβη μαζὶ μὲ τὴν νεάνιδα. Ἄνναν Πεπονῆ χρησιμοποιουμένην ὡς μέντιουμ καὶ συνήντησαν τὸν ὑπνωτιστὴν Δ. Λήτσαν ἐκ Καλάμου, ἀρτοποιὸν διαμένοντα παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους. Χωρὶς νὰ τοῦ ἀνακοινώσουν τίποτε τὴν ὡδήγησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πετράκη. Ἐκεῖ ὁ Λήτσας ὑπνώτισε τὴν Πεπονῆ, ἡ ὁποία ἐν ὑπνωτιστικῇ καταστάσει ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς, εἰς ἐρώτησιν τοῦ ὑπνωτιστοῦ σχετικῶς μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Πετράκη: «Μιὰ ξανθὴ γυναῖκα τοῦ ἔχει κάνει μάγια καὶ τὰ ἔχει ρίψει στὸ πηγάδι τοῦ σπιτιοῦ καὶ νὰ τὰ βλέπω. Εἶνε ἕνα κομμάτι σαπούνι καὶ τρία καρφιὰ ἀκέφαλα». Ὁ ὑπνωτιστὴς ἐπεκαλέσθη κατόπιν μὲ τὸ μέντιουμ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τὸ ὁποῖον συνεβούλευσε νὰ ἐρευνήσουν τὸ πηγάδι καὶ νὰ ἀνεύρουν τὰ μάγια βεβαιώσαν ὅτι μόλις ἐγένετο τοῦτο ἡ Πετράκη θὰ ἐγίνετο καλὰ ἀφοῦ παρήρχοντο 18 ἡμέραι. Ὁ Πετράκης ἔβαλε κατόπιν δύο ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι ἤντλησαν τὸ ὕδωρ τοῦ πηγαδιοῦ ἐργασθέντες συνεχῶς ἐπὶ δύο ἡμερόνυκτα. Μόλις ἄδειασαν τὸ νερὸ ἐπεδόθησαν εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ πυθμένος τοῦ φρέατος ἀπὸ τὴν λάσπην. Εἰς ἕνα τενεκὲν γεμᾶτον λάσπην εὗρον μόλις τὸν ἐξήγαγον ἕνα κομμάτι κοινὸ σαπούνι καρφωμένο μὲ καρφιά. Ὅλοι τότε οἱ παρακολουθοῦντες τὴν σκηνὴν αὐτὴν ἤρχισαν νὰ σταυροκοποῦνται καὶ ἐκάλεσαν ἕναν ἱερέα, ὀνόματι Παπαγιάννην διαμένοντα παρὰ τὰς φυλακὰς Συγγροῦ, ὁ ὁποῖος ἐξώρκισε τὰ ἀνευρεθέντα μάγια. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ ὁποία ἦτο 11.30' π.μ. ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρηκολούθησαν μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως τῆς Πετράκη, ἡ ὁποία πράγματι ἤρχισε βελτιουμένη ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξήχθησαν ἀπὸ τὸ πηγάδι τὰ μάγια. Τὴν 18ην ἡμέραν ἡ Πετράκη ἀπέκτησεν ἐντελῶς τὸ φῶς της καὶ ἤδη δὲν αἰσθάνεται παρὰ μόνον ἀδυναμίαν εἰς τὸ ὀπτικόν της νεῦρον. Οἱ ἁπλοϊκοὶ τῆς συνοικίας Κολωνοῦ πιστεύουν ὅτι ἡ θεραπεία τῆς Πετράκη ὀφείλεται εἰς θαῦμα τοῦ ὑπνωτιστοῦ καὶ καθ' ἑκάστην συγκεντροῦνται εἰς τὴν οἰκίαν Πετράκη. Ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχουν καὶ οἱ δυσπιστοῦντες ἰδίως δὲ εὑρίσκουν ἀνεξήγητον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σαπούνι μολονότι εἶχε ριφθῇ πρὸ δύο μηνῶν ἐντὸς τοῦ φρέατος δὲν εἶχε λυώσει. Οἱ ἰατροὶ οἱ ὁποῖοι ἐξήτασαν τὴν Πετράκη δὲν ἀποκλείουν νὰ ἐπῆλθεν ἡ θεραπεία της συνεπείᾳ ὑποβολῆς. Ὁ προκληθεὶς θόρυβος προεκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ἐνήργησε δὲ σχετικὰς ἀνακρίσεις ὁ ἀστυνόμος τοῦ 6ου τμήματος ἀσφαλείας κ. Ἀναστασόπουλος, ὁ ὁποῖος διεπίστωσε τὰ συμβάντα ὡς ἐκτίθενται ἀνωτέρω. Ὁ Πετράκης καὶ ὅλοι οἱ πέριξ γείτονες πιστεύουν ὅτι τὰ μάγια τὰ ἔκαμεν ἡ σύζυγος τοῦ σπιτονοικοκύρη του Διαμάντη, ἡ ὁποία κατὰ σύμπτωσιν εἶνε ξανθή. Αἱ δύο οἰκογένειαι ἔχουν περιέλθη συνεπείᾳ τῶν ὑπονοιῶν τούτων εἰς τὴν πλήρη ρῆξιν.

Ἡ ὑπόθεσις μὲ τὸ σαπούνι ποῦ δὲν ἔλυωσε ἐπὶ δύο μῆνας μέσα εἰς τὸ νερό, μὲ τὸ μέντιουμ ποῦ ἀνεκάλυψε τόσον εὐκόλως τὰ μάγια καὶ τόσα ἄλλα...φυσικώτατα πράγματα, εἶνε πράγματι πολὺ...περίεργος. Τί συμβαίνει; Κάτι θ' ἀπεκάλυπτε μία αὐστηροτέρα ἀνάκρισις καὶ εἰς αὐτὸ ἐπιμένουν οἱ δυσπιστότεροι τῶν κατοίκων τῆς θορυβηθείσης ἐκ τοῦ «θαύματος» συνοικίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΙΔΕΑ ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Κ. Δεμερτζῆς προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν «Πρωΐαν»:

«Κατ' αὐτὰς φαίνεται ὅτι ἐντείνεται ἡ δρᾶσις τῶν λεγομένων παραγόντων, ἡ δὲ ζύμωσις ἐντὸς τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοπέδου εἶνε κατάδηλος μειοῦσα τὴν ὑπόστασιν τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει δημοκρατικῶν κομμάτων παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ. Ἐξ ἄλλου καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ὀργανωθῇ κοινὴ ἄμυνα τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ πολιτικοῦ κόσμου κατὰ πάσης ἐνδεχομένης ἀποπείρας πρὸς κλονισμὸν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Καὶ τοιουτοτρόπως παρὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαοκτάμηνον διάστημα ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πρώτης μεταδικτατορικῆς κυβερνήσεως, εὑρισκόμεθα περίπου εἰς τὸ σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεκινήσαμεν, παρ' ὅλας τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐν τῷ μεταξὺ ὁ λαὸς ἵνα ἴδῃ ἀναστηλουμένας τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἐλευθερίας καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν βαδίζουσαν ἀπροσκόπτως.

Δι' ὅ,τι σαθρὸν συντελεῖται ἐντὸς τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοπέδου ἡμεῖς, οἱ ἀντιβενιζελικοί, οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εὐθύνην κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν φέρει διὰ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς δικτατορίας μέχρι σήμερον, εἶνε φυσικὸν ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἀντιβενιζελικοὶ νὰ βλέπωμεν μετ' ὀδύνης τὴν ἀπειλουμένην νέαν κατάλυσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, τὴν νέαν ἀπόπειραν ἀναμίξεως ἀναρμοδίων παραγόντων, τὴν νέαν θόλωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, τὴν νέαν ἀπειλὴν καθ' ὅλης τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως.

Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ὁ ἀντιβενιζελικὸς κόσμος οὐχὶ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἀφ' ἧς μετ' ἀσυνήθους ἐνδοτικότητος ἐπολιτεύθη, μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς δικτατορίας, ἀπέναντι τοῦ ἀντιθέτου πολιτικοῦ συγκροτήματος, δὲν ὑπηρέτησε λυσιτελῶς, κατ' ἐμὲ κριτήν, τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ τόπου. Συνέτεινε μόνον εἰς τὴν παράτασιν τῆς πολιτικῆς ἐκκρεμότητος καὶ κατέστησεν ἀδύνατον τὴν διαδοχὴν τῆς παρούσης καταστάσεως ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις συνέστη, παραβλέπουσα τὸν καθεστωτικὸν σάλον, κατὰ τρόπον ὥστις δὲν ἠγγυᾶτο τὴν δικαίαν λύσιν τῶν ζητημάτων καὶ ἄφινε ἀκαταλύτους τὰς ἀνευθύνους καὶ ξένας πρὸς τὸ πολίτευμα ἐπιρροάς, ἦτο ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον, ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις θὰ διελύετο χωρὶς νὰ ἔχῃ συντελέσει εἰς τίποτε διὰ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Παρ' ὅλας τὰς οἰκονομικὰς προσπαθείας τῆς κυβερνήσεως τὰς ὁποίας ὀφείλω νὰ ἀνομολογήσω, καίτοι διαφωνῶ οὐσιωδῶς καὶ βασικῶς ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος, ὁ τόπος δὲν ἀνέβαλε, διότι παραμένει ἀμείωτον τὸ χάσμα τῶν δύο πολιτικῶν κόσμων, διότι, παρὰ τὴν κυβερνητικὴν αἰσιοδοξίαν, δὲν ἐπανῆλθεν ἡ πεποίθησις τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα, διότι ὁ λαὸς διαισθάνεται τὸ ἀδύνατον, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τῆς ὁμαλῆς διαδοχῆς τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, διότι τὸ πολίτευμα δὲν κατέστη πολίτευμα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πολίτευμα τῆς βενιζελικῆς παρατάξεως, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς πάντοτε παραμονευούσης στρατοκρατίας.

Ἐπαναλαμβάνω τὰς ἀληθείας ταύτας, τὰς ὁποίας τοσάκις εἶπον καὶ πρὸς τὴν Βουλήν, διότι μοῦ δίδεται σήμερον ἡ εὐκαιρία αὕτη ἐκ τῆς παρατηρουμένης κινήσεως τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ κόσμου πρὸς ἄμυναν ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Εἶμαι κατ' ἀρχὴν ἀπολύτως σύμφωνος, ὅτι ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος ὀφείλει νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῶν νέων τούτων ἀπειλουμένων δεινῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀμυνθῇ ἀποτελεσματικῶς, διὰ νὰ δράσῃ ἐπιτυχῶς, διὰ νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος, δὲν ἀρκεῖ μία οἱαδήποτε προσωπικὴ συνεννόησις ὡρισμένων κομμάτων ἢ ὁμάδων ἢ προσώπων. Χρειάζεται ἐναρμόνισις ἰδεῶν καὶ κατευθύνσεως. Χρειάζεται πρὸ παντὸς νὰ εὑρεθῶμεν σύμφωνοι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσωμεν. Ἐὰν μὲν ἀμυνθῶμεν ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπίσης ἀπειλουμένων ἀντιθέτων μας, ὀφείλομεν ἁ συμφωνήσωμεν ἐπὶ ὑγιοῦς καὶ ἀκλονήτου βάσεως, διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ κωμικοτραγικὸν πείραμα τῆς Οἰκουμενικῆς. Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ ἀμυνθῶμεν μόνοι ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὀφείλομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὅλα τὰ ζητήματα, νὰ ἐξεύρωμεν τὴν λύσιν αὐτῶν, νὰ προκηρύξωμεν ταύτην πρὸς τὸν λαὸν καὶ νὰ ὀργανώσωμεν ὑπεύθυνον διοίκησιν τοῦ ἀγῶνος. Νὰ κάμωμεν, μὲ ἄλλους λόγους, πολιτικὴν καὶ ὄχι ἀοριστολογίας καὶ νὰ γίνωμεν τοιουτοτρόπως σεβαστοὶ πρὸς τὸν λαόν, ἐμπνέοντες συγχρόνως καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν πολιτικήν μας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου.

Τὴν ὁμαλὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου συνταράττει τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα. Τί ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ πολιτεύματος πολλάκις εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἴπω πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Εἶνε ἑπομένως ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη, προτοῦ ἀποφασίσῃ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς νὰ ἀμυνθῇ ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, νὰ χαράξῃ προγραμματικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος. Πρέπει νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν ἄν, ἐν περιπτώσει κατισχύσεως εἰς τὰς ἐκλογάς, θὰ ἀναστηλώσωμεν, ἄνευ ἄλλου τινός, τὴν Βασιλείαν, ἤ, ἄν, παρὰ τὴν ἐνδεχομένην νίκην ἡμῶν, θὰ ἐξακολουθήσωμεν δοκιμάζοντες ἐν καλῇ πίστει τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐφ' ὅσον θὰ ἀπῄτει τοῦτο τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς χώρας. Εἶμαι ἀπολύτως διατεθειμένος νὰ συζητήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ νὰ πεισθῶ, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, περὶ τῆς ὀρθότητος ἀντιλήψεων, ἀνηκουσῶν εἰς ἄλλους. Δὲν εἶμαι ὅμως ποσῶς διατεθειμένος νὰ ἀμυνθῶ ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ μετ' ἄλλων ἀντιβενιζελικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχωμεν προηγουμένως ἐναρμονίσει τὰς ἀντιλήψεις μας ἐπὶ τοῦ βασικοῦ τούτου ζητήματος. Διότι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοῶ δι' ἀορίστου καὶ δημοκοπικῆς πολιτικῆς νὰ δώσω νέα ἐρείσματα εἰς τὴν στρατοκρατίαν καὶ τοὺς ἀντιθέτους πολιτικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ νὰ βυθίσω τὸν τόπον εἰς τὸ ἀκυβέρνητον καὶ τὴν ἀναρχίαν.

Ἀλλ', ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ὀφείλουν νὰ ἐναρμονίσουν τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ.

Εἶνε παγκοίνως γνωστὰ τὰ ζητήματα ταῦτα, ἄνευ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων πᾶσα ἀπόπειρα διευθετήσεως τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως θὰ ἀπέβαινε ματαία. Καὶ ἐπὶ τῶν σημείων τούτων ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος ὀφείλει, ὡς πολιτικὴ παράταξις, νὰ ἔχῃ ὑπεύθυνον καὶ προγραμματικὴν γνώμην καὶ νὰ παλαίσῃ ὑπὲρ αὐτῆς.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ κυβέρνησις, εἰσπράξασα παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ χίλια ἑξακόσια ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, καὶ ἐπιτυχοῦσα διὰ κολοσσιαίων θυσιῶν τὴν νόμιμον σταθεροποίησιν ἀναπαύεται θριαμβεύουσα καὶ ἐπιτιθεμένη ἐκ προμελέτης κατὰ τῶν πολιτικῶν της ἀντιπάλων ὡς ἀντιδραστικῶν, ὡς κάκιστα ἔπραξε προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλω νὰ μειώσω τὴν ἀξίαν τῶν προσπαθειῶν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ καθαρῶς δημοσιονομικοῦ ἐπιπέδου, καίτοι ἔχω ριζικὰς διαφωνίας, ὡς εἶπον, ἐπὶ τῆς ἀκολουθηθείσης πολιτικῆς ἐν τῷ οἰκονομικῷ ζητήματι. Ἀλλ' εἶχον ἀνέκαθεν τὴν γνώμην καὶ ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω εἰς αὐτήν, ὅτι ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ νόμιμος σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς, δὲν εἶνε ἡ πανάκεια διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνιᾷ, παρὰ τὰς αἰσιοδόξους προβλέψεις τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν κύκλων, καὶ νὰ δυσπιστῇ πρὸς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Τὸ πρόβλημα τῆς μεταπολεμικῆς καὶ ἰδίως τῆς μεταδικτατορικῆς Ἑλλάδος δὲν ἦτο κυρίως οἰκονομικόν. Ἦτο ἐξόχως πολιτικόν. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως, ὅτι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, τοῦ χωρίζοντος τοὺς δύο πολιτικοὺς κόσμους καὶ τὸν λαόν, οὐδὲν ἔπραξαν αἱ τρεῖς μεταδικτατορικαὶ κυβερνήσεις, αὐταπατώμεναι καὶ νομίζουσαι ὅτι τὰ ἑξαετῆ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος ὀφείλονται εἰς τὴν ἔκπτωσιν τοῦ νομίσματος καὶ εἰς τὴν νομισματικὴν ἀκαταστασίαν, ἐνῷ εἶνε εἰς ὅλους κατάδηλον, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία συνεπέφερε τὴν οἰκονομικὴν ἐξάρθρωσιν, τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ νομίσματος, τὴν φυγὴν τῶν κεφαλαίων καὶ τὴν δυσπραγίαν τῶν πολιτῶν καὶ ἀπειλεῖ ἐκ νέου τὴν μόλις ἀναλαμβάνουσαν χώραν.

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, τὰ ἐν τῇ κυβερνήσει κόμματα δὲν ἀντιληφθοῦν τὰς ἀληθείας ταύτας, οἱ δὲ ἀντιβενιζελικοὶ πολιτικοὶ παράγοντες δὲν κατανοήσουν ἐγκαίρως ὅτι δὲν ἀρκεῖ μία οἱαδήποτε προσωπικὴ ἕνωσις μὲ ἀκαθόριστον πρόγραμμα διὰ νὰ στηριχθῇ ὁ κοινοβουλευτισμός, βαδίζομεν ἐκ νέου πολὺ κακὴν πολιτικὴν ὁδόν. Δὲν θέλω νὰ προμαντεύω κακά. Ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ δημοσία γνώμη ἀνησυχεῖ δικαίως, εἶνε δὲ ἀκόμη προφανέστερον, ὅτι ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου κατέστη ἀδύνατος ἡ διαδοχὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ἰδοὺ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος: Ἡ ἐξεύρεσις δηλαδὴ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ὁμαλῶς θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἄνευ ἀνωμαλιῶν διαδοχὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ὅλα τὰ ἄλλα ἀποτελοῦν ἀστειότητας. Εἶνε δὲ πασίγνωστον ὅτι δι' ἀστειοτήτων δὲν λύονται τὰ μεγάλα πολιτικὰ ζητήματα.»

ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ
ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Ὀνειρώδης ἐξοχὴ
Ἡ ἐξοχὴ τῆς Ἀριστοκρατίας μας
ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ
Διεύθυνσις ΤΑΣΟΥ ΚΟΚΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Κυριακὴ 20 Μαΐου 10 45' π. μ.
2α ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ
ὑπὸ ὁμάδος μαθητριῶν τάξεων
Δος M. Jordan
ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
«ΗΧΩ»

Βιβλία ἐπὶ πιστώσει
ΝΟΜΙΚΑ - ΙΑΤΡΙΚΑ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ κ.λ.π.
Ὅσα δήποτε βιβλία θέλετε δεδεμένα ἢ ἄδετα ἀγοράζετε ἐπὶ πιστώσει πληρώνοντες αὐτὰ εἰς 20 μηνιαίας δόσεις. Τὰ βιβλία παραδίδονται ταυτοχρόνως μὲ τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως.
Ζητήσατε ὁδηγίας καὶ τιμοκατάλογον δωρεάν.

ΙΑΤΡΙΚΑ	Δραχ.
Παθολογία τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων F. I. Collet τόμοι 4..	900.—
Ἡ ἀπαραίτητος Οὐρολογία Σ. Οἰκονόμου Καθηγ. Πανεπιστ.	500.—
Ἀπὸ τὸ Σύμπτωμα εἰς τὴν Νόσον Felix Coste	100.—
Διαφορικὴ Διαγνωστικὴ Λάμψα.....	100.—
Δεοντολογία Χαριτάκη τόμοι 2	350
Μικροσκοπία καὶ Βιολογία Γ. Παγκάλου Γ. Ἰωαννίδου τόμοι 2	350.—
ΝΟΜΙΚΑ	
Βασιλικὰ Ζέπου τόμοι 5	2600.—
Δικονομίας Ποινικῆς Ἑρμηνεία ὑπὸ Κωνσταντοπούλου μετὰ τῶν Νέων Νόμων μέχρι τέλους 1926 τόμοι 2..	600.—
Δικονομίας Ποινικῆς Α. Μπουροπούλου. Συμπλήρωμα..	60.—
Δικονομίας Πολιτικῆς Ἑρμηνεία ὑπὸ Δ. Ποταμιάνου τόμοι 4..	400.—
Δοκίμιον Νομικῆς Κοινωνιολογίας J. Cornil....	60
Ἑξάβιβλος Ἁρμενοπούλου	170.—
Ἐμπορικὸν Δίκαιον Ἑρμηνεία Thaller τόμοι 3 ...	600
Ἐμπορικὸς Νόμος (Κῶδιξ μετὰ νομολογίας καὶ ἑρμηνείας) Ἐμ. Μακρυγιάννη τόμοι 2...	160
Ἐνασχολήσεις Νομικαὶ Δημητρακοπούλου τόμοι 3	725
Κώδικες Διοβουνιώτου τόμοι διάφοροι 20	637
Κῶδιξ Ἰουστινιανοῦ Π. Τσιτσεκλῆ	250.—
Λεξικὸν Δικαστικῆς Πρακτικῆς Ν. Κουντουριώτου τόμοι 5 ..	1000.—
Ποινικοῦ Νόμου Ἑρμηνεία ὑπὸ Κωστῆ συγχρονισθεῖσα ὑπὸ Α. Μπουροπούλου τόμοι 3 (ὁ 3ος τυποῦται)..	700.—
Πανδέκται (Νέοι) Κουντουριώτου τόμοι 11 ...	2500.—
Ρωμαϊκὸν Δίκαιον Windscheit μετ. Ἀργύρου τόμοι 6 ...	1350.—
Ρωμαϊκὸν Δίκαιον Dernburg μετ. Γ. Διοβουνιώτου τόμοι 5 ...	750.—

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Δ. & Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 60β
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ: (ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ - ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΕΙΟΝ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ). ΟΔΟΣ ΡΙΤΣΙΩΤΗ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΖΕΝΙΤΗ
Εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον NEUCHATEL (Ἑλβετία)
Εἰς τὸν ἐτήσιον διαγωνισμὸν τῶν Χρονομέτρων ἀπὸ τοῦ 1921—1927 τὰ ὡρολόγια ΖΕΝΙΤΗ διὰ 7ην φορὰν λαμβάνουν τὸ πρῶτον ἐκ τῶν πρώτων βραβείων 1ης τάξεως διὰ τὴν χρονομετρικήν των ἀκρίβειαν μεταξὺ ὅλων τῶν Ὡρολογίων μὲ πορείαν 0,0,6 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου.
Ἀστεροσκοπεῖον KEW. TEDDINGTON (Ἀγγλία)
ΖΕΝΙΤΗ
Record χρονομετρικῆς ἀκριβείας διὰ 4ην φορὰν τῷ 1927 τὰ ὡρολόγια ΖΕΝΙΤΗ ἔρχονται πρῶτα μεταξὺ ὅλων τῶν Χρονομέτρων (κόλπου) μὲ πορείαν 0,0,9 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου.
Οὕτω τὸ ὡρολόγιον ΖΕΝΙΤΗ μένει τὸ ἀκριβέστερον ὡρολόγιον
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος
Κ. ΒΛΑΣΙΔΗΣ
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 13 (Ἔναντι Ἰονικῆς Τραπέζης)

ΚΥΨΕΛΗ
ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ
Αἰόλου 102 Τηλ. Νέον 6-40
ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ
ΨΥΧΙΚΟ-ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ
ΚΗΦΙΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΑΛΗ
ἑκάστην Πέμπτην καὶ Κυριακὴν
ΚΑΛΛΙΘΕΑ, Ν. & Π. ΦΑΛΗΡΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΚΙ ΚΑΙ ΓΛΥΦΑΔΑ
ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

ΑΛΒΑΝΟΙ ΜΕ ΠΛΑΣΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος κινήσεως ξένων καὶ διαβατηρίων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Μουνδρέας ἐξέλεγχων χθὲς τὰ διαβατήρια τῶν Ἀλβανῶν Χ. Τσέλλιου, Χ. Μίτση, Χ. Μαντέλλου, Γ. Μαντέλλου καὶ Χ. Πατᾶ διὰ τὸ Μεξικόν, παρετήρησε γραφικὰς ἀνωμαλίας εἰς αὐτὰ καὶ ἠρώτησε σχετικῶς τὴν Ἀλβανικὴν πρεσβείαν. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς πρεσβείας ταύτης Χασὰν Ἀλιζόλι μεταβὰς εἰς τὸ ἀνωτέρω τμῆμα καὶ ἐξετάσας τὰ διαβατήρια ἀπεφάνθη ὅτι ταῦτα ἔφερον πλαστὴν θεώρησιν τῆς Ἀλβανικῆς πρεσβείας καὶ ἀπεκάλυψεν ὅτι οἱ ἐν λόγῳ Ἀλβανοὶ εἶχον καταφύγει προηγουμένως εἰς τὴν Πρεσβείαν ἡ ὁποία ἠρνήθη νὰ θεωρήσῃ τὰ διαβατήριά των. Ὁ κ. Μουνδρέας προέβη ἀμέσως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Χ. Λασκαρίδη, ὑπαλλήλου τοῦ πρακτορείου Παπαναγοπούλου ὁ ὁποῖος εἶχε προσκομίσει τὰ διαβατήρια εἰς τὸ τμῆμα. Ἀπὸ αὐτόν, ὁμολογήσαντα ἀμέσως τὴν ἐνοχήν του ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ πέντε Ἀλβανοὶ τῶν ὁποίων ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ἡ σύλληψις. Ἐπὶ πλέον συνελήφθη καὶ ὁ Ἀλβανὸς Ναζὶφ Ναζάρι διότι ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς εἶχεν ἐκδώσει καὶ εἶχε σφραγίσει μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἀλβανικῆς Πρεσβείας τὰ διαβατήρια. Ὑποτίθεται ὅτι οὗτος ἀφήρεσε τὴν σφραγῖδα τῆς Πρεσβείας. Εἰς τὴν οἰκίαν του ἀνευρέθη μόνον ἡ μελάνη μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε γράψει τὰ διαβατήρια. Ὁ Λασκαρίδης ἔλαβεν ἀπὸ ἕκαστον Ἀλβανὸν δύο δολλάρια διὰ τὴν σύστασίν του ἀπὸ τὸν Ναζάρι.

ΑΙ ΔΙΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς ἀπουσίας μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Πειραιῶς ἡ προσδιωρισμένη διὰ χθὲς ἐκδίκασις τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης τοῦ σωφέρ Δημ. Παπαδημητρίου, ὅστις εἶχε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου εἰς ἰσόβια δεσμὰ ὡς συνεργὸς τοῦ τυφεκισθέντος Τηλ. Μπασιάκου.

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Πειραιῶς ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς ἡ δίκη τοῦ Π. Παπαδημητρίου, κατηγορουμένου διὰ τὰ προξενηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐγκαύματα διὰ βιτριολίου ἐν Ἀθήναις εἰς τὰς ἀδελφὰς Ξηροταγάρου. Τὴν ἑσπέραν ἡ δίκη διεκόπη διὰ τὴν 9 π.μ. τῆς μεθαυρίου Τρίτης.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ
ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς. Ἑλληνικῆς. Litterature. Λογιστικῆς. Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλισταὶ καὶ Ἑλληνισταί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΝ

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλλήνων Φασιστῶν, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς εἶναι ὁ κ. Θεόδωρος Ὑψηλάντης, Ὀργάνωσις οὖσα, ὡς γνωστόν, ἄκρως ἀντικομμουνιστικῶν ἀρχῶν, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ὅπως χαιρετίσῃ τὸ ἐπικρατῆσαν ἐν τῷ Πανεργατικῷ Συνεδρίῳ πνεῦμα τοῦ Συντηρητισμοῦ καὶ συγχαρῇ τοὺς ὁριστικῶς διαχωρίσαντας τὸν συντηρητικὸν καὶ σώφρονα ἐργατικὸν κόσμον ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἂν καὶ ὁ φασισμὸς χωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ὅλην ὑπεράσπισιν τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καὶ ὑπὸ τὴν ἀναδημιουργικὴν καὶ ἀναμορφωτικήν του δύναμιν ἀνασυντάσσει τοὺς συνολικοὺς παράγοντας τοῦ Ἔθνους, τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ τὸν ἐργατικὸν κόσμον ἐν πλήρει προσαρμογῇ εἰς τὸ φασιστικὸν πλαίσιον ὥστε ἐν ἁρμονικῇ συνεργασίᾳ καὶ συμπράξει νὰ λειτουργῇ τὸ καθεστωτικὸν σύνολον, ἂν καὶ χωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἀναδιοργανωτικήν του δρᾶσιν, ἐν τούτοις τὸ χωριστικὸν γεγονὸς τοῦ Πανεργατικοῦ Συνεδρίου ἀποτελεῖ μέγα ρῆγμα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐργατισμόν, ἀπομονοῦντα ὁριστικῶς τὸν ἀναιρετικὸν κομμουνισμὸν ἐκ τῆν ἀντεθνικήν, τὴν ἀντικοινωνικήν, τὴν ἀντεργατικὴν προστασίαν του. Καὶ ὡς τοιοῦτον εἶναι μία μεγάλη νίκη τοῦ ἐργατικοῦ Συντηρητισμοῦ, ὅστις εἶναι στήριγμα ἀσφαλὲς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καὶ ἐνίσχυσις μεγάλη εἰς τὴν γενικωτέραν κίνησιν τῆς ἀνασυντάξεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλλήνων φασιστῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τιμίους ἐργάτας παντὸς ἐπαγγέλματος, διαδηλοῖ τὴν ἱκανοποίησιν της διὰ τὸ χωριστικὸν κίνημα τοῦ Πανεργατικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὀρθὴ συναίσθησις τῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν καθηκόντων ἐν τῷ ἐργατικῷ κόσμῳ τῆς Ἑλλάδος θὰ ὁδηγήσῃ εἰς νέαν περίοδον ἐθνικῆς, κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐργασίας, ὅτε πρὸς τὸ καλὸν τοῦ συνόλου καὶ τῶν ἀτόμων ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς θὰ ἀποβῇ ἰσχυρὰ καὶ εὐημεροῦσα.

(Ἐκ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Φασιστῶν)

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἔληξαν ἱκανοποιητικῶς αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς καθορισμὸν τῶν συνόρων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὑπὸ τῶν Σέρβων ἀντιπροσώπων τὸ δίκαιον τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Αἱ ἀξιώσεις αὗται συνίσταντο εἰς τὴν παραχώρησιν ἑνὸς στρατιωτικοῦ ὑψώματος, τὸ ὁποῖον κατεῖχον οἱ Σέρβοι ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν. Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι τὰ σύνορα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας δὲν εἶχον κανονισθῇ ἐπακριβῶς ἀλλὰ παρέμενον ὡς καθωρίσθησαν διὰ προχείρου συμφωνίας ἐν Βουκουρεστίῳ μεταξὺ Πάσιτς καὶ Βενιζέλου. Τοῦτο παρεῖχε καθημερινῶς ἀφορμὰς προστριβῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ 22ετὴς φοιτητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν Πέτρος Τράναλης ἐτραυματίσθη σοβαρῶς καὶ εἰσήχθη εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν. Ἡ ἀπόπειρα ὀφείλεται εἰς νευρασθένειαν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἤρχισεν ἐνώπιον τοῦ Αου Διαρκοῦς Στρατοδικείου ἡ δίκη τῶν στρατιωτῶν Δ. Βακογιάννη, Κούσκουρη, ἐπιλοχίου Ντούβα δεκανέως σιτιστοῦ καὶ Διάκου ἀρχειοφύλακος, κατηγορουμένων ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ταυτότητος τῶν κατηγορουμένων ἀνεγνώσθη ἡ παραπεμπτικὴ διαταγὴ καὶ τὸ πόρισμα τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἔτεινον εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ ἀναρρωτικὰς ἀδείας. Οἱ λοιποὶ κατηγοροῦνται ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν πλαστῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν.

Ἐξητάσθησαν οἱ μάρτυρες κ.κ. Διάμεσης συνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος, Μαναῖος ταγματάρχης τῆς στρατολογίας, Βαλεργάκης ὑπολοχαγὸς τῆς στρατολογίας, Ἀγριτέλης, Ἀλιμπράντης, Παπασπύρου καὶ Λιανός, οἵτινες κατέθεσαν ἐπιβαρυντικὰ διὰ τοὺς κατηγορουμένους.

ΑΝΟΙΚΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος περὶ ἀνοίγματος τῶν ἑστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακάς, θὰ παραμείνουν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἀνοικτὰ ὅλα τὰ ἑστιατόρια.

"ΙΖΟΤΤΑ-ΦΡΑΣΚΙΝΗ„
Isotta Fraschini
MILANO
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Διὰ πληροφορίας καὶ προσφορὰς ἀποτανθῆτε εἰς
Φ. Φ. ΡΩΕΕΡ—Ἀθῆναι
Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρως Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΟΙΑ Η ΠΙΘΑΝΩΤΕΡΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΗ ΕΙΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΝ

Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται πρὸ τῆς αὔριον, μετὰ τὴν σύσκεψιν τῶν Προοδευτικῶν φιλελευθέρων. Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ ἀναληφθεῖσαι χθὲς τὴν ἑσπέραν νέαι μεσολαβήσεις μεταξὺ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Βενιζέλου θὰ συνεχισθοῦν μόνον μετὰ τὴν ἐκ Γαλαξειδίου ἐπάνοδον τοῦ δευτέρου, ἐφ' ὅσον ἤθελε πραγματοποιηθῇ τὸ ταξείδιον τοῦτο.

Εἰς τοὺς δυναμένους νὰ γνωρίζουν τὰ πράγματα κοινοβουλευτικοὺς κύκλους κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ νέαι συνεννοήσεις δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ν' ἀπολήξουν εἰς συμβιβασμόν, «ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ ἀδιεξόδου τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκδηλώσεως τῆς κρίσεως»—ὑποχωροῦντος εἴτε τοῦ κ. Καφαντάρη εἴτε τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους, πιθανωτέρα φαίνεται ἡ ὑποχώρησις τοῦ δευτέρου, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψει τὰς ἀνατρεπτικὰς διὰ τὰς βλέψεις του ἐπὶ τῆς προεδρείας τῆς Δημοκρατίας συνθήκας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδημιουργοῦντο ἐάν, ἀποσπωμένου τοῦ κ. Καφαντάρη, ἐμειοῦτο ἡ εἰς ψήφους δύναμις τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Διὰ τὸν κ. Καφαντάρην ὅστις—ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρεται—ἐδείκνυτο μέχρι τῆς νυκτὸς ἀδιάλλακτος, ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι διὰ τῆς ἀδιαλαξίας του ἐλπίζει νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ πάλιν τὸν κ. Βενιζέλον, διὰ λόγους ὑγείας, ν' ἀποχωρήσῃ ἐξ Ἑλλάδος.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Διὰ τῆς δευτέρας ἐξ Ἀθηνῶν ἁμαξοστοιχίας ἀφίκετο τὴν 5ην μ.μ. ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, γενόμενος εἰς τὸν σταθμὸν δεκτὸς ὑπὸ πολλῶν φίλων του.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων σχετικῶς πρὸς τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς δι' ἧς αὐτὴ ἀπεδέχθη τὸ ἀναλογικὸν σύστημα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν Γερουσίας ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐγὼ πάντοτε ἀπέκλινα ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος μὲ στενὴν περιφέρειαν, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ ἐκλογῶν Βουλῆς, ἥτις διὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἐκλεγομένη θὰ δύναται νὰ ἀναδείξῃ ὁμοιογενῆ καὶ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν. Προκειμένου ὅμως περὶ ἐκλογῶν Γερουσίας, ἥτις κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἔχει πολιτικὴν δύναμιν καὶ δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Κυβερνήσεων δὲν μᾶς κωλύει τίποτε νὰ δεχθῶμεν τὸ ἀναλογικὸν ἐκλογικὸν σύστημα, τοῦ ὁποίου τ' ἀποτελέσματα εἶνε συμφωνότερα πρὸς τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ».

Σχετικῶς μὲ τὰς πληροφορίας περὶ διαστάσεως ἐπελθούσης μεταξὺ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Δὲν γνωρίζω τίποτε περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, τὸν δὲ κ. Βενιζέλον ἔχω νὰ ἴδω ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν. Ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ εἴπῃ τί τὸ ὁριστικόν».

Σχετικῶς μὲ τὰ θρυλούμενα ἀνατρεπτικὰ σχέδια τῶν γνωστῶν στρατιωτικῶν παραγόντων, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Οὔτε ὁ στρατός, οὔτε ὁ λαός, οὔτε ἡ ὀδυνηρὰ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἐπιτρέπουν τὴν βιαίαν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀναστήλωσιν στρατοκρατίας. Πάντως, ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς θέσιν νὰ πατάξῃ οἱονδήποτε κίνημα, ὁποθενδήποτε προερχόμενον.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κυκλοφοροῦντα περὶ ἀνατρεπτικῶν σχεδίων τοῦ κ. Κονδύλη, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἶπεν ὅτι, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Κονδύλη, δὲν πιστεύει ὅτι εἶναι ὁ κ. Κονδύλης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὴν στρατοκρατίαν.

—Ὁ κ. Κονδύλης, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός, ἀνέτρεψε τὴν Παγκαλικὴν δικτατορίαν καὶ ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Βουλῆς. Ταῦτα μᾶς ἄγουν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Κονδύλης δὲν ἐπιδιώκει τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὰ ἐξαγγελλόμενα συλλαλητήρια ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε:

—Ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ συλλαλητήρια καὶ διαδρομὰς καὶ διαδηλώσεις ἀνὰ τὰς ὁδούς, καθόσον εἶναι ἀποφασισμένη ν' ἀκολουθήσῃ τὸν τρόπον τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιτρέψῃ συλλαλητήρια ἐν κλειστῷ χώρῳ καὶ ἐν ἀνοικτῷ ἀκόμη ἀλλὰ ἐν στάσει καὶ ἄνευ διαδρομῶν καὶ διαδηλώσεων. Ἐὰν κατὰ τὰ συλλαλητήρια ταῦτα ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ ἔχει ἄρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τότε αὕτη θὰ σεβασθῇ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ».

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀκολούθως προέβη εἰς ἀνασκόπησιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου τονίσας ὅτι πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πρώτης Κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως ἐπεκράτει χάος. Ἔκτοτε ὅμως ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἐξυγιάνῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι αὕτη στηρίζεται ἐπὶ βάσεων, ἃς ἔθεσεν ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, ὥστε νὰ μὴ δύναται οἱονδήποτε Κόμμα ἢ Κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς νὰ ἐλέγξῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου.

—Ἐγώ, προσέθεσε, δὲν πράττω τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ ἐφαρμόζω τὴν χαραχθεῖσαν πολιτικήν, γνωστοποιῶν ταυτοχρόνως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων».

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεφέρθη εἰς τὰς δηλώσεις ἃς ἔκαμεν ἐπανελθὼν ἐξ Ὑπάτης, τονίσας ὅτι δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ τίποτε τὸ νεώτερον.

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΕΝΟΠΛΩΝ ΚΑΤΑ ΕΞΟΚΕΙΛΑΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

ΕΛΗΣΤΕΥΘΗ Ο "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐν Ρίῳ Ἰανεΐρῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ ὄχλος τοῦ χωρίου Μάκχα ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ εἰς τὰ παράλια Καραπέμπους ἐξοκείλαντος ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Κωνσταντῖνος Πατέρας».

Οἱ ἐπιτεθέντες προέβησαν εἰς ἀγρίαν λεηλασίαν ἁπάντων τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τοῦ σκάφους τροφίμων καὶ ἀντικειμένων. Οἱ ἐπιδρομεῖς ἀφήρεσαν τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ πολύτιμα πράγματα καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ πληρώματος. Αἱ Βραζιλιαναὶ ἀρχαὶ ἀπέστειλαν στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐξηφανίσθησαν πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, φοβηθέντες τὴν ἔκρηξιν θυέλλης.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ΤΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΕΝΤΑ ΧΘΕΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Καὶ μέχρι τῆς χθὲς δὲν κατωρθώθη ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν δελτίων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Πάντως καὶ τὰ συγκεντρωθέντα χθὲς δελτία δὲν προσέθεσαν τίποτε σημαντικὸν εἰς τοὺς προχθεσινοὺς ἀριθμούς.

Ἡ γενικὴ στατιστικὴ ὑπηρεσία ἔλαβε καὶ χθὲς συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς διαφόρων νομῶν τοῦ Κράτους, ἅτινα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Νομοί: Πρεβέζης 80.596, Λέσβου 156.980 (ἐλλείπουν εἰσέτι κοινότητές τινες), Λακωνίας 132.572 (ἐλλείπουν εἰσέτι 17 κοινότητες), Ρεθύμνης 68.156, Σερρῶν 182.993, Μεσσηνίας 240.000, Ἡρακλείου 137.402.

Ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς τοῦ Κράτους ἐλπίζεται νὰ γνωσθῇ μέχρι τῆς Δευτέρας ἢ τὸ πολὺ τῆς Τρίτης.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διεβιβάσθη ἔγγραφον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οἱ προκύψαντες ἐκ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν συμφωνοῦν σχεδὸν ἀπολύτως μὲ τὰ ἐξαχθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον διενεργηθείσης ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ἀπογραφῆς τῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν.

ΤΙ ΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν τὸ διάταγμα δι' οὗ ὑποχρεοῦνται αἱ Τράπεζαι νὰ ὑποβάλουν τὰς μηνιαίας καταστάσεις.

Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ὁρίζεται ὅτι πᾶσα Τράπεζα ἐκτελοῦσα ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι, πλὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ μηνιαίαν κατάστασιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῶν λογαριασμῶν της ὑπογραφομένων ὑπὸ δύο ὑπευθύνων ὀργάνων τῆς Τραπέζης.

Ἡ κατάστασις αὕτη ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς εἰς ὃν ἀναφέρεται θὰ συντάσσεται κατὰ τὸ ἀμέσως κατωτέρω ὑπόδειγμα.

Ἐνεργητικοῦ

1) Ποσὸν τραπεζικῶν γραμματίων ἐν τοῖς ταμείοις.

2) Ποσὸν κερματικῶν νομισμάτων ἐν τοῖς ταμείοις.

3) Καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

4) Καταθέσεις παρ' ἄλλαις Τραπέζαις ἐν Ἑλλάδι εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

5) Αὐτούσιος χρυσός, εἰς δρ. ἐπὶ τῇ τιμῇ σταθεροποιήσεως.

6) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς δρ. ὡς ἀνωτέρω.

7) Ξένα τραπεζογραμμάτια εἰς δρ. ὡς ἀνωτέρω.

8) Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἐν Ἑλλάδι.

9) Γραμμάτια προεξοφληθέντα ἐν Ἑλλάδι.

Παθητικοῦ.

1) Ὑποχρεώσεις ἐν ὄψει εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια α) ὄψεως καὶ β) ἐπὶ προθεσμίᾳ.

2) Ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς αὐτούσιον χρυσόν, μὲ ἀναγωγὴν εἰς δρ. ἐπὶ τῇ τιμῇ σταθεροποιήσεως.

3) Ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα μὲ ἀναγωγὴν εἰς δρ. ὡς ἀνωτέρω.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ μηνῶν εὑρίσκετο εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὸ πρὸς διαπραγμάτευσιν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων.

Τὸ Χρηματιστήριον Ἀλεξανδρείας, ἐπέμενεν ἐπὶ τῆς ἑξῆς ἀπόψεως: Ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν ἀναγράφεται ὅτι εἶναι δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦτο πρὸς διαπραγμάτευσιν ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δὲν διαπραγματεύονται ἐν αὐτῷ. Ἐζήτησε δὲ ὅπως ἔχῃ ἐν προκειμένῳ ἐπίσημον γνωμάτευσιν διὰ νὰ ἄρῃ τὸ ὑφιστάμενον, συμφώνως τῷ Χρηματιστηριακῷ νόμῳ κώλυμα.

Κατόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἀπηύθυνεν ἐρώτημα εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ ἐζήτησε νὰ γνωματεύσῃ σχετικῶς περὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τούτου.

Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου, ἐξήτασε τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐγένετο τὸ δάνειον τῶν ἀνταλλαξίμων, καὶ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ δάνειον εἶναι κρατικὸν καὶ ἑπομένως αἱ ὁμολογίαι τούτου δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐθνικὰ χρεώγραφα. Ἀνεκοίνωσε δὲ τὴν ἀπόφασιν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον κατόπιν τούτου θὰ προέλθῃ εἰς τὰ σχετικὰ διαβήματα παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀλεξανδρείας, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διαπραγμάτευσιν ἐν αὐτῷ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου.

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς μεταβὰς εἰς Τοπάλο, συνειργάσθη μὲ τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βουκίτσεβιτς.

Κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ συνεργασίαι αὗται δὲν εἶνε ἄσχετοι μὲ τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΕΛΗΞΕΝ ΕΙΣ ΡΗΞΙΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ—ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

ΠΑΡΕΣΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ Ο κ. Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΩΣ ΑΝΤΗΛΛΑΓΗΣΑΝ ΒΑΡΥΤΑΤΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ

Ὡς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν, ἡ πολιτικὴ κατάστασις περιεπλάκη ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς εἰς κρίσιν, συνεπείᾳ τῆς ἀπροκαλύπτου πλέον ἐκδηλώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη διαστάσεως.

Τὰ γεγονότα ἐξειλίχθησαν ὡς ἑξῆς: Ὁ κ. Καφαντάρης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν κ. Βενιζέλον, εἰς τὴν οἰκίαν Ρούσσου, καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τινα λεπτά, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Πλαστήρα. Ἡ παρουσία τούτου, σημειωτέον, ἦτο συμπεφωνημένη ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τῶν προετοιμασάντων τὰ τῆς συναντήσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποσοβηθῇ ἐκτράχυνσις τῶν μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη συζητήσεων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας των.

Ἡ συνομιλία δὲν διήρκεσε εἰμὴ δέκα περίπου λεπτά. Ἄλλωστε δέ, ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Καφαντάρης ἐνεφάνισεν ἑαυτόν, ἐξ ἀρχῆς, ὡς πυρέσσοντα, προφανῶς ἵνα ἔχῃ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀποχωρήσεως εἰς τὴν στιγμὴν ἣν ἤθελε κρίνει κατάλληλον. Εὐθὺς μετὰ τὰ τυπικά, ἡ συνομιλία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Δὲν ἐπρόλαβεν ὅμως, κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, νὰ προχωρήσῃ καὶ πολὺ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐπελθούσης ρήξεως.

ΠΩΣ ΕΠΗΛΘΕΝ Η ΡΗΞΙΣ

Μολονότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐπακριβῶς γνωσταὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνομιλίας, ὑπάρχουν αἱ ἑξῆς πληροφορίαι περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη ρῆξις, τὰς ὁποίας πληροφορίας μεταδίδομεν κατωτέρω μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως:

Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, φαίνεται ὅτι ἐπανέλαβεν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ψηφίσεως τοῦ περὶ Γερουσίας νόμου, χάριν τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ πολιτεύματος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ κ. Καφαντάρης παρετήρησεν ἀμέσως ὅτι, πρὸ πάσης διατυπώσεως γνώμης τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ οἱουδήποτε πολιτικοῦ ζητήματος νομίζει ἀπαραίτητον νὰ διευκρινίσῃ οὗτος (ὁ κ. Βενιζέλος) τὴν θέσιν του ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ (τοῦ κ. Καφαντάρη). Τότε δέ, ὁ κ. Βενιζέλος στρεφόμενος πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, παρετήρησεν εἰρωνικῶς: Ὅπως βλέπετε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσωμεν, ἐφόσον ὁ κ. Καφαντάρης ἐπιμένει, καὶ τώρα, νὰ μοῦ ἀρνῆται ἀκόμη καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἔχω γνώμην... Εἰς ταῦτα, ὁ κ. Καφαντάρης ἀπήντησε: Γνώμην εἰμπορεῖτε νὰ ἔχετε, κύριε Πρόεδρε, ὅπως καὶ κάθε πολίτης, εἰμπορεῖτε δὲ ἀκόμη καὶ νὰ τὴν ἐκφράζετε εἰς ἄρθρα διὰ τῶν ἐφημερίδων.

«ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΚΑΛΑ»

Ὁ κ. Βενιζέλος, χολωθεὶς ἐμφανῶς ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς φράσεως τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἐν ταραχῇ, ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Πλαστήραν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κ. Καφαντάρην νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὑγείας του, «διότι δὲν εἶναι καθόλου καλά».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διεκόπη ἡ συνομιλία, τοῦ κ. Καφαντάρη ἀποχωρήσαντος ἐπιδεικτικῶς, ἀμέσως κατόπιν. Ὁ κ. Πλαστήρας παρέμεινε συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸν ὁποῖον ἐπεχείρησε νὰ κατευνάσῃ διὰ παντὸς τρόπου.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἀπὸ μέρους προσώπων ἐπικοινωνησάντων ἀργότερον μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὗτος εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἐξεφράσθη δυσμενέστατα κατ' αὐτοῦ, τονίζων ἰδιαιτέρως τὸν χαρακτηρισμὸν ὅτι ὁ ἐξ Ἀκαρνανίας πολιτευτὴς ἀπεδείχθη στερούμενος καὶ αὐτοῦ τοῦ «κοινωνικοῦ τάκτ». Παρὰ ταῦτα, ὅμως, ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὰς μεταμεσημβρινὰς φιλικάς του ἐφημερίδας συνέστησε, διὰ τοῦ προέδρου τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων κ. Κασαβέτη, ὅπως ἀποφύγουν τὴν ἀναγραφὴν ἐξαιρετικῶς ἀνησυχητικῶν πληροφοριῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη συνομιλίας του.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ

Ἀντιθέτως, ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν εἰς Κηφισσιὰν φίλους του δημοσιογράφους, ἐφάνη εἰς ἄκρον ἀδιάλλακτος εἰς κρίσεις περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπαναλαβὼν κατηγορηματικῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀνεχθῇ πλέον τὴν συνέχισιν τῆς κηδεμονίας τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτικοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, ὁ κ. Καφαντάρης ἀφῆκεν εἰς τοὺς συνομιλητάς του νὰ ἐννοήσουν ὅτι εὑρισκόμεθα ἐνώπιον κρίσεως πολιτικῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρέμειναν τὰ πράγματα καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα τῆς χθές. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Καφαντάρη δεχθείς, καὶ μετὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Πλαστήρα, ἐλαχίστους μόνον φίλους του, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κουντουριώτη καὶ συνεγευμάτισε μετ' αὐτοῦ, παραμείνας μέχρι τοῦ ἀπογεύματος.

Τὴν ἑσπέραν ὅμως, ἀνελήφθησαν νέαι μεσολαβήσεις παρὰ διαφόρων βενιζελικῶν πολιτευτῶν καὶ βουλευτῶν, μὲ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸν κ. Καφαντάρην ἐπεσκέφθησαν εἰς Κηφισσιὰν πολλοὶ βουλευταὶ τοῦ κόμματός του, συνομιλήσαντες μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ὁ κ. Καφαντάρης καὶ εἰς τὰς συνομιλίας αὐτὰς ἐδείχθη ἀδιάλλακτος ἔναντι τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατὰ συνέπειαν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων μεσολαβήσεων δὲν ἐφαίνετο, μέχρι τῆς νυκτός, παρέχον ἐλπίδας φιλικῆς ἐξομαλύνσεως τῆς μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη διαστάσεως καὶ ἀποσοβήσεως τῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Γαλαξεΐδι, ὅπου θὰ ἐκφωνήσῃ κατά τινας πληροφορίας καὶ λόγον πολιτικοῦ περιεχομένου.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΘΑ ΕΞΑΡΤΗΘΗ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΡΙΑΝΗΝ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ὁ κ. Καφαντάρης ἐκάλεσε τοὺς βουλευτὰς τοῦ κόμματός του εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν διὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς αὔριον. Εἶνε προφανὲς ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ καταδειχθοῦν αἱ πραγματικαὶ διαθέσεις τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἡ περαιτέρω στάσις του ἔναντι τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως μετὰ τὴν ρῆξίν του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Προβλέπεται—ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀπὸ μέρους τοῦ ἡγέτου τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ἀδιαλλαξίας—ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ἐκθέτων πρὸς τοὺς φίλους του τὴν κατάστασιν, θὰ καλέσῃ αὐτοὺς νὰ ταχθοῦν οὗτοι ρυθμισταί της, ἐκδηλούμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως θὰ ἐξαρτηθῇ κατ' οὐσίαν ἐκ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ τηρήσουν μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη οἱ βουλευταὶ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας μέχρι τῆς νυκτὸς πληροφορίας, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ὁριστικῆς ἐκδηλώσεως τῆς ρήξεως θὰ ἐγκαταλείψουν τὸν κ. Καφαντάρην ὅλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα του πρόσφυγες βουλευταί, πλὴν τοῦ κ. Κύρκου καὶ τινων μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν γηγενῶν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων προεξοφλεῖται ἀπὸ τοῦδε ἡ ἀποχώρησις τοῦ βουλευτοῦ Λέσβου κ. Παπανδρέου μετὰ τῆς ἐξ ἓξ βουλευτῶν ἀποτελουμένης ὁμάδος του. Ἐπίσης φαίνεται ὅτι θὰ ἀποχωρήσῃ ὁ κ. Καναβός, παρὰ τοὺς προσωπικοὺς καὶ τοπικοὺς δεσμούς του πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην. Διὰ τὸν κ. Γόντικαν δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς πληροφορίαι.

Ὁπωσδήποτε ὅμως δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ στάσις τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ πολὺ ἐκ τῆς σταθμίσεως παρ' ἑνὸς ἑκάστου τούτων τῶν γενικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἐκδηλωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς διενέξεως Καφαντάρη—Βενιζέλου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς κρίσεως καὶ τὸν τρόπον τῆς λύσεως αὐτῆς δι' ἐκλογῶν. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι, ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει, ἡ στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ἐπηρεάσῃ τελικῶς τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν. Ἂν δηλαδὴ ὁ κ. Βενιζέλος ἐκ πείσματος ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον ἀπεφάσιζε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κόμματός του, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐκ τῶν σημερινῶν βουλευτῶν δὲν θ' ἀπέμενε περὶ τὸν κ. Καφαντάρην εἰμὴ μικρὸς πυρήν. Ἄλλως, οἱ προσκείμενοι πρὸς τὸ κ. Καφαντάρην ὑπολογίζουν ὁπωσδήποτε τοὺς μέλλοντας πιστούς του ἐκ τῶν σημερινῶν βουλευτῶν εἰς τεσσαράκοντα περίπου.

Ἡ περίπτωσις ὅμως τοῦ νὰ ἀχθῇ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματός του ἀπὸ τοῦδε φαίνεται ἀποκλειομένη, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε δὲν θὰ εἶχε δικαιολογίαν, ἐνώπιον τῆς Κοινῆς Γνώμης, μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας δηλώσεις του ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ πολιτευθῇ. Ἐκτὸς ἐὰν—ὡς ὑπάρχουν οἱ ὑποστηρίζοντες—ὁ ἴδιος προκαλέσῃ ἔμμεσον παρέμβασιν τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων, ἢ καὶ ἔκδηλον ἀπειλὴν αὐτῶν, διὰ νὰ εὕρῃ εἰς αὐτὴν τὴν εὔσχημον δικαιολογίαν τῆς ἀναμίξεώς του κατόπιν τῆς γνωστῆς δηλώσεώς του ὅτι θ' ἀναμιχθῇ «μόνον εἰς περίπτωσιν κινδύνου τῆς Δημοκρατίας, εἴτε ἐπεμβάσεως τῶν στρατιωτικῶν».

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Καφαντάρη, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων οὗτος ἤχθη εἰς τὴν ρῆξίν του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν ἀποβλέπει σταθερῶς εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Δημοκρατίας, ἀποσυρόμενος ἐκ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς διὰ λόγους ὑγείας, αὐτὸς δὲ εἶνε καὶ ὁ βαθύτερος λόγος τῆς ἀπὸ καιροῦ ἄλλως τε χρονολογουμένης διενέξεώς του πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν βενιζελικῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ κ. Καφαντάρης ἐδείχθη ἄλλοτε τόσον ἀντίθετος εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Παπαναστασίου, διατυπωθεῖσα καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου, περὶ ὑποστηρίξεως τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Λέγεται ἄλλως τε ὅτι τὴν πρόθεσίν τούτην ὁ κ. Καφαντάρης ἐξέθεσε καὶ πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἐν τῇ κυβερνήσει δύο ἀρχηγούς, μετὰ τῶν ὁποίων προῆλθε καὶ εἰς σχετικὴν συμφωνίαν ὅπως, οὗτοι μὲν ὑποστηρίξουν τὴν ὑποψηφιότητά του εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Δημοκρατίας, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐξουσίαν εἴτε κατ' ἐναλλαγήν, εἴτε ἀπὸ κοινοῦ, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο δι' αὐτοὺς ἐξησφαλισμένη καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Διὰ τὴν περίπτωσιν ἐπισήμου ἐκδηλώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη ρήξεως, καθοριζομένων τῶν πραγματικῶν προθέσεων τοῦ δευτέρου κατὰ τὴν αὐριανὴν σύσκεψιν τοῦ κόμματός του, ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσουν τὰ πολιτικὰ πράγματα ἐμφανίζεται προδιαγεγραμμένη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς δεδομένων, ὡς ἑξῆς:

Διασπωμένου τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν φιλελευθέρων θ' ἀλλοιωθῇ ἡ σύνθεσις τῆς ἐν τῇ Βουλῇ κυβερνητικῆς πλειοψηφίας. Κατὰ συνέπειαν, ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της καὶ τυπικῶς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ὁ κ. Πρόεδρος θὰ συμβουλευθῇ τότε κατὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ νόμιμα τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅστις θ' ἀναφέρῃ τὰς γνώμας του διὰ τὴν προσφορωτέραν λύσιν τῆς κρίσεως.

Ἡ λύσις αὐτή, ὡς διαβλέπεται καὶ ἔχει καθορισθῇ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον κύκλων, εἶνε ἡ ἀκόλουθος: Δεδομένου ὅτι ἡ σημερινὴ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄλλην βιώσιμον κυβέρνησιν—κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον—θὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην ὁ σχηματισμὸς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ἐκ τῆς πλειοψηφούσης ἐν τῇ Βουλῇ δημοκρατικῆς παρατάξεως, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν προσώπου ἐμπνέοντος κοινὴν εἰς τὴν παράταξιν ταύτην ἐμπιστοσύνην, ὡς ὁ κ. Σοφούλης.

Ἡ Κυβέρνησις αὐτή, λαμβάνουσα τὴν διάλυσιν τῆς παρούσης Βουλῆς, θὰ προβῇ κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς νέας Βουλῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκλογὰς οἱ βενιζελικοὶ θὰ κατέλθουν ἡνωμένοι ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ κ. Βενιζέλου, οὕτως ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν νὰ ἐμφανισθῇ ὡς προσωπικὴ τούτου ἐπικράτησις διὰ τοῦ λαοῦ. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ τούτου, τονίζεται ἀπὸ τοῦδε ὅτι θὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ὁριστικὴν στάσιν του ὁ κ. Βενιζέλος, ἐὰν δηλαδὴ θὰ δεχθῇ τότε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν ὁλοκλήρου καὶ ἑνιαίου τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος ἢ ἂν θ' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, μετὰ τὰς μελλούσας νὰ ἐπακολουθήσουν ἐκλογὰς καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας θὰ ἐνεργήσῃ ἡ ὑπὸ τὸ σῆμά του ἐκλεγησομένη Κυβέρνησις. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ μόνον δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἔχουν ὑποστῇ τροποποίησιν αἱ ἀρχικαὶ κατευθύνσεις τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, οἵτινες ὑπελόγιζον ἐν ἀρχῇ εἰς ἐκλογὰς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ὁμοῦ. Ἤδη ὅμως, μὴ ψηφισθέντος εἰσέτι τοῦ περὶ Γερουσίας νόμου, ἐπῆλθε μεταβολὴ εἰς τὰς σχετικὰς σκέψεις τῶν ἀκραιφνῶν βενιζελικῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ προσθέτως ὅτι οὗτοι δὲν ἀποκλείουν καὶ τὴν περίπτωσιν ὅτι, διὰ τὸν φόβον τῆς ἀμέσου διαλύσεως, θὰ εὑρεθοῦν βουλευταὶ νὰ ὑποστηρίξουν τὸν κ. Σοφούλην, ὁπότε οὗτος εἶνε πιθανὸν νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς τὴν σημερινὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἐμφανίζεται ὡς ἀσθενεστέρα πιθανότης.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἑξῆς: Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν, ἀλλοιουμένης τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, κατὰ τρόπον καθιστῶντα ἀδύνατον τὴν ἐν τῇ Ἀρχῇ παραμονὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδηλωθῇ κυβερνητικὴ κρίσις, δὲν ἀντιμετωπίζεται τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι, διὰ ν' ἀποτραπῇ ἡ κρίσις, θὰ παράσχῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑποστήριξίν της ἡ Ἀντιπολίτευσις. Ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἀποκλείεται καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ διὰ τὴν «Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν».

Εἰδικώτερον διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τοῦτο δὲν ἀποστέργει συνεννόησιν μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων τῶν ἤδη ἐν τῇ Κυβερνήσει συνεργαζομένων ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐφόσον θὰ ἠναγκάζετο νὰ παραιτηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ δοθῇ εἰς τὴν κρίσιν λύσις ἐντὸς τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁρίων. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Λαϊκὸν κόμμα πρὸ οἱασδήποτε συμφωνίας θὰ ζητήσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ πλήρεις ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς ἐκτέλεσιν.

ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ἀνεκοινώθησαν χθὲς τὰ ἑξῆς:

—Ἡ μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη ρῆξις εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεσις μὴ ἐνδιαφέρουσα μέχρι τῆς στιγμῆς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ κόμμα. Ἐὰν αὕτη ἤθελεν ἐκταθῇ μέχρι σημείου θίγοντος τὴν Κυβέρνησιν, τὸ κόμμα θὰ συνέλθῃ τότε ἵνα καθορίσῃ τὴν περαιτέρω στάσιν του.

Ὁ ἐπανελθὼν χθὲς κ. Μεταξᾶς θὰ συναντηθῇ σήμερον τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη.

ΤΟ ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Αὔριον συνέρχεται ἐν Δράμᾳ τὸ πανεμπορικὸν συνέδριον Μακεδονίας καὶ Θράκης, προκειμένου νὰ λάβῃ ἀποφάσεις διὰ τὴν στάσιν του ἔναντι τῆς κυβερνήσεως.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΗ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι προσεχῶς καταγγέλλεται ἡ Ἑλληνογαλλικὴ Ἐμπορικὴ σύμβασις. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι ἐπεξηγοῦν, ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἄμεσος καταγγελία τῆς Συμβάσεως, διότι ἡ Ἑλλὰς ἐζήτησεν ἤδη ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ τῆς ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ συμπληρωματικῶν ποσοτήτων οἴνου. Αἱ ποσότητες αὗται θὰ ἀνάγωνται εἰς τὰς εἰσαγωγὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἡ σχετικὴ προθεσμία λήγει περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου. Κατὰ συνέπειαν, κρίνουν οἱ Γαλλικοὶ κύκλοι, μόνον ἀπὸ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον εἶναι δυνατὴ ἡ καταγγελία τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως.

ΔΕΝ ΘΑ ΔΟΘΗ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» σχολιάζων τὴν προσπάθειαν τῆς Τουρκίας ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν της γράφει, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία, ἐπιδιώκουσα σήμερον τὴν σύναψιν δανείου, πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ ἀρνηθοῦν νὰ ἐγκρίνουν καὶ νὰ χορηγήσουν τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ τῶν προγενεστέρων συμφωνιῶν ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων.

ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αὔριον τὴν μεσημβρίαν καθελκύεται εἰς Καὲν τὸ ἑλληνικὸν ὑποβρύχιον «Γλαῦκος». Θὰ παραστοῦν κατὰ τὴν καθέλκυσιν καὶ οἱ ἐκεῖ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ἑλλάδα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Πράγας ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Βουλγάρων ἀγροτῶν, συνεκροτήθησαν θορυβώδεις διαδηλώσεις Σέρβων καὶ Βουλγάρων ὑπὲρ τῆς Σερβοβουλγαρικῆς προσεγγίσεως.

ΘΑ ΔΟΘΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Α.Π.

Συνῆλθε χθὲς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, προκειμένου νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς παρακλήσεως, ἣν ἀπηύθυνε δι' ἐπιστολῆς του ὁ κ. Καφαντάρης πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, ὅπως ἐγγυηθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ποσὸν μέχρι ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν, μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων λιρῶν δανείου παρὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν παράκλησιν ταύτην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξουσιοδότησε δὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὅπως προέλθῃ εἰς τὰς σχετικὰς συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς αἰτηθείσης πιστώσεως.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐράνων τῆς «Πρωΐας» ἀπηύθυνε πρὸ ἡμερῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας σὲρ Πέρσυ Λόραιν, δι' ἧς ηὐχαριστεῖ αὐτὸν καὶ τὸν παρεκάλει νὰ διαβιβάσῃ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ «Ἀετὸς» διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς συνέδραμον τὸ ἔργον της ἐν Κορίνθῳ.

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Βρετανικὴ Πρεσβεία ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

«Ὁ σὲρ Πέρσυ Λόραιν ἐπιθυμεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς «Πρωΐας» διὰ τὴν φιλόφρονα εὐχαριστήριον ἐπιστολήν της. Αἱ εὐχαριστίαι της διαβιβάζονται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἀετοῦ» εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ἐπιθυμεῖ νὰ προσθέσῃ ὅτι ἐθεώρησε φυσικώτατον νὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς τὰ θύματα τοῦ σεισμοῦ ἐν τῇ ἀπογνώσει των.»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἀνοίξασα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν πληροφοριῶν περὶ πολιτικῆς ἀνωμαλίας μὲ ἐπιφυλακτικότητα, ὑπέστη τὴν πίεσιν τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας αἱ τιμαὶ ἐχαλαρώθησαν αἰσθητῶς. Ἡ χαλάρωσις ἦτο γενικὴ ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν οἰκοδομικῶν. Αἰσθητότερον ὅλων ἐχαλαρώθησαν αἱ μετοχαὶ Οἴνων καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μετοχῶν ἡ ἀγορὰ ἐξεδήλωσε διαθέσεις στασιμότητος καὶ ἀπραξίας. Ὡς ἐκ τούτου δὲ παρέμειναν αὗται ἐπὶ τῶν αὐτῶν σχεδὸν ἐπιπέδων τῆς προηγουμένης συναλλαγῆς.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 19 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ἡ σταφιδαγορὰ ἐνεργητική. Πύργου 4170, 4185, Ὀλυμπίας 4130, Ἀμαλιάδος 4250, ἐξαιρετικὴ ποιότης 4290. Δελτία ἕτοιμα 3745, Ἰούνιος 3755, Σεπτέμβριος νέας ἐσοδείας 3670.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 18)5 Κλείσιμον 18)5

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	64.—	5 ο)ο 1914 . . .	
5 ο)ο 1884	64.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	332
4 ο)ο 1887	52.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	49.—	Οἴνων	805
5 ο)ο 1890	63.—	Λαυρίου	
5 ο)ο 1893	62.50	Ἠλεκτρικῆς . . .	
4 ο)ο 1902	62.—	Σ.Π.Α.Π. . . .	
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	370
5 ο)ο 1910	61.—		
5 ο)ο 1914	73.50		
7 ο)ο 1924	98.75		
6 ο)ο 1928	90.50		
Κτηματικῆς	98.75		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγράδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		374.75	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—	—.—	267
Στερλίνα	374.75		4.881	25.338	12.125	124.01	92.665	164.65	277.—	34.95	763	964
Δολλάριον	76.75	4.881		—.—	—.—	25.417	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.80	25.338	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	31.—	12.118	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.02	124.02	3.932	20.41	—.—		0.647	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.05	92.665	5.286	27.466	—.—	1.352		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.28	164.76	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.15	34.956	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—
Λεϊ	0.48	763.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—
Λιρ. Τουρκ.	39.30	9.64	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁμολογίαι: Εἰς χρυσὸν καταθέσεων τῶν 100 λιρῶν 76 1)2 λίρας. Λαχειοφόρα Κτηματικῆς α' καὶ 6' σειρᾶς δρ. 252.

Μετοχαί: Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 10.600, Κτηματικῆς 2.000, Λασκὸ 130. Ἱπποδρομιῶν 215.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 19ης Μαΐου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1888	4740			
5 ο)ο	1884	4740	ἄτοκον	1885	2.—
4 ο)ο	1887	3930	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1889	3670	5 ο)ο	1900	72.—
5 ο)ο	1890	4700	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1893	4250	6 ο)ο	1917	81.—
2 1)2 ο)ο	1898	31539	6 ο)ο	1918	79.—
4 ο)ο	1902	4275	8 ο)ο ΑΒ	1919	79 75
5 ο)ο	1907	1250	» Γ.ΣΤ.	1919	74.—
4 ο)ο	1910	4370	5 ο)ο	1920) π.	185.—
5 ο)ο	1914	5430		) μ.	190.—
7 ο)ο	1924	7475	6 1)2 ο)ο	1922	92.—
8 ο)ο	1925	77178	6 ο)ο	1926	82.—
			8 ο)ο	1926	91.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1450	2.50 ο)ο 1912	66.—
2.60 ο)ο 1904	69.—	8.— ο)ο 1926	804.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	71000	Ἑρμῆς	292
Ἀθηνῶν	991	Καπνοῦ	211
Ἀνατολῆς	988	Ἀπόλλων	250
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100
Ἐμπορικῆς	822	Πυριτιδοπ.	1910
Πειραιῶς	375	Λιπασματ.	1860
Βιομηχανίας	643	Χρωματ.	435
Οἰκονομίας	159	Ἄγκυρα	47
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	345
Κεντρικῆς	390	Παλλὰς	310
Κοσμ)πούλου	680	Ἀδεζάπ	62
Θεσσαλίας	125 —	Κυλινδρομ.	131
Χίου	690	Ἥλιος	55
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	270
Ἀγγλοαμερικ.	58.—	Ἀθηνᾶ	255
Καραβασίλ.	4800	Παγ. Πατησ.	95
Σάμου	110	Σάντας	76
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	87
Κάππαρη	15	Ἀλεξοπουλ.	340
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	200
Ἐθνικῆς	608	Ψυγ. Πειραιῶς	335
Παληοῦ	9.—	Ἀνατολή	180
Χιακῆς	565	Χημ. Βιομηχ.	140
Μιχαληνοῦ	366	Μακρῆ	1280
Γιαννουλάτ.	240	Ἅλατος	225
Κροκόδειλ.	320	. . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1185	Ἡρακλῆς	935
Οἴνων	2290	Τιτάν	1960
Καμπᾶ	410	Σεκερῆς	182
Ἡραΐα	186	Τέκτων	343
Ἕνωσις	295	Ἄτλας	262
Γεωργ. Βιομ.	350	Ἔργων	500
. . . . .		Κέκρωψ	280
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	225
Ἠλεκτρικ.	419	Ἐργοληπτική	380
Ἑνιαίας	570	Ὄλυμπος	220
Τηλ. [illegible]	60	ΑΚΤΕ	250
Ὑπεγγύων	5250	Πρώτη Οἰκοδ.	280
Κορίνθου	900	Καφαμπέλη	150
Γεν. Ἀποθ.	600	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
. . . . .		Πειρ. Ἐπιχ.	345
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἐριουργίας	480
Ἀλιβερίου	142	Βερμίου	482
Ἀνθρακωρ.	81	Ἔρια	180
Ἐπ.) Κοινωτ.	169	Ἑλλ. Ταπητ.	320
) Προν.	200	Χρυσαλλίς	148
Λαυρίου	46	Ὑφαντουργ.	100
Ὠρωποῦ	210	Πειρ. Ἐπιχ.	—
. . . . .		ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
		Θεσσαλίας	1030
		ΣΠΑΠ	735
		Ἠλεκτρ. Σιδ.	880

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο καὶ χθὲς ἡ αὐτή.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχε καθορίσει τὰς ἑξῆς τιμὰς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως: Ἐπὶ Λονδίνου 373,75—374,75, Νέας Ὑόρκης 76.53—76,75, Ρώμης 4.03 4.05, Παρισίων 3.015—3.022.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων παρετηρήθη χθὲς ἐξαιρετικὴ ἀγοραστικὴ τάσις, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας αἱ τιμαὶ αὐτῶν ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 796—805 καὶ 804 ὅπου ἔκλεισαν. Τὸ ἀπόγευμα περιεστράφησαν περὶ τὰ 800.